

	GAURAV İLE NEPAL ÜZERİNE SÖYLEŞİ (1)		SIRADAĞLAR DÜNYANIN GÖZBEBEĞİ OLACAK		KOMÜNİST ÖNDER CÜNEYT KAHRAMAN ÖLÜMSÜZDÜR!
	Nepal Komünist Partisi (Maoist) Polit Büro üyelerinden ve Enternasyonal İlişkiler Sorumlusu (kamuoyunda yol- daş Gaurav olarak tanınan) Chandra Prakash Gajurel ile bir görüşme gerçekleştirdik.	11 RÖPORTAJ	Van YÜZüncü Yıl Üniversitesi öğretim üyesi ve Enerji Ulu- sal Çalışma Gurubu Baş- kanı Prof. Dr. İlyas Yilmazer ile 'Küresel Isın- ma' konusunu görüştük	13 RÖPORTAJ	14 GÜNCEL

Demokrasi Devrimle Gelecek

Halk İçin Devrimci Demokrasi

15 Günlük Siyasi Gazete

Yıl: 5 • Sayı: 108 • 5-16 Nisan 2007 • Fiyatı: 1 YTL

e-mail:devrimcidemokras@superonline.com

Kriz yaratan seçim değildir

Düzenin diğer adı krizdir

Yaklaşan Cumhurbaşkanlığı seçimleriyle birlikte egemen sınıflar arasındaki tartışmalar kızışırken, bu seçimlerden hiç bir çıkarı olmayan halklar ise bu tartışmalarda taraf olmaya davet ediliyor

Seksen dört yıllık mazisi olan bir kriz yönetiminin, bir buçuk yıldır tartışma konusu olan cumhurbaşkanlığı seçimiyle ilgili karmaşasına tanık oluyoruz. Kimine göre sessizliğin hayra alamet olmadığı bu noktada, gürültü koparma telaşıyla sağa sola saldıran, “tehlikenin farkındalığını” herkese göstermeye çalışan ise devletin resmi ideolojisinden beslenen sosyal-demokratlar oluyor. Söz konusu seçimin halk için ne ifade ettiği tartışmaları bir yana, devlet içinde-

ki kliklerin çatışmasının mazisine bakıldığında epeyce gariplikle karşılaşıyoruz. Demokrasinin bu topraklardaki ifadesinin kendini nasıl bulduğu ve ne kadar içselleştirildiği ayrıca bir sosyo-ekonomik araştırma konusu olmakla birlikte, barut kokusunun sokakları kapladığı burjuva demokratik devrimlerle arasına giren üç yüzyıllık geri kalmışlığı, “demokrasi”nin gerici sınıflar elinde elektik duran yanını açıklamaya yetiyor.

Krizin eşiğindeki dünya ekonomisi

Bugün yaşanan gelişmeler dünya ekonomisinin nasıl diken üstünde olduğunu, dünya ekonomisinin motor gücü durumdaki ülkelerde yaşanan durgunluk riskinin dahi diğer ülkeleri nasıl etkisi altına aldığı-nı gösteriyor. Özellikle Japonya ve Çin'in dolar rezervlerini hızla azaltmaya çalışması emperyalistler arası dalaşı da kızıştıracacağı benziyor. **S A Y F A 15**

Alkoç Deri'de sandika mücadelesi

Alkoç Deri Fabrikası işvereninin, fabrikadaki sendikal faaliyetleri engellediğini belirten Tuzla Deri-İş sendikası yetkilileri ve işçiler, sendika hakları için mücadele ediyor. Alkoç Deri'de daha önce 17 sendika üyesinin olduğunu, sendika yetkisi almak için 15 işçiyi daha sendikaya üye yaptıklarını belirten Deri-İş Tuzla Şube Başkanı Binali Tay; “Fabrikada 48 kişi çalışıyordu ve biz çoğunluğu sağlayarak yetki almaya hak kazandık ama işveren yetki almamızı engellemek için sendikalı işçileri işten çıkardı” diye konuştu. **S A Y F A 6**

Newroz alanlarda coşkuyla kutlandı

Türkiye-Kuzey Kürdistan ve yurtdışında milyonlarca kişi Demirci Ka-wa'nın yaktığı Newroz ateşini harlayarak, zalimlere karşı mücade-
lenin sürecini hay-kırdı.

Devlet tarafından yaratılan gergin havaya ve kutlamaların hafta içine gelmesine rağmen katılımların yüksek olduğu kutlamalarda, birçok yerde polis tarafından kitleye müdahalede bulunuldu. Başta İstanbul, Diyarbakır, Mersin, Van, Malatya, Adana, İzmir, Bursa olmak üzere 35 ilde kitlesel gösterilerle kutlanan Newroz sonrası yüzlerce kişi devletin kolluk kuvvetleri tarafından gözaltına alındı. Akşam saatlerinde ise çoğu emekçi semtinde ateşler yakılarak eylemler yapıldı.

S A Y F A

16

MKP'lilerin ailelerine tazminat davası

Özlem EKER

Zeynel KARATAŞ

İçişleri Bakanlığı, 2002 yılında ölüm orucunda şehit düşen Zeynel Karataş ve 2005 yılında Dersim'de devletin kolluk kuvvetleriyle girdiği çatışmada şehit düşen Özlem Eker'in ailelerine tazminat davası açtı. Bakanlık, 2000 yılında Gaziosmanpaşa'da bir çevik kuvvet otobüsüne ateş açılmasıyla, iki polisin öldüğü ve 12 polisin yaralandığı olayda, ölen polis ailelerine ve yaralı polisleri verdiği 92 milyar 442 milyon lirayı faiziyle birlikte Karataş ve Eker ailelerinden almak istiyor. **S A Y F A 5**

TUYAB'tan beş talepli çalışma

Tutuklu ve Hükümlü Aileleri Yakınları Birliği (TUYAB) üyeleri, hapishanelerde uygulanan tecrit ve izolasyon politikalarına karşı verilen mücadeleye rağmen, hakim sınıfların baskı ve saldırılarının devam ettiğini belirterek, hapishanelerdeki bu uygulamalara karşı beş talepli yeni bir çalışma başlattıklarını duyurdular. **S A Y F A 4**

“Taksim’de 1 Mayıs yaşağına son”

İstanbul Devrimci 1 Mayıs Platformu, Taksim'de yapılan ve olaylı geçen 1977 1 Mayıs'ının 30. yıldönümünde 1 Mayıs'ı, devrimci özüne yakışır bir şekilde devrimci birleşik ve kitlesel olarak Taksim'de kutlamayı hedeflediğini duyurdu. Taksim Tramvay Durag'ında, 24 Mart'ta bir araya gelen Platform bileşenlerinin üyeleri, yaptıkları açıklamada, bu yıl 1 Mayıs'ı Taksim'de yapılacak mitingle kutlamayı hedeflediklerini duyurdular. **S A Y F A 4**

Beyazıt ve Halepçe'de katledilenler anıldı

İstanbul Üniversitesi'nin Beyazıt'taki kampusun-da 16 Mart 1978 tarihinde katledilen 7 devrimci öğrenci ile 1988 yılının 16 Mart'ında Saddam Hüseyin yönetimindeki Irak devletinin Halepçe'de kimyasal bombalarla katlettiği binlerce Kürt, İstanbul Beyazıt'ta yapılan eylemlerle anıldı. Beyazıt ve Halepçe katliamlarını protesto eden Demokratik Gençlik Hareketi, Ekim Gençliği, Gençlik Federasyonu, DPG, DSG, EHP Gençliği, Öğrenci Kolektifleri, Öğrenci Muhalefeti, ÖDP Gençliği ve Öğrenci Otonomları, 16 Mart'ta Beyazıt Meydanı'nda basın açıklaması yaptılar. **S A Y F A 5**

5. yılında Irak direnişi

Son bir hafta içerisinde, yani Irak'ın işgalinin 4'üncü yılında, ABD emperyalizminin yaşadığı bunalımının çarpıcı sonuçları ortaya çıktı. Ülkedeki ölü ve yaralı sayısı, göç, iç savaş, etnik kutuplaşmalar gibi trajik tablonun yanı sıra ABD'nin içinde büyük bir çatışma baş gösterdi. Bugüne kadar Irak'taki çatışmaların insan ve maddi kayıp bilançolarıyla sayfalarını dolduran medya da artık ABD'nin içinde kaynayan kazana dikkat çekmeye başladı. **S A Y F A 10**

KONUK YAZAR

SIRRI SAKIK

Newroz, baskılar ve ateşkes

2007 Newroz'u öncesinde yaratılmaya çalışılan gerginlik ve kimi yerlerde Newroz'u engelleme girişimlerine karşın; genel merkezimiz ve yerel örgütlerimiz ile halkımızın öngörülü politik tutumları, şiddet ve çatışma tuzağına düşmeden Newroz'un barışçı ve kitlesel kutlamalarla geçmesini sağladı. **S A Y F A 14**

Amed katliamının üzerinden bir yıl geçti

İlyas yoldaşı Serhıldan ruhuyla yaşatacağız

Geçtiğimiz yıl Amed'de ve çevre illerinde meydana gelen olaylarda aralarında çocukların, yaşlıların ve Amed büromuzun çalışanı muhabirimiz İlyas Aktaş'ın da bulunduğu 14 kişi özel hareket polislerinin kurşunlarıyla katledilmişti.

Muşta yapılan ve emperyalist ABD'nin istihbarat desteği verdiği açıklanan askeri operasyonla katledilen 14 HPG gerillasından 4'ünün Amed'de yapılacak cenaze töreni için on binlerce kişinin bir araya gelmesi ile tahammülsüzlüğünü kitleye saldıran devlet kolluk güçleri, insanların üzerine ateş açarak üç kişiyi katletmişlerdi. Gerillaların katledilmesinin ardından Amed'de polisler yaptığı bu katliam insanların tepkisini iyice arttırırken, şehre gergin bir hava hakim oldu. Çevre illerden polis ve özel hareket timleri getirilen Amed'de, polis kurşunlarıyla katledilen üç kişinin cenazeleri de kitlesel geçeceği için, devletin kolluk gücü de hazırlıklarını yapmıştı. Cenaze töreninin yapılacağı 30 Mart günü polis lojmanları dahi tahliye edildi, valilik, karakollar ve diğer resmi kuruluşlar önünde güvenlik önlemleri arttırıldı.

Özel timler silahlarını ateşledi Enes 7 yaşında kaldı

Şehirdeki gergin havaya rağmen 30 Mart günü cenaze törenine büyük bir kalabalık katıldı. Gözler Amed'deydi. O gün öğrenciler okullarına gitmedi, esnaflar kepenklerini kapattı. Yüz binler bir araya gelmişti. Cenazelerle birlikte mezarlığa yürüten kitleye ilk saldırı 10 Nisan Polis Karakolu önünde biriken polisler tarafından açılan

ateşle yapıldı. Kurşun 7 yaşındaki Enes'i gözler önünde yere serdi. Burada polis ile çatışma çıktıysa da, bir süre sonra cenazelerle birlikte mezarlığa yürümeye devam edildi. Kolluk güçlerinin tacizi sürüyordu, yürüyüş sırasında kitlenin üzerinden savaşı uçakları dahi uçuruldu.

İlyas yoldaş da polis kurşunuyla şehit düştü

Mezarlık dönüşünde yüz binlerce insan yine yürüyerek geri dönerken, 10 Nisan Polis Karakolu önünde yine kitleye ateş açıldı. Burada muhabirimiz İlyas Aktaş da isabet eden kurşunla yaralandı ve şehit düştüğü 14 Nisan tarihine kadar yoğun bakımda tutuldu.

Saldırı ile birlikte bir yandan yaralıların sayısı gittikçe artarken, öte yandan kitle polis ile her yerde çatıştı. Kitle Diyarbakır Emniyet Müdürlüğü'nü taşar tutarken buradaki polisler binaya sığınmak zorunda kaldılar. Polisin kitleye karşılığı ise yine ateş açarak oldu. Rastgele ateş açan polis birçok kişinin yaralanmasına sebep oldu.

Amed savaş alanına döndü

Burjuva basını Amed'de meydana gelen olayları en başından itibaren çarpıtarak vermişti, olaylar sırasında daha çok Ofis semtinde Emniyet Müdürlüğü'nün bulunduğu caddede dükkanların taşlanması gibi görüntüleri yansıtarak Amed halkının bu büyük ayaklanmasını marjinalmiş gibi göstermeye çalışıyordu. Ofis semtinde Emniyet Müdürlüğü'nün bulunduğu caddedeki

dükkanlar kepenklerini kapatmayıp taraflarını katledenlerden yana belirledikleri için tıpkı Emniyet Müdürlüğü'ne yapıldığı gibi muamele gördüler. CHP'nin ortağı olduğu İş Bankası'nın binası da olaylar sırasında CHP'nin özüne uygun yaptığı açıklamalara cevaben halkın devrimci eyleminin gazabına uğradı. Burjuva basınının marjinalmiş gibi göstermeye çalıştığı olaylar aslında Amed'i sarıp sarmalayan bir tepkiydi, sokaklar katliama tepkisini gösteren halkındı.

Başbakan'ın ağzından katliama destek sözleri

Olaylar nedeniyle Başbakan'ın yaptığı, "Terörün mağası kadın da olsa çocuk da olsa gereken yapılacaktır" şeklindeki açıklamaların polisler tarafından pervasızlığının ardındaki devlet geleneginin ifadesi olarak tarihe geçti.

Meydana gelen olaylarda Amed ve çevre illerinde toplam 14 kişi yaşamını yitirdi. Yüzlerce kişi gözaltına alındı, bunların çoğu ise çocuklardan oluşuyordu. Hapishanelerin dolduğu Amed'de, onlarca kişi aylarca tutuklu kaldı. 28-31 Mart 2006 tarihlerinde meydana gelen olaylarda 14 kişinin hayatını kaybetmesi, birçok kişinin de işkence ve kötü muameleyle maruz kalması ile ilgili olarak aradan geçen bir yıla rağmen kolluk güçleri hakkında tek bir dava açılmadı.

İlyas Aktaş'ı 1. ölümsüzlük yıldönümünde anıyoruz

PROGRAM:

- Açılış konuşması
- Şiir
- Sinevizyon Gösterimi
- Grup Munzur

Yer: Miryıldız Düğün-Konferans Salonu

Tarih: 18.04.2007 **Saat:** 18:30-22:30

Adres: Cemiloğlu Cad. Pınar Petrol Yanı Diyarbakır.

İRTİBAT ADRESİ

İskender Paşa Mah. İnönü Caddesi Ma-Gül İş Merkezi Kat: 4 No: 109
Dağkapı Diyarbakır
Tel: 0412 228 22 92
Cep: 0543 599 92 48

Devrimci Demokrasi'den

Adres değişikliği nedeniyle bir sayı aksattığımız gazetemiz, taşındığımız bölgeye bakan savcılığın bürokratik engelleri de eklenince doğasında bir ayı aşkın bir süre gecikmeli olarak çıkmak zorunda kaldı.

Elimizde olmayan nedenlerden dolayı yaşanan bu gecikme nedeniyle tüm okurlarımızdan özür dileriz.

Bu bir ayı aşkın süre boyunca Türkiye-K. Kürdistan ve dünyada önemli gelişmeler yaşandı. Özellikle Mart ayı içerisinde belirli tarihsel günler dolayısıyla gerçekleştirilen eylem ve etkinlikleri aktaran haberlere, taşındıkları önemden kaynaklı olarak bu sayımızda yer veriyoruz. Ancak bir ayı aşkın süre boyunca bunların dışında birçok güncel gelişme yaşandı ve bunların bazılarını sayfalarımızın sınırlı olmasından kaynaklı yer veremiyoruz. Bunu anlayışla karşılayacağımızı umuyoruz.

Gazetemizdeki bu aksamanın Mart ayına denk gelmesi ayrı bir olumsuzluğa tekabül etti. Dedikimiz gibi Mart ayı belirli tarihsel günleri yoğun olan bir ay. Bunları zamanında aktaramamak belirgin şişkinliğe neden oldu. Ancak bizi anlayacağınızı umuyoruz.

Esasta taşınmadan ve tali olarak da bürokratik engellerden kaynaklanan gecikme dolayısıyla içinde bulduğumuz şu durumda tek tesellimiz, yeni büromuzun harcadığımız onca emeğe değecek durumda olmasıdır.

Bu sayımızda sizin de ilgiyle okuyacağınızı düşündüğümüz, yine Nepal ile ilgili olan bir röportajı sizlerle paylaşıyoruz. Röportaj yaptığımız yoldaş Chandra Prakash Gajurel (Gaurav), yıllarca Hindistan gericiği tarafından tutsak edilmiş ve yakın zamanda esasta Nepal halkının ve uluslararası komünist hareketlerin vermiş olduğu mücadele neticesinde özgürlüğüne kavuşmuştu. Gaurav'ın özgürlüğü için birçok ülkede yapılan girişimlerin bir kolu da coğrafyamızdaki Maoist ve devrimci güçler tarafından oluşturulmuştu. O ve yoldaşlarının özgürlüğüne kavuşması hepimizi sevindiren önemli bir gelişmedir. Bunun arkasındaki gücün, emperyalizmin dünya halklarına tüm kudurganlığıyla saldırdığı günümüzde kendi kaderini kendi ellerine alan Nepal halkının örgütlü mücadelesinin olduğu gözden kaçırılmamalıdır. Böylece, doğru ideolojik ve politik önderlik altında gelişen halkın iradesinin nele kadir olduğu bir kez daha pratikte görülmüş oldu.

Bu sayımızda geçen yıl Amed serhıldanında şehit düşen yoldaşımız İlyas Aktaş'ın ölüm yıldönümü vesilesiyle onu ve onun şahsında şehit düşen tüm şehitlerimizi de bir kez daha saygıyla anıyoruz. Amed'de halkımızın alanlarda can feda biçimde haykırdığı özgürlük çılgınlığını, Nepal'de olduğu gibi, Halk Savaşı'nın politik iktidarı zaptetme yönelimiyle buluşturma çabamızda İlyas'ça ısrar edeceğiz. Bu, tüm şehitlerimize ve halkımıza sözümüzdür.

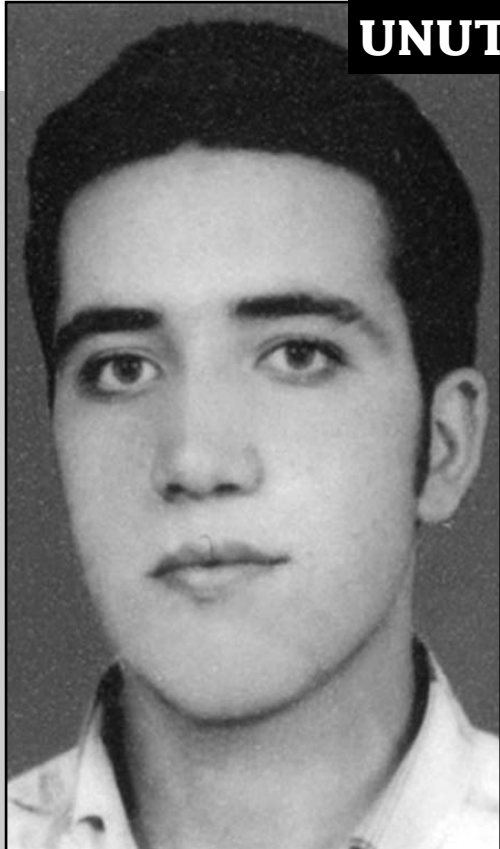
ANMA

Gültekin Koç

Yakalandığı kanser hastalığı sonucu yaşamını yitiren Gültekin Koç'un ailesi ve dostlarına başsağlığı diliyoruz.

İstanbul Anadolu Yakası Demokratik Haklar Kültür ve Sanat Derneği

UNUTMAYACAĞIZ

*SENİ UNUTMALARA SIĞDIRAMADIK
SIĞACAK GİBİ DE DEĞİLSİN
HANI DİYORDUN YA
İNSAN ÖYLE KOLAY ÖLMEMELİ
ÖLÜNCE YA DAĞDA ÖLMELİ
DUYULUNCA
HEYBETİNDEN KENTLER SIÇRAMALI
YA DA CADDE ORTASINDA ÖLMELİ
MEYDANLAR ÖLÜM GÖRMELİ*

28-30 Mart tarihleri arasında Amed'de yaşanan olaylarda başına aldığı polis kurşunuyla yaralanan ve kaldırıldığı hastanede 14 Nisan'da ölümsüzleşen yoldaşımız İLYAS AKTAŞ'ı saygı ile anıyoruz.

O milyonların milyonda biridir, o bir sıra neferidir. Anısı mücadelemizde yaşayacaktır.

DEVİRİMCİ DEMOKRASİ GAZETESİ

Nisan Güneşi ile Bahara Merhaba Pikniği'nde Buluşalım!

PROGRAM

- ✓ Vardiya
- ✓ Pınar Sağ
- ✓ PSAKD Müzik Grubu
- ✓ Nurettin Güleç
- ✓ Erdal Bayrakoğlu
- ✓ Metin-Kemal Kahraman
- ✓ Halk Dansları
- ✓ Konuşmacılar

22 Nisan Pazar Sazakçeşme Piknik Alanı/ŞİLE

İrtibat Tel:
(0216) 389 65 63
(0216) 620 99 59

Not: Semtlerden araba kaldırılacaktır. Araç kalkış saatleri 08:30'dur

İstanbul Anadolu Yakası Demokratik Haklar Kültür Ve Sanat Derneği

ADRESİMİZ DEĞİŞMİŞTİR

Fındıkzade'de bulunan büromuz Okmeydanı'na taşınmıştır. Büromuzun yeni adresi aşağıdaki gibidir:

Mahmut Şevketpaşa Mah. Sivas Sok. No: 2
Kat: 3
Okmeydanı-Şişli
İSTANBUL

Tel: (0212) 238 37 76
Fax: (0212) 238 37 96

YURTİÇİ HESAP NO:

Ertaş ÖZTÜRK

Yapı Kredi Bankası İst. Aksaray Şubesi: 0094208-6

İş Bankası İst. Aksaray Şubesi: 1002 30000 1153314

YURTDIŞI HESAP NO:

Ertaş ÖZTÜRK

Yapı Kredi Bankası İst. Aksaray Şubesi: (Euro) 3013710-9

İş Bankası İst. Aksaray Şubesi: (Euro) 1002 301000 1107308

Emlak Bankası İst. Atatürk Bulvarı Şubesi: (FRF) 00235699

ABONE OL - ABONE BUL
OKU - OKUT

Abone Süresi

6 AYLIK

1 YILLIK

Yurtiçi

12 YTL

24. YTL

Yurtdışı

35 EURO

70 EURO

DTP'ye yönelik saldırılarla Kürt halkı sindirilmeye çalışılıyor

SINIF TAVRI

İsmail Uçar

Kendi güncelimize sarılmak

Nisan ayında yapılacak cumhurbaşkanlığı seçimi nedeniyle egemen sınıflar arasındaki dalış kızışırken, yaklaşan genel seçimler nedeniyle Türk egemen sınıfları ve onların siyasal dayanağı, temsilcisi olan partiler bugün bir koro halinde "değişim"den bahsediyorlar. Ve "değişim" ya da "düzenin yeniden yapılanmasını yapacak parti benim" vb. tarzında siyaset yapılmakta ve bu eksende aralarında rekabet sürmektedir. Tüm sömürücü düzen partilerinin bu yönlü propagandalarının ana temasına oturtulan bu söylemler yeni olmamakla birlikte, her seferinde halklarımıza sömürü ve zulüm olarak geri dönmektedir.

Egemen sınıfların bu geleneksel politikaları artık devleti ayakta tutamaz durumdadır. Süren it dalaşı ve partilerin birbirlerine çelme takmaları vb. düzenin içinde yaşadığı vaziyeti gösteriyor. Açık ki, gerici düzen iflas etmiştir. Devletin temel kurumları olan, yasama-yürütme-yargı mekanizmaları işlemiyor. Bir belirsizlik yaşanıyor. Egemen sınıfların ezici çoğunluğu da bu gerçek durumu kabul ediyor ve görüyor. Kendi ahırları olan parlamentoya bir baktığımızda "güvenilir" ve "saygın" dedikleri kurumlarda yaşanan rezaletlerin, senaryoların artık iyice su yüzüne çıktığını görebiliriz. Onların bu çirkin oyunlarını, kan ve irin akan katliamcı politikalarını bu maskeler de gizleyemez hale gelmiştir. Bu durum iyidir. Çünkü sınıf düşmanlarımız Şemdinli ve Hrant Dink cinayetinde olduğu gibi suçüstü yakalanarak halkların gözünde bir kez daha teşhir olmuşlardır.

Türkiye/Kuzey Kürdistan'daki bu gelişmelere paralel olarak dünya ölçeğinde varolan temel çelişkiler, giderek keskinleşiyor ve sert biçimlere bürünüyor. Objektif şartlar devrimin lehine gelişim gösteriyor. Başta Nepal olmak üzere Maoist partilerin önderliğinde sürdürülen Halk Savaşları bütün heybetiyle ilerleyerek, dünya ezilenlerinin kurtuluş yolunu aydınlatıyor!.. Dünya devrimimizin en ileri kaleleri durumunda olan bu komünist si-perlerde süren Halk Savaşları, dünyanın iklimini ezilenlerin lehine değiştirerek ısıtıyor ve ısıtmaya da devam edecektir. Bugün emperyalist patronların "güven" içinde yaşadıkları yerlerde ve kapitalist baş aktörlerin kalelerinin tekrar ateşlenmesi ve yaşlı Avrupa kıtasında devrimci patlamaların oluşuna şahidiz. Son yıllarda "sükunet" ilan ettikleri yerlerde emperyalist haydutlar "rahat" zirve toplantılarını yapamıyorlar. Evet dünya çapında devrimci mücadele gelişim gösteriyor. Devrimci kitleler artık bir başka dünya istiyor!..

Peki mesele nedir? Emperyalizmin ve onlara uşaklık edenlerin girdiği bu yumuşak ortamı, devrimin lehine çevirmek, kitleleri devrim doğrultusunda yönlendirmek ve halk iktidarının kurulması için örgütlemektir. Bu muazzam ortamı propaganda/ajitasyon seviyesinde yetinip ele aldığında, ne bir devrimci mevzi yaratabilir, ne devrimci kazanımları geliştirebilir ve ne de kitlelere güven verilebilir. Yapılması gereken, siyasal iktidar perspektifiyle, objektif koşulları çok yönlü, etraflı tahlil etmek ve dönüştürmek için mücadele yürütmektir. Temel-merkezi mücadele biçimine tabi olarak, dönemin ortaya çıkardığı mücadele biçimlerinden yararlanarak ve sürecin çelişkilerinden kaynaklı imkanları, fırsatları siyasi iktidarı almak için kullanmalıdır.

Tekrar yaşadığımız coğrafyaya dönecek olursak, mevcut politik gelişmeler ağır aksak da olsa durumun ileriye doğru ilerlediğini göstermektedir. Bu nedenle yaklaşan 1 Mayıs vesilesiyle mevcut çalışmalarımızı yoğunlaştırmak ve bu ilerlemenin evreleceği devasa gelişmelere kendimizi hazırlamak zorundayız.

Evet bu devasa gelişmelere kendimizi hazırlamalıyız. Şu unutulmamalıdır ki, Türkiye-Kuzey Kürdistan'da toplumsal çelişkilerin çözümü ve alternatifi Yeni Demokratik Devrimdir. Bu belirleme Türkiye-Kuzey Kürdistan'nın somut, candan ve kandan acımasız gerçekliği olmaya devam edecektir.

kazandırıldı/kazandırılmak istendi.

20 Şubat'ta DTP somutunda başlatılan bu sürekle avı direkt Kürt ulusal hareketinin meşru ve demokratik kurumlarını ve onun iradesini kendisinde şu veya bu biçimde cisimleştiren örgütlülüklerini darbelemeyi/kırmayı ve dağıtmayı hedefleyen bir noktada devreye sokulmuştur. Daha doğrusu şovenist, ırkçı, kafatasçı, faşist argümanlar ve araçlarla Kürt ulusuna ait ne varsa hepsi ya yok sayılmaktadır, ya bu "soyul geleneğin"(!) kıskacına alınıp içeriği yozlaştırılarak hadım edilmektedir ya da fiziki zor ve şiddetle yok edilmeye çalışılmaktadır. Ki bunu anlamak için ne münecim olmaya gerek var, ne de uzağa gitmeye gerek vardır. Çünkü son bir buçuk aylık süreç dahi ısrarla sürdürülen bu vahşetin boyutunu resmetmeye yeter de artar bile...

Özelde Kürt halkı ve ulusu ve en genel anlamda da Ortadoğu halklarının, zalimin

zulmüne karşı birlik, dayanışma, mücadele, isyan ve kazanma günü olarak harlanan Newroz ateşi karşında günümüzün zalim Dehaqlarının, modern demirci Kavalara karşı başvurduğu zor ve şiddet araçlarıyla ne kadar korkutğunu ve acizleştiğini de dışı vurmaktadır. Hakim sınıfların tüm engellemelerine rağmen bu yıl da Newroz ateşi bir milyon üzerinde Kawa'nın ellerinde harlandı. Aslında bu saldırılara en iyi yanıt, bizzat alanlarda yapılan ve harlanan Newroz ateşleri olmuştur.

Kürt ulusal hareketinin iradesini çeşitli düzeylerde temsil eden kurum ve örgütlülükler yönelik topyekün bir saldırı furiasının başlatılmış olması bizim açısından şaşırtıcı değildir. Bilakis bu saldırılar bekleniyordu. Çünkü emperyalizme uşaklıkta sınır tanımaz bir aymazlıkla efendilerine daha iyi hizmet edebilmeleri için süreci şu veya bu biçimde ken-

di lehlerine döndürmek ya da bir nebze de olsa kendisine soluk alma alanı yaratmak maksadıyla adım adım örülen-örölmek istenen bu karşı-devrimci ve faşizmin özü üzerinde biçimlenen saldırı dalgasına ihtiyaç duyulmaktadır. Hele hele Cumhurbaşkanlığı seçimleri ve genel seçimlerin gündemde olduğu bir sürecin içinden geçiyor olmamız, devlet aygıtını elinde bulunduran Türk hakim sınıflarının bu saldırılarının yoğunlaşmasında önemli bir rol oynamaktadır.

Geniş halk yığınları nezdinde bir bilinç bulanıklığı yaratmak için Kürt ulusunun iradesini kendisinde cisimleştiren kurum ve örgütlülükleri nişangaha oturtarak halkları birbirine düşman etme uğraşını vermektedir. Dahası böl-parçala-yönet siyaseti babında ihtiyaç duyduğu dönemlerde yıllardır başvurmaktan asla geri durmadı ve durmuyor da. Tamı tamına bugün sinsi biçimde adım adım örülen-örölmeye çalışan yönelim, bu anlayıştan beslenmektedir. Diğer bir deyişle yapay Kürt-Türk çatışmasını çıkartarak kendisine yönelen okun sivri ucunu farklı noktalara çekerek mevcut durumdan sıyrılmayı hedefliyor.

Yukarıda vurgusunu yaptığımız olgunun yanı sıra gündemine aldığı saldırı konseptiyle genel seçimde Kürt ulusunun iradesini şu veya bu biçimde parlamentoda yansıtabilecek bağımsız adayların önünü kesmek maksadıyla estirdiği terör dalgasıyla bugünden bunun önlemini almaya çalışıyorlar. Keza gerilla bölgelerine yönelik yapılan kapsamlı operasyonları da bu saldırı bütünlüğü içinde ele almak gerek.

Sonuç olarak; DTP ve diğer kurumlar örgütünde Kürt ulusuna yönelik gerçekleştirilen bu saldırı konseptine Maoist komünistler olarak bulunduğumuz her alanda tavır almak ve onlarla birlikte saldırılar karşısında barikat olmak bugün önümüzde duran yakıcı görev ve sorumluluklarımızdandır. Dahası tüm aktivistler bunu bir ödev olarak algılamalı ve o temelde de hareket etmelidir.

ların her sözünün kendi içerisinde bir tutarlılığı vardır. Çünkü onlar değil miydi ki daha dün alt üst kimlik tartışması yaparak tek tip toplum modellerini sunanlar... "bunlar sözde vatandaş" diyerek ötekileştirme çabalarını açıkça belli edenler... Linç ayinlerine "halkın yerinde tepkisi" diyerek arka çıkanlar... Liste uzatılabilir.

Milliyetçilik pastasından pay kapma telaşından gözü dönen tüm kesimlerin olduğu gibi MHP'nin de konuya yaklaşımı alışlageldik oldu. MHP Genel Başkan Yardımcısı Mehmet Şandır "Atatürk'ün silah arkadaşları olan şehitlere 'kelle' diyen birinin Atatürk'ün makamı Cumhurbaşkanlığına aday olmasını nasıl kabul edeceğiz? Milletimizin en saygın makamı olan Cumhurbaşkanlığı makamına 'sayın' diyemeyeceğimiz birini nasıl layık görebiliriz?" demekle yetinmemiş, işi "Erdoğan Apo'nun yoldaşıdır" demeye kadar vardırmıştır. Abdullah Öcalan'ın yakalanışı sonrası idam naraları atarak şovenist rüzgarla yelkenlerini şişirerek meclise girebilen MHP, şimdi de "sayın" poleniği üzerinden hükümete yüklenerek ve Kuzey Irak'ta bir Kürt devleti paranoyası üzerinden kendine olanak hazırlayarak meclis planları kuruyor.

Seçim gerici klikler arasındadır...

Devlet bir sınıf örgütü olarak sahip olduğu görevi yerine getirirken kişilerin belirleyiciliğinden bahsedilemez. Üstelik faşizm koşullarında bu tartışma daha da anlamsızlaşmaktadır. Halk, gerici klikler arasındaki bir klik çatışmasının tarafı olarak yedeklenmeye çalışırken devrim ve karşı devrim arasındaki ayrım daha net ortaya konulmalıdır. Azınlığın çoğunluk üzerindeki diktatörlüğünden ibaret olan gerici devlet mekanizmasının hiçbir basamağında, halkın umut besleyeceği bir seçim yapılamaz. Halkın umutlarını büyüttüğü odaklar halkın kendi iktidar mücadelesinin mevzilerindedir ve o mevziler şimdi bir gelişimin sancılarını çekmektedir. Devrimimiz sancılı olduğu kadar çetindir de. Şimdi iktidarlara sorunları ve bu yoldaki büküntüler aşlmayı beklemektir. Halkın yarına ait umutlarını seçimlere endeksleyen gerici devlete karşı devrim uğruna verilen en küçük bir çaba dahi daha büyük bir değer taşımaktadır.

Emperyalist efendilerinin koltuğunun altında uşaklıkta kuyruğa giren ve devletin temel niteliklerinde hemfikir olmuş zatlarn suni gerginliklerinin tarafı olmak, halkın kendi iktidarlama mücadelesine yabancılaşması demektir ve bu bugün için kırılması gereken bir ideolojik kuşatmadır. Soruna ideolojik bir netlikle ve devrimle karşı-devrim arasındaki amansız mücadele kadar net yaklaşmak gerekir. Unutturulmaya çalışılan değerler, değerlerimiz bugün en diri yanımızdır. Devrimci normlardaki ısrarımızı kazandıracaktır. Sarıldığımız değerler doğrultusunda gerçekleştireceğimiz mücadelenin kazanımları her türlü krize endekslenmiş gündemimiz olmayan çekişmeleri alt edecek güçtedir ve bu güç hiçbir zaman olmadığı kadar devrimcidir...

BAŞYAZI

Seçim devrimle karşı-devrim ayrımı kadar nettir!

Seksen dört yıllık mazisi olan bir kriz yönetiminin, bir buçuk yıldır tartışma konusu olan cumhurbaşkanlığı seçimiyle ilgili karmaşasına tanık oluyoruz. Kimine göre sessizliğin hayra alamet olmadığı bu noktada, gürlüti koparma telaşıyla sağa sola saldıran, "tehlikenin farkındalığını" herkes göstermeye çalışan ise devletin resmi ideolojisinden beslenen sosyal-demokratlar oluyor. Söz konusu seçimin halk için ne ifade ettiği tartışmaları bir yana, devlet içindeki kliklerin çatışmasının mazisine bakıldığında epeyce gariplekle karşılaşyoruz. Demokrasinin bu topraklardaki ifadesinin kendini nasıl bulduğu ve ne kadar içselleştirildiği ayrıca bir sosyo-ekonomik araştırma konusu olmakla birlikte, barut kokusunu sokakları kapladığı burjuva demokratik devrimlerle arasına giren üç yüzyıllık geri kalmışlığın, "demokrasi"nin gerici sınıflar elinde eklektik duran yanını açıklamaya yetiyor.

Kriz yaratan seçim değildir.

Düzenin diğer adı krizdir!

Cumhurbaşkanlığı seçimleri oldu olalı hakim sınıfların hakim klikleri açısından kriz konusu olmuştur. Ordu birliklerini meclis kuşatmalarına dek götüren sürecin tek partili meclis tiyatrolarının çok partili meclis tiyatrolarına dönüşmesiyle hızlandığı söylenebilir. Oyuncu kadrosu genişleyen, replikleri renklenen cümüşün orta yerinde kopan hırlaşmalar ise aynı vadiye salınan kurtların hırlaşması olabildiği ancak. "Netekim" öyle de oldu. Meclis çok partili, asker ise eli güllüle olunca karşı karşıya gelmeler ve irade savaşı kaçınılmazdır. 1960 darbesinin ardından darbenin lideri olan Cemal Gürsel'in Çankaya'ya çıkışı bir darbe pazarlığıyla ancak mümkün olmuştur. Adalet Partili meclisi açık tutma kozuna karşılık askerinin adayı Cemal Gürsel Cumhurbaşkanı yapıyorsa, orada değil halk demokrasisinden, burjuva demokrasisinden bile bahsedilemez.

12 Eylül 1980'e gelindiğinde anayasa, mavi "hayır" pusulası ile incecik zarflarda sandık başında asker eşliğinde halka oylatılıyorsa ve anayasaya eklenen geçici maddeyle Kenan Evren zoraki olarak Cumhurbaşkanı yapıyorsa, burjuva demokrasisinden dahi söz edilemez. Ancak bunlar ne geçmişte kalmıştı ne de birer kâbustur. Bunlar saray entrikalarıyla yaşanan bir geleneğin sözde cumhuriyet maskesiyle kaplanmış ve meclis ahırına peçelenmiş bir faşizm görüntüsüne daha denk düşüyor.

Evet dünya değişmiştir, ancak değişim mavi gezegeni özgürlüğe kavuşturmamış, bilhassa gericiliğin karanlığına

daha da hakim kılmuştur. Karanlığın hakimiyetinin zifirleştiği oranda yeni bir dünyanın nesnellığı olgunlaşsa da gerici klik kendini değişen koşullara adapte etmede gecikmemiştir. Artık oyun daha profesyonelce, hissettirmeden ve sinsice oynanabiliyor. Halkın boğazından geçen bir lokma ekmekte gözü olanlar kendilerini halkın dostuymuşçasına lanse edebiliyor, yetersiz kalan noktalarda milliyetçilik-şovenizm pohpohlanarak kulaklar sağır, gözler kör kılıyor. "Devlet, millet, vatan" fetişizmini aç karnaları doyurmasa da kitleleri en az din kadar afyonluyor. Bugün geline nokta- da, Cumhurbaşkanlığı seçimi de tarafı olmadığımız bir dalaşın zoraki olarak tarafı yapılma mücadelesi olarak görülmelidir. Yaklaşan genel seçimlerin provaymışçasına seçmene oynayan parti bürokratları, sahip oldukları "halk sevgisi"ni ispatla birbirleriyle yarışırken, halkı Cumhurbaşkanlığı seçimi tartışmalarında taraf olmaya davet ederek dövüş munderinde yer ayıyorlar.

Gerek CHP gerekse de AKP, halkın desteğini arkalarına almanın kendilerine katacağı gücün farkındadır ki bu, demecilerindeki halk vurgusunun kıymetini arttırıyor. CHP sahip oldukları tavrı "Türkiye'nin istikrarı, laikliğin geleceği ve halkın mutluluğu açısından büyük bir sorumluluk olarak" görürken, AKP İstanbul il başkanı Mehmet Müezzinoğlu "belirlenen ya da belirleyeceğimiz isim birilerini rahatsız edebilir. Fakat bizim için her zaman aslolan halktır. Bizim adayımız halkı asla rahatsız etmeyecektir" diyerek nispet yapıyor.

Milliyetçilikte sınır yok!

Halkın gözünü boyamada ustalık kazanmış bu düzen partilerinin temsil ettikleri sınıfların tarihsel bir olgu olarak halka karşı tavırları 1789 Fransız Devrimi'nin mazisi kadar eskidir. Onların eşitlik-özgürlük-kardeşlik dedikleri kitleleri için özgürlük, halk için ise zulüm demektir. Onlar halkı sömürmek için kendilerini eşit görüp, bir retorik olarak kardeşlikten bahsetmektedirler. Onların kardeşliği ezilen uluslar ve azınlık milliyetlerin, en başta da Kürt ulusunun inkarına dayanan ve "ya sev ya terk et"çi bir vatan sevgisi üzerine kurulu "aynı bayrağın altında yaşıyoruz" teranesinden ibarettir.

Deniz Baykal'ın "Cumhurbaşkanı Türk milletinin bir parçasıyım demekten gocunmayan bir insan olacak" demesi sürecin başından beri ağızlarından düşürmedikleri "Cumhurbaşkanı toplumun tüm kesimlerini kucaklayan biri olmalıdır" sözüyle ne kadar uyumaktadır? Ancak on-

Cumhurbaşkanlığı seçimleri oldu olalı hakim sınıfların hakim klikleri açısından kriz konusu olmuştur. Ordu birliklerini meclis kuşatmalarına dek götüren sürecin tek partili meclis tiyatrolarının çok partili meclis tiyatrolarına dönüşmesiyle hızlandığı söylenebilir. Oyuncu kadrosu genişleyen, replikleri renklenen cümüşün orta yerinde kopan hırlaşmalar ise aynı vadiye salınan kurtların hırlaşması olabilir ancak

TUYAB'dan beş talepli çalışma

TUYAB üyeleri, hapishanelerdeki tecrit ve izolasyon politikalarına karşı beş talepli yeni bir çalışma başlattıklarını duyurdular

Tutuklu ve Hükümlü Aileleri Yakınları Birliği (TUYAB) üyeleri, hapishanelerde uygulanan tecrit ve izolasyon politikalarına karşı verilen mücadeleye rağmen, hakim sınıfların baskı ve saldırılarının devam ettiğini belirterek, hapishanelerdeki bu uygulamalara karşı beş talepli yeni bir çalışma başlattıklarını duyurdular.

TUYAB'lı aileler, F, L ve D tipi hapishanelerde bulunan tutuklu ve hükümlüler üzerinde tecridin devam ettiğini ve Adalet Bakanlığı tarafından yayınlanan genelgenin de keyfi şekilde hapishane idareleri tarafından uygulanmadığını belirterek, 31 Mart günü İstiklal Caddesi'nde yürüyüş yaptılar. Beyoğlu Mis Sokak'ta bir araya gelerek, "Tecrit kaldırıl-sın talepler kabul edilsin" yazılı pankart arkasında Taksim tramvay durağına yürüyen TUYAB'lı aileler, burada yaptıkları basın açıklamasında Adalet Bakanlığı tarafından yayınlanan genelgenin uygulanmasını ve hapishanelerin bağımsız sivil toplum kuruluşlarının denetimine açılmasını istediler.

'Tutsakların tüm hakları gasp ediliyor'

Taksim Tramvay Durağı'nda yapılan basın açıklamasında tutuklu yakınları adına konuşan İsmail Karagöz, hapishanelerdeki siyasi tutsaklara yönelik on yıldır devam eden baskı ve saldırıların yeni biçimlerle bugün de devam ettiğini

belirterek, *"Hapishanelerde uygulanan tecridin yarattığı psikolojik ve fiziksel tahribatın sonuçları ortadayken, bir de çeşitli yasaklamalar ve başka keyfi tutumlarla, ikinci bir tecrit uygulanarak, tutsakların tüm hakları gasp edilmektedir"* şeklinde konuştu.

Beş talepli çalışma

Hapishanelerde uygulanan tecrit ve izolasyon politikalarına ve hak gasplarına yönelik 'Disiplin cezaları kaldırıl-sın', 'Hasta tutuklular serbest bırakıl-sın', 'Bağımsız izleme kurulları oluşturulsun', 'Tüm hapishane katliamcıları yargılsın' ve 'Tutsakların tüm haklarının kullanımı koşulsuz olarak sağlansın' taleplerinin yer aldığı bir çalışma başlattıklarını duyuran Karagöz, başlattıkları bu çalışmaya tüm devrimci, demokrat, ilerici kurum ve kişilerin desteğini beklediklerini ifade etti.

TUYAB'tan suç duyurusu

TUYAB üyeleri, 23 Mart günü İHD İstanbul Şubesi'nde düzenledikleri basın açıklamasında da, hapishane idarelerinin verdikleri disiplin cezaları nedeniyle tutsakların temel insani haklarından yoksun bırakıldıklarını belirterek, uygulanan görüş yasaklarıyla ilgili Tekirdağ F Tipi Hapishanesi idaresi hakkında Tekirdağ Cumhuriyet Savcılığı'na suç duyurusunda bulunduklarını söylediler.

"Taksim'de 1 Mayıs yasağına son"

İstanbul Devrimci 1 Mayıs Platformu, Taksim'de yapılan ve olaylı geçen 1977 1 Mayıs'ının 30. yıldönümünde 1 Mayıs'ı, devrimci özüne yakışır bir şekilde birleşik ve kitlesel olarak Taksim'de kutlamayı hedeflediğini duyurdu. Taksim Tramvay Durağı'nda, 24 Mart'ta bir araya gelen Platform bileşenlerinin üyeleri, yaptıkları açıklamada, bu yıl 1 Mayıs'ı Taksim'de yapılacak

mitingle kutlamayı hedeflediklerini duyurdular.

Yapılan açıklamada, *"77 katliamının hesabını sormak için, Taksim'de 1 Mayıs yasağına son vermek için, birleşik, kitlesel, devrimci 1 Mayıs'ı Taksim'de birlikte örgütlemek için, tüm devrimci yapıları, sendika ve kitle örgütlerini güçlerini birleştirmeye, bir araya gelmeye çağırıyoruz"* denildi.

Devrimci 1 Mayıs Platformu'nda yer alan kurumların isimleri şöyle: Alınteri, Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu, Demokratik Haklar Platformu, Devrimci Hareket, Emekçi Hareket Partisi, Haklar ve Özgürlükler cephesi, halk Kültür Merkezleri, Kaldıraç, Köz, Odak, Partizan, Proleter Devrimci Duruş, Yeni Dünya İçin Çağrı.

Gazi ve Ümraniye'de katledilenler anıldı

Gazi Mahallesi'nde bir araya gelen binlerce insan, "Yaşasın devrimci dayanışma" pakartı arkasında yürüyerek Gazi katliamında yaşamını yitirenleri andı.

Gazi Mahallesi'nde 12 Mart 1995 tarihinde bir kahvenin taranması ve sonrasında yaşanan olaylarda yaşamını yitiren 22 kişi yapılan çeşitli eylemlerle anıldı

Gazi direnişinin ve katliamının yıl dönümü olan 12 Mart günü binlerce insan olayların yaşandığı Eski Karakolun önünde toplanarak Cemevi'ne doğru yürüyüşe geçti. Devrimci ve demokratik kurumların pankartları arkasında yürüyen insanlar hep bir ağızdan, "yaşasın gazi direnişimiz" sloganlarını haykırdılar. Kortej Cemevi önüne geldiğinde burada alilerin şehitleri için verdiği yemek beklenirken Grup Yorum da kısa bir dinleti verdi.

Daha sonra aileler, kortejin önüne, Gazi şehitlerinin resimlerinin bulunduğu pankartın arkasına geçerek, Gazi Mezarlığı'ndaki Gazi şehitlerinin mezarlarının başına kadar sloganlar eşliğinde yürüdüler.

Şehitlerin yattığı mezarların başında toplanan binlerce insan, şehitler için saygı duruşunda bulundu. Mezarların başında yapılan anmadan sonra kitle kortejler eşliğinde Cemevi'ne doğru yürüyüşe geçti. Cemevi önüne geldiğinde ise anmaya son verildi.

Planlayan ve uygulayan devlettir'

Ümraniye'de bir araya gelen ve aralarında DHP, Partizan, ESP, Ümraniye PSAKD ve DTP'nin de bulunduğu çeşitli devrimci demokrat ve yurtsever kurumlar yaptıkları eylemle 1995 yılında Gazi Mahallesi

ve Ümraniye'de yaşamını yitirenleri andılar.

1 Mayıs Mahallesi'nde 15 Mart günü bir araya gelen yüzlerce kişi, Pir Sultan Abdal Kültür Derneği'nde verilen yemegin ardından Cennet Düğün Salonu önünden katliamın yapıldığı 30 Ağustos Kız Meslek Lisesi önüne yürüdü. Burada yapılan saygı duruşunun ardından yapılan basın açıklamasında konuşan Ayhan Yüksel, Gazi ve Ümraniye'de yaşananları planlayan ve uygulayanın devlet olduğunu ifade ederek, *"Emekçilerin adalet talebi görmezden gelindi, faşist katiller adeta ödüllendirildi. Devlet kontrgerillayı*

emekçilere yönelik saldırılar için her dönem örgütlemiş, kullanmıştır. Kontrgerilla bu devletin gerçek yüzüdür" şeklinde konuştu.

Gülsuyu'nda meşaleli yürüyüş

İstanbul, Gülsuyu'nda As Kırathanesi önünde toplanan DHP, Partizan, BDSP, HKM, PDD, ESP ve SDP üyeleri, "Gazi şehitleri ölümsüzdür, Kahrolsun MİT-CIA-Kontrgerilla" yazılı pankart açarak ellerindeki meşalelerle Fatma Hanım Durağı'na kadar yürü-

yüş yaptı. Burada yapılan basın açıklamasında, Gazi ve Ümraniye katliamlarının unutulmadığı ve unutulmayacağına vurgu yapıldı.

Aynı akşam Gülsuyu Okul Durağı'nda toplanan ve yolu molotoflarla trafığa kapatan MKP militanları, "Gazi'nin katili patron ağa devleti", "Yaşasın partimiz Maoist Komünist Partisi" sloganları atarak çeşitli noktalarda yazılamalar yaptılar. Militanlar eylemin ardından sloganlarla dağıldılar.

ADGH 15. Kongresi'ni gerçekleştirdi

Avrupa Demokratik Gençlik Hareketi'nin (ADGH) gerçekleştirdiği 15. Kongresi'nde, uluslararası arenada gelişmekte olan anti-emperyalist mücadele ve bu mücadelenin aldığı biçim vesilesiyle gençliğe daha çok görev düştüğü ve Kongre'nin bu mücadelenin seyri içerisinde önemli bir mevzi olduğu vurgulandı.

Almanya'nın Stuttgart kentinde 24 Mart'ta gerçekleştirilen Kongre'ye Fransa, Avusturya, İsviçre ve Almanya'nın birçok bölgesinden delegeler katıldı. Dünya ve Türkiye-Kuzey Kürdistan'da demokrasi ve devrim mücadelesinde şehit düşenler anısına yapılan saygı duruşuyla başlayan Kongre'ye çeşitli ülkelerden gençlik kurumları da dinleyici olarak katıldılar.

'Emperyalizme karşı birer ateş topuna dönüşümlü'

14. Komisyon başkanının açılış konuşmasıyla başlayan Kongre'nin 'Siyasal Taslak' başlıklı maddesinin görüşülmesinin ardından, dünyada ve Avrupa'da gençliğin durumu ve emperyalist saldırıların varlığı aşamaya karşı topyekûn direnişin sağlanabilmesi için özgül çelişkilerin iyi ele alınması, özgül çelişkilere göre örgütlülük bilincini yükselterek, siyasal kampanyalar eşliğinde gençlik yığınlarının iradeleşmesi ve bu seyir boyunca toplumun en dinamik ve en apolitize olmuş kesimi olan gençlerin, mevcut iradeleşmeyle birlikte eğitim sürecinden geçirilerek, emperyalizme karşı birer devrimci özneye dönüştürülmesinin önemi vurgulandı.

'Doğa tahribatları konularında çalışmalar yapılmalı'

Ekolojik sistemin tahribata uğradığı, buzulların eridiği, hava sıcaklığının arttığı gerçekliğinin emperyalist-kapitalist dünya gerçiciliğinin varlığından ayrı tutulmaması gerektiği belirtilen Kongre'de, bu alandaki çalışmaların önderliğinin Green Peace gibi kurumlara bırakılmaması, dünyayı tehlike altına sokan kötü gidişatin anti-emperyalist mücadeleden kopuk ele alınmaması ve önümüzdeki dönemde gençlik saflarında doğa tahribatına yönelik çalışmaların hız kazanmasının gerekliliği üzerinde duruldu.

'Kitleselleşmek için

kurumsallaşmaya önem verilmeli'

Gençlik hareketinin 17 yıllık geçmişi olmasına rağmen inişli çıkışlı bir seyir izlediği, bağındaki potansiyeli, sürekliliği sağlanmış kurumlara dönüştüremediği ve kurumsallaşma yaşayının gerçekleştirilmesinden kaynaklı kitleselleşmediği belirlenmesinin yapıldığı Kongre'de, memurluğa, bürokratik savurganlığa, ben merkezizliğe değil bunun tam tersi, gençlik yığınlarından gelen bilgi ve birikimin bir merkezde toplanarak, analizi yapıp bilince çıkartıldıktan sonra tekrar gençlik yığınlarına dönen ve bunu enerjiye çeviren bir ortak merkezi büro fikri benimsendi.

Faaliyet raporları ve gündem maddelerine ilişkin canlı tartışmaların yürütüldüğü Kongre, 15. Komisyon'un seçilmesiyle sona erdi. FAGB (Fransa Alevi Gençler Birliği) nin kısa bir konuşma yaptığı Kongre'ye, DGH ve ADKH de mesajlarını gönderdi.

Kızıldere şehitleri anıldı

Mahir Çayan, Sabahattin Kurt, Nihat Yılmaz, Saffet Alp, Sinan Kazım Özdoğan, Ertan Saruhan, Hüdaı Arkan, Ahmet Atasoy, Ömer Ayna ve Cihan Alptekin, Tokat'ın Niksar ilçesi Kızıldere köyünde katledilmelerinin 35. yıldönümünde Ankara'da anıldılar.

68'liler Dayanışma Derneği ve Ankara 78'liler Derneği'nin çağrıcısı olduğu ve Karşıyaka Mezarlığı'nda yapılan anmaya SDP, ÖDP, EMEP ve Pir Sultan Abdal Kültür Derneği destek verdi.

Mahir Çayan'ın mezarı başında yapılan anmada, Mahirler, Denizler ve İbrahimler'den kalan dayanışma mirasının önemi vurgulandı.

Daha sonra Ulaş Bardakçı, Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan, Hüseyin İnan, Sinan Kazım Özdoğan ve Sivas'ta Madımak Otel'i'nde yaşamını yitirenlerin mezarları da ziyaret edilerek saygı duruşunda bulunuldu.

HÖC üyeleri de Mahir Çayan'ın mezarı başında anma etkinliği gerçekleştirdiler.

Ankara'da yapılan bu anma etkinliklerinin yanı sıra Türkiye-Kuzey Kürdistan'ın birçok ilinde ve yurtdışında da Kızıldere şehitlerini anmak için etkinlikler gerçekleştirildi.

MKP'lilerin ailelerine tazminat davası

İçişleri Bakanlığı, 2000 yılında hapishanelerde sürdürülen Ölüm Orucu eylemine destek amacıyla İstanbul Gaziosmanpaşa'da çevik kuvvet otobüsüne saldırı gerçekleştiren ve daha sonra çeşitli tarihlerde şehit düşen MKP/HKO militanları Eker ve Karataş'ın ailelerine tazminat davası açtı

Zeynel KARATAŞ

Özlem EKER

İçişleri Bakanlığı, 2002 yılında Ölüm Orucu'nda şehit düşen Zeynel Karataş ve 2005 yılında Dersim'de devletin kolluk kuvvetleriyle girdiği çatışmada şehit düşen Özlem Eker'in ailelerine tazminat davası açtı. Bakanlık, 2000 yılında Gaziosmanpaşa'da bir çevik kuvvet otobüsüne ateş açılmasıyla, iki polisin öldüğü ve 12 polisin yaralandığı olayda, ölen polis ailelerine ve yaralı polislere verdiği 92 milyar 442 milyon lirayı faiziyle birlikte Karataş ve Eker ailelerinden almak istiyor.

İçişleri Bakanlığı'nın, 2000 yılında devrimci ve komünist tutsakların hapishanelerde tecride ve F tipi hapishanelere ilişkin sürdürdükleri Ölüm Orucu eylemine dışardan destek vermek amacıyla MKP/HKO militanlarınca Gaziosmanpaşa'da çevik kuvvet otobüsüne yapılan saldırıda 2 polisin öldüğü 12'sinin de yaralandığı olay nedeniyle yargılanan ve olay sonrasında şehit düşen MKP/HKO militanlarından Zeynel Karataş ve Özlem Eker'in ailelerine tazminat davası açtığı ortaya çıktı.

Şehit düşen kişilere dava açıldı

2000 yılında Gaziosmanpaşa'da çevik kuvvet

otobüsüne MKP/HKO militanları tarafından yapılan saldırıda ölen polislerin ailelerine ve yaralanan polislerle İçişleri Bakanlığı 92 milyar 442 milyon lira ödedi. Bakanlık, olayın üzerinden beş yıl geçtikten sonra 2002 yılında Ölüm Orucu'nda şehit düşen Zeynel Karataş ve 2005 yılında Dersim'de devletin kolluk kuvvetleri ile girdiği çatışmada şehit düşen Özlem Eker'in ailelerinden, ödediği parayı faiziyle birlikte geri almaya çalışıyor. Bu nedenle, İçişleri Bakanlığı'nın talebi üzerine, Karataş ve Eker ailelerine Ümraniye 3. Asliye Ceza Mahkemesi tarafından tazminat davası açıldı. Bakanlık, Zeynel Karataş ve Özlem Eker'in, ailelerinin mirasçıları olduğuna ve bu nedenle söz konusu borcun aileleri tarafından ödenmesi gerektiğini söylüyor.

'Tazminatı reddeceğiz'

Karataş ailesinin avukatı Meral Hanbayat, Zeynel Karataş ve Özlem Eker aleyhine 2000 yılında açılan davanın henüz sonuçlanmadığını, kesinleşmemiş cezadan dolayı söz konusu tazminatı reddedeceklerini ifade etti. Mahkemelerin hukuk davalarını ve ceza davalarını ayrı ayrı ele aldığını belirten Hanbayat, 2000 yılında gerçekleşen olay

nedeniyle aynı davadan yargılanan ve hayatta olan 6 kişi hakkında da tazminat davasının açıldığını söyledi. Buna benzer davaların çok olduğunu, yaşamını yitiren kişilerden TKP/ML üyesi Muharrem Horoz ve MKP üyesi Cemal Çakmak hakkında da benzer davaların olduğunu hatırlatan Hanbayat, ailelerin böylesi bir durumla karşılaşmaları için çocuklarının ölümünden sonra mirası reddettiklerine dair dava açmaları gerektiğini dile getirdi.

Zeynel Karataş'ın kardeşi Zeki Karataş ise, ekonomik durumlarının kötü olduğunu, bu nedenle tazminatı ödeyecek güçlerinin olmadığını belirterek, "Biz Zeynel'in düşüncelerine ve kişiliğine sahip çıkıyoruz, saygı duyuyoruz. Ama Zeynel o davadan yargılanıyor diye, devletin polisleri ödediği tazminatı bizden çıkarmak istemesi doğru değil" dedi.

Daha önce de 30 Haziran 1996'da intihar eylemi sonucu Dersim'de şehit düşen Zeynep Kınacı (Zilan)'ın ailesine ve Diyarbakır'ın Lice İlçesi'nde 1 Ağustos 2002 tarihinde devletin kolluk kuvvetleriyle girdiği çatışmada şehit düşen 5 HPG'linin ailesine de benzer şekilde tazminat davaları açılmıştı.

Beyazıt ve Halepçe'de katledilenler anıldı

16 Mart 1978 tarihinde katledilen 7 devrimci öğrenci ile 1988 yılının 16 Mart'ında Saddam Hüseyin yönetimindeki Irak devletinin Halepçe'de kimyasal bombalarla katlettiği binlerce Kürt, yapılan eylemlerle anıldı

İstanbul Üniversitesi'nin Beyazıt'taki kampusunda 16 Mart 1978 tarihinde katledilen 7 devrimci öğrenci ile 1988 yılının 16 Mart'ında Saddam Hüseyin yönetimindeki Irak devletinin Halepçe'de kimyasal bombalarla katlettiği binlerce Kürt, İstanbul Beyazıt'ta yapılan eylemlerle anıldı.

Kontrgerilla faaliyetleri devam ediyor'

Beyazıt ve Halepçe katliamlarını protesto eden Demokratik Gençlik Hareketi, Ekim Gençliği, Gençlik Federasyonu, DPG, DSG, EHP Gençliği, Öğrenci Kolektifleri, Öğrenci Muhalefeti, ÖDP Gençliği ve Öğrenci Otonomları, 16 Mart'ta Beyazıt Meydanı'nda basın açıklaması yaptılar. Açıklamada konuşan Dilan Oğuz, Beyazıt Katliamı'nın ülkede yaşanan diğer katliamlar gibi kontrgerilla operasyonu

olduğunu ve kontrgerillanın hala var olduğunu belirterek, "*Hrant Dink cinayetinde ismi geçen Trabzon Emniyet Müdürü Reşat Altay'ın da Beyazıt Katliamı'nda payı olduğu unutulmamalıdır*" şeklinde konuştu. Oğuz, üniversitelerde faşist saldırıların bugün de sürdüğünü belirtti. Açıklamanın ardından Grup Yorum'un bir dinleti verdiği eylem, katliamın yapıldığı alana karanfillerin bırakılmasının ardından sona erdi.

'Dava zaman aşımına uğrayacak'

Çağdaş Hukukçular Derneği İstanbul Şubesi de yaptığı eylemde Beyazıt ve Halepçe Katliamlarını kınayarak olaylarda yaşamını yitirenleri andı. Beyazıt Meydanı'nda yapılan eylemde ÇHD adına konuşan Ebru Timtik, Beyazıt Katliamı ile ilgili yargılananların

1982'de serbest bırakıldığını, sonrasında açılan ikinci davanın ise 2008'de zaman aşımına uğrayacağını söyleyerek, katliam davalarının kasıtlı olarak çözümlenmediğine dikkat çekti.

Barış ve Kardeşlik İçin Gençlik İnişiyatı, SGD ve DGD üyesi öğrenciler, TKP ve Yurtsever Cephe'ye üye öğrenciler, HKP Gençliği ve Kaldıraç Dergisi de yaptıkları eylemlerle katliamları protesto ettiler.

Katliamlar Erzincan'da protesto edildi

14 Mart günü Erzincan Üniversitesi önünde bir araya gelen DHP, Partizan ve Gençlik Derneği üyeleri de, "Halepçe ve Beyazıt Katliamlarının unutulmadık unutturmayacağız" pankartı açarak, yaptıkları basın açıklamasıyla katliamları protesto ettiler.

Beyazıt katliamı bugüne de ayna tutuyor

16 Mart 1978 yılında İstanbul Üniversitesi Hukuk ve İktisat Fakültesi öğrencileri toplu çıkışı yaptıkları sırada yapılan saldırıda, öğrencilerin üzerine bomba atılmış ve ardından silahla taranan öğrencilerden yedisi yaşamını yitirmişti. Tarihe Beyazıt Katliamı olarak geçen bu saldırı birçok yönden ülke gerçeklerini bünyesinde barındırıyordu. Saldırının yapılacağı istihbaratı İstanbul Emniyet Müdürlüğü'ne verilmesine rağmen herhangi bir önlem alınmamıştı.

Üstelik saldırının ardından, saldırganların arkasından koşan polislerin arkasından da o dönemde komiser yardımcılığı yapan Reşat Altay şöyle emirler yağdırıyordu; "Durun... Koşmayın...". Reşat Altay'ın ismi son olarak Hrant Dink cinayetiyle anıldı ve Beyazıt katliamı da gelişimi itibarıyla Dink cinayetini anımsatıyor. Mehmet Ağar'a da yakın olduğu bilinen Altay Emniyet Müdürlüğü içerisindeki görevleriyle adeta ödüllendirilmişti, son olarak Trabzon Emniyet Müdürlüğü görevini yaparken Dink cinayeti nedeniyle bu görevinden alınarak merkeze atandı. 16 Mart Beyazıt Katliamı'nda adı geçen bir diğer kişi de MHP'den milletvekili yapan Mehmet Gül idi. Katliamda kullanılan bomba ise, kontrgerilla örgütlenmesi içerisinde yer alan emekli bir yüzbaşının deposunda, Amerikan modeli TNT kalıplarından imal edilmişti.

Ülkede Özgür Gündem, Gündem, Yaşamda Gündem ve Azadiya Welat'ın ardından, Güncel gazetesi de kapatıldı.

Kürt gazeteleri üzerindeki baskılara bir yenisi daha eklendi. Ülkede Özgür Gündem, Gündem, Yaşamda Gündem ve Azadiya Welat gazetelerinin ardından, kısa bir süre önce yayın hayatına başlayan Güncel gazetesi de 15 gün süreyle kapatıldı. Böylece son altı ay içinde beş Kürt gazetesinin yayını mahkeme kararıyla durdurulmuş oldu.

11 günlük gazeteye 15 gün kapatma

Yayın hayatına başladığı ilk günde dağıtım engeliyle karşı karşıya kalan Güncel Gazetesi'nin yayını, 30 Mart'ta İstanbul 13. Ağır Ceza Mahkemesi tarafından 'suç ve suçluyu övdüğü' gerekçesiyle durduruldu. 19 Mart'ta yayın hayatına başlayan gazete, yayın hayatının on birinci gününde, ülkede ifade ve basın özgürlüğü olmadığının yeni bir kanıtı olarak 15 gün kapatıldı.

Üst üste toplatma cezaları verilen ve yayını 22 Mart tarihinden itibaren Diyarbakır 5. Ağır Ceza Mahkemesi'nin kararıyla 20 gün süreyle durdurulan Azadiya Welat Gazetesi'nin, Diyarbakır 4. Ağır Ceza Mahkemesi'ne 2 Mart'ta yaptığı itiraz da reddedildi.

Basın özgürlüğü '90'lardan daha geride

TMY'nin yasalaşmasıyla birlikte gazetelerin kapatılmasının kolaylaştırıldığı ve böylece basın özgürlüğünün önüne set çekildiği bir dönemde, muhalif basın kuruluşlarının yayınları birbiri ardına engellendi. Özellikle Gündem gazetesi geleneği bu kapatma ve engelleme politikalarından fazlasıyla nasibini aldı. Öyleki, Gündem gazetesi geleneğinden olan gazeteler, muhabirlerinin katledildiği, gazete binalarının bombalandığı 1992-1995 yılları arasında bile yayınlarına devam edebilmişlerdi.

Liseliler jandarma baskısını protesto etti

İstanbul Sarıgazi'de, Mehmetçik Lisesi öğrencileri, Newroz'da ve sonrasında yaşanan jandarma baskısını protesto ederek Sarıgazi halkını duyarlı olmaya çalışıyor.

Sarıgazi Cemevi önünde bir araya gelen Demokratik Gençlik Hareketi, Sosyalist Gençlik Derneği, Yeni Demokrat Gençlik, Genç Direniş ve Sarıgazi Lisesi Gençlik aktivistleri, "Okulumuzda ve Mahallemizde Jandarma Terörüne Son" pankartını açarak okulda yapılan New-

roz kutlamalarının ardından yaşanan jandarma baskısını protesto etti.

Grup adına açıklamayı okuyan Harun Keser, liselilerin yaptığı Newroz kutlamalarına jandarmanın müdahale ederek dağıttığını ve ardından jandarma baskısının okula sıçradığını söyledi. Keser, "*Jandarma, hukuki yönden hiçbir yasal gerekçesi olmadığı halde okul içine kadar girip öğrencilere tehdit yağdırarak hakaretlerde bulunma, şiddet*

uygulama ve haksız yere gözaltına almaya varan yoğunlukta saldırı uygulamıştır. Gözaltına alınan üç öğrenci arkadaşımıza üç saat kadar şiddet uygulanmıştır" diyerek, yaşanan baskıya izin veren okul idaresini kınadı.

Eylem sırasında, "Jandarma terörüne son", "Tutuklamalar, gözaltılar, baskılar bizi yıldırmaz", "Mehmetçik Lisesi direnişin simgesi" sloganları atan gençler, Demokrasi Caddesi'ne kadar yürüyüş yaptılar.

Alkoç Deri’de sendika mücadelesi

Tuzla Deri-İş sendikasının örgütlenme faaliyeti yürüttüğü ve yetki için gerekli sayıya ulaştığı Alkoç Deri’nin patronu, sendikalı işçileri işten çıkartarak sendikanın yetki almasının önüne geçmek istiyor

Alkoç Deri Fabrikası işverenin, fabrikadaki sendikal faaliyetleri engellediğini belirten Tuzla Deri-İş sendika yetkilileri ve işçiler, sendika hakları için mücadele ediyor.

‘Yetki almamız için sendikalı işçiler çıkarıldı’

Alkoç Deri’de daha önce 17 sendika üyesinin olduğunu, sendika yetkisi almak için 15 işçiyi daha sendikaya üye yaptıklarını belirten Deri-İş Tuzla Şube Başkanı Binali Tay, “Biz 15 işçiyi 13 Mart’ta üye yaptık, işveren de üye yap-

tığımız işçilerden 8’ini zorla işten çıkardı. Daha önceden sendikaya üye olan sekiz işçi de, patronun çeşitli vaatleriyle istifa ederek sendikanın yetki almasının önüne geçildi. Fabrikada 48 kişi çalışıyordu ve biz çoğunluğu sağlayarak yetki almaya hak kazandık ama işveren yetki almamızı engellemek için sendikalı işçileri işten çıkardı” diye konuştu.

Fabrika sahibinin yalan ifadelerle haklarında suçlamalarda bulunduğu söyleyen Tay, kendilerinin de zorla işten atmalara karşı işveren hakkında

savcılığa suç duyurusunda bulunduklarını ifade etti.

‘Sendikalı olarak çalışmak istiyoruz’

Alkoç Deri Fabrikası’ndan çıkarılan sendika üyesi işçiler ise, sendikaya üye olduktan sonra işverenin kendilerini notere götürerek ‘hiçbir hak talep etmeden işimden istifa ediyorum’ ibarelerinin bulunduğu dilekçeye zorla imza attırmak istediğini, kendilerinin de buna karşı koydukları için fabrikaya bir daha alınmadıklarını söylediler. İşleri-

ne sendikalı olarak devam etmek istediklerini belirten işçiler, sendikaya yetki verilmemesi durumunda tazminatlarını alarak başka bir işte çalışmayı düşündüklerini, aksi halde direnişe devam edeceklerini ifade ettiler ve diğer deri fabrikalarındaki işçilerin destek vermesi durumunda direnişin başarıyla sonuçlanacağını dile getirdiler.

Ayrıca Alkoç Deri önünde bekleyen işçiler sık sık jandarmanın; ‘Fabrika önünde beklemeyin, aksi halde müdahale ederiz’ tehditlerine maruz kalıyor.

Alkoç Deri’de işçi kıyımına tepki

İşçi, patrondan çok ödüyor

Devletin vergi sisteminin adaletsizliği Maliye Bakanlığı Gelir Politikaları Genel Müdürlüğü’nün hazırladığı ve çeşitli meslek gruplarının geçen yıl ödediği ortalama vergi rakamlarını içeren araştırma ile bir kez daha su yüzüne çıktı. Buna göre asgari ücretle çalışan işçi ve memurlar 175 YTL vergi öderken küçük esnaf ve sanatkar ayda ortalama 18 YTL vergi ödedi.

Araştırmaya göre, basit usulde vergilendirilen yaklaşık 800 bin esnaf ve sanatkar, 2004 yılında ayda ortalama 7,5 YTL, 2005 yılında da 13 YTL gelir vergisi ödedi. Bu rakam, 2006 yılında 18 YTL’ye yükseldi. Yine mobilyacılar 2006 yılı itibari ile aylık 68 YTL, lokantacılar 63 YTL, seyahat ve turizm işletmeleri 76 YTL, kuyumcular 132 YTL vergi öderken, bu dönemde asgari ücretlilerin ve memurların ödedikleri vergi miktarı ise 175 YTL olarak hesaplandı.

Hatay’da ek ders eylemi

Milli Eğitim Bakanlığı’nın çıkartmış olduğu ‘Ek Ders Ücretleri Yönetmeliği’ eğitim emekçilerinin tepkilerini çekmeye devam ediyor.

24 Mart Cumartesi günü Hatay İl Milli Eğitim Müdürlüğü önünde basın açıklaması yapan eğitim emekçileri, çıkarılan yönetmeliğin öğretmenlerin cebine göz dikmekten başka bir anlam ifade etmediğine dikkat çekilerek, yönetmelikle birlikte bir gün sevk alan öğretmenden o günkü tüm derslerin ücretinin kesilmesinin öngörüldüğü, bu sebeple, ücret karşılığı girilen dersle birlikte maaş karşılığı girilen derslerin ücretinin de kesileceğini dile getirdiler ve yönetmeliğin iptal edilmesini istediler.

Eğitim emekçileri Adana’da da 27 Mart günü Eğitim-Sen önünden İl Milli Eğitim Müdürlüğü’ne yürüdü. Yürüyüşün ardından İl Milli Eğitim Bakanlığının önünde bir basın açıklaması yapan eğitim emekçileri, 7 Nisan’da Adana dahil 8 bölgede düzenleyecekleri bölge mitinglerinde başta bu uygulamalar olmak üzere eğitimin birçok sorununa dikkat çekeceklerini duyurdular.

Sağlık emekçileri AKP’yi uyardı

Sağlık emekçileri, 14 Mart Tıp Bayramı’nı eylemlerle karşıladı. Birçok yerde eylemler yapan sağlık emekçileri, hükümetin ‘Sağlıkta Dönüşüm’ programına, sağlıkta özelleştirmeye, sağlık ocaklarının kapatılmasına, aile hekimliği ve it-hal hekimlik uygulamasına, sözleşmeli çalışmaya tepki göstererek, bunların iptal edilmesini istediler.

İstanbul, Ankara, Mersin, Adana, İzmir, Hatay ve daha birçok yerde gerçekleştirilen eylemlerde AKP hükümetini protesto eden sağlık emekçileri, hükümetin yaptığı icraların sağlıkta yaşanan sorunları daha da derinleştirdiğini dile getirerek, Genel Sağlık Sigortası, yabancı hekim, aile hekimliği, radyoloji çalışanlarının iş saatlerinin yükseltilmesi, sağlığın özelleştirilmesi, taşeronlaşma, sözleşmeli personel uygulamalarının sağlık hizmetini durma noktasına getirdiğini kaydetti.

GSS ile sağlık ocaklarının kapatıldığını, kamu hastanelerinin işletme haline getirildiğini, keyfi ilaç kısıtlamalarının yapıldığını, hastane personelinin güvencesiz, sözleşmeli, taşeron işçi statüsüne sokulduğunu, vatandaşın müşteri haline getirildiğini belirten sağlık emekçileri; sağlıkta yıkıma yol açan IMF, Dünya Bankası, AB patentli bu politikaların terk edilmesi ve sağlıkta halka en iyi şekilde hizmet verilmesine yönelik düzenlemelerin yapılmasını istendiler.

Sağlık(sızlık) politikalarına karşı binler Ankara’daydı

Sağlık emekçilerinin çağrısı ile çeşitli illerden Ankara’ya gelen binlerce kişi, AKP’nin ve IMF’nin sağlıkta yıkım politikalarına karşı 11 Mart günü Sıhhiye Meydanı’nda ‘Beyaz Miting’ gerçekleştirdi. Sabah saatlerinden itibaren Ankara Garı önün-

de toplanmaya başlayan kitle buradan Sıhhiye Meydanı’na yürüdü. Çok sayıda sendika, demokratik kitle örgütü ve devrimci kurumun katıldığı mitingi, sağlık ocaklarının kapatılması, Aile Hekimliği uygulaması, GSS, sağlık hizmetlerinin özelleştirilmesi, kadrolaşma, adletsiz çalışma sürelerinin belirlenmesi ve düşük ücretlerin dayatılması, sağlıkta büyük bir yıkımın yaratılması ve emperyalist markalı politikaların birbirinin peşi sıra uygulanmasının altına imza atan AKP’ye yönelik tepkilerin adresi oldu. Mitingde yapılan konuşmalarda tepki oklarının hedefine AKP hükümeti ve efendisi emperyalist güçler konarken, sağlık alanındaki bu saldırılara karşı halkın gereken duyarlılığı göstererek bu yıkımı durdurması çağrısı yapıldı.

EMEĞİN KÜRSÜSÜ

Dursun Baştuğ

Söz, eylem, örgütlenme hakkımızı kullanalım!

İnsan yaşamına dair yaşanacak sorunlara, aktif tavır takınacak kurum, kuruluş veya kişi, bu sorunları en derinden hissederek yaşayanlardır. Fakat bu sorunların bilincinde olmadan yaşayanlara öncülük edecek olan da, ezilen sınıfın örgütlü gücünden başkası değildir.

Yüz yıllardan beri ülkemizde yaşanan sömürü ve baskıya karşı, sendikal bürokrasinin işçilerin, köylülerin ve emekçilerin haklarını ne derecede savunabileceğini hep birlikte gördük. Sözde emekçinin sesi soluğu olan bu sendika ağaları ve yanlarında taşıdıkları yönetim kademesi, dışardan yapılacak doktor ithaline seyirci kalırken, bu ve buna benzer sorunlarda, emekçilerin sokağa çıkmasına önderlik etmekten acizdirler. Ancak 1 Mayıs öncesi devrimci demokrat ve yurtseverlerin duygularına hitap ederek, bir takım sivri çıkışlarla gönülleri okşamaya çalışıyorlar. Bu yaptıkları manevralarla, neyi ne kadar göğüsleyebileceklerini tüm emekçiler bilmelerine rağmen, özellikle de işçinin köylünün ve emekçinin, birlik mücadele ve dayanışma günü olan 1 Mayıs’ta, geniş kesimlerin ilgisini çekmeye çalışıyorlar. Bu tarihi iyi kullanarak, kendi hanelerine yazılmış olumsuzlukları iyileştirmeye çalışmaktalar.

İktidarn, IMF ve Dünya Bankası patentli yürüttüğü ekonomik planlamanın, işçiye, köylüye ve emekçiye neler getirdiğini hep birlikte görürken, şimdi ise dışarıdan doktor ithali yapılmak istenmesi, ülkemizdeki emekçilere yönelik yapılan yeni bir saldırı dalgasıdır. Ülkemizde uygulanan yanlış eğitim sisteminin ve iş alanı yetersizliğinden dolayı bunca okumuş insan boşa dolaşırken, çalışanların çalışma koşullarının düzeltilmesi yerine, AB politikalarını uygulamak, emperyalistlerle kurulan sıkı bağların bundan sonrada da devam ettirilmesi anlamına geliyor.

Sendikaların öncelikli görevlerinden biri, çalışanların hak ve talepleri doğrultusunda, mevcut iktidara karşı, örgütlü mücadele içerisinde olmasıdır. Bu haklar ve talepler, ekonomik ve demokratik olmak üzere, genel sorunlar içerisinde öne çıkan sadece iki ayağı oluşturmaktadır. Fakat ülkemizde yaşanan gelişmeler karşısında demokratik hakların sözü edilmezken, ekonomik talepler için yapılan kısmi çalışmalar ise çok yetersiz kalmaktadır.

Emekçinin güncel sorunlarının yanı sıra, Kürt ulusuna yönelik imha ve inkar politikası, yine Ortadoğu’daki ABD emperyalizmin saldırganlığı oldukça önemli yerde durmaktadır. Yaşanacak olumsuz sonuçlardan en çok etkilenenler emeğiyle çalışanlar olacaktır. Ve bahsedilen bu sorunlar emekçinin öncelikleri arasındadır. Fakat sorunlara müdahale ederken hangi argümanları kullandığımızı ve bunların nasıl bir sonuca tekabül edeceğini de iyi bilmemiz gerekir.

Ülkemizde ve dünyada kısa vadede halkların kardeşliğini gerçekleştirecek temel nokta, emperyalizme ve ezen ulus milliyetçiliğine karşı yürütülecek mücadelenin seyri-ne bağlıdır. Bu temel mücadele seyri özellikle de Ortadoğu’da ABD emperyalizmini, ülkemizde ise ezen ulus milliyetçiliğini hedef almak zorundadır. Bunlar yapılmadığında, kardeşlik ve barış vurgusunun söylemden ileriye gitmesi mümkün olmayacaktır. Her iki söylemi güçlü kılacak olan da demokrasi ve özgürlük vurgusudur.

Özgürlüğünü kazanmamış ulusun, kardeşliği ve barışı gerçekleştirmeye istemi, iyi niyetten ileriye geçememektedir. Dillendirilen barış ve kardeşlik ifadeleri, ezilen herkesin özlemidir. Fakat bu özlemlerin önünde duranlar, bugün daha fazla sömürmek isteyenlerdir. Bunların varlığı sürdükçe bizlerin bu özlemlerimizi gerçekleştirme durumuna sahip olmadığımız açıkça ortadır. Bu özlemleri gerçekleştirmenin yolunun, demokrasi, özgürlük ve tam hak eşitliğinden geçeceği kesindir. Bundan dolayı, temel şiar olarak ortaya konan barış ve kardeşlik ifadeleri, özgürlük kazanılmadan gerçekleştirilme durumu yoktur. Bu sorunun kendisi çeşitli milliyetlerden emekçi halkımızın sorunu olduğundan, hangi düzlemde çözülmeye gerektiğine dair daha somut dillendirilmesi gerekir.

Sendikal mücadelenin seyrini belirlemede, sendika ağalarının yaptığı açıklamalar, söylemden ileriye gitmese de, bu olumsuzlukları değiştirecek olanaklar da mevcuttur. Konfederasyonlar içerisinde önemli yere sahip olan kimi şubelerin yaratacağı baskılanma, hem bugünkü tıkanıklığı giderebilir, hem de mevcut statükoyu yıkmının vesilesi olabilir. Bu bağlamda, devrimci, birleşik ve kitlesel 1 Mayıs’ın örgütlenmesini sağlamanın önceliği, söz sahibi olması gerekenlerin bu sözlerini yüksek sesle dillendirmelerinden geçmektedir. Bugün çalışanların ihtiyaçlarına göre organize edilmemiş bir eylem veya etkinlik, içi boş olarak algılanmalıdır. Tam da bu noktada, tarihine ve anlamına denk düşecek bir çalışmayla o günün manasına uygun kutlamanın araçlarını yaratmalıyız.

Bu tarih hem dünya işçi sınıfı açısından, hem de ülkemiz emekçileri tarafından önemli bir yere sahiptir. Yıllarca bu tarih de yaşanan katliamlar, yine ‘77 1 Mayıs katliamının yaşandığı Taksim’in yasaklı yer ilan edilmesi, üzerinde durulması gereken noktalar. İşte sınıfın ihtiyaçlarını belirleyecek, siyasal kazanımlar sağlayacak, bu yasakları yarak katliamların hesabını soracak, birleşik, kitlesel, devrimci 1 Mayıs’ı örgütlemek mümkündür. Yeter ki haklığımızın ve meşruluğumuzun farkına vararak, emekten gelen gücümüzü doğru temelde kullanalım.

Emekçi kadınlar 8 Mart'ı alanlarda kutladı

8 Mart'ın 150'nci yılında emperyalist saldırganlığa, hak gasplarına ve cins ayrımcı uygulamalara karşı emekçi kadınlar alanları doldurdu.

İstanbul

Deri-iş Tuzla Şubesi'nde örgütlü olan kadın deri işçileri, 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nü sendika şubesinde yaptıkları etkinlikle kutladı. Sınıf mücadelesinde yaşamını yitiren kadınların anısına yapılan saygı duruşu ile başlayan etkinlik, "Gündelikçiler" adlı kısa film gösteriminin ardından müzik dinletisiyle sona erdi.

İzmir

İzmir'de 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar günü 11 Mart günü Bornova'da kutlandı. Cumhuriyet Meydanı'nda, DKH, EKD, BDSP, Partizan, HÖC, Alınteri, Kaldıraç, Devrimci Hareket, Mücadele Birliği, Köz ve İCİ kurumlarının ortak düzenlediği miting, tiyatro gösterimi, müzik ve şiir dinletilerinin ardından çekilen halaylarla sona erdi.

Yine aynı kurumlar tarafından 8 Mart günü hapisanelerde bulunan kadın tutsaklara Dünya Emekçi Kadınlar Günü vesilesiyle Konak postanesinden kart gönderildi.

Adana

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nü kutlamak için akşam saatlerinde Çakmak Caddesi girişinde toplanarak meşalelerle yürüyüş düzenleyen DHP, BDSP, ÇHKM, Mücadele Birliği, Partizan ve HÖC'lü kadınlar İnönü Parkı'nda bir basın açıklaması gerçekleştirdiler. Açıklamanın okunmasının ardından eylem, "8 Mart kızıldır, kızıl kalacak", "İraklı kadınlar yalnız değildir" ve "Şan olsun 8 Mart'ı yaratana" sloganlarıyla son buldu.

Çukurova Üniversitesi'nde ise, DGH, SGD, YDG, Gençlik Derneği ve Ekim Gençliği üyesi öğrenciler tarafından, 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar günü dolayısıyla bir basın açıklaması düzenlendi.

Dersim

Dersim'de 8 Mart Perşembe günü Dersim Kadın Platformu tarafından Kışla Meydanı'nda bir miting düzenlendi. Miting alanına girerken yapılan aramalarda DTP'li kadınların taşıdığı Kürtçe yazılı dövizler ve DKH'nin taşıdığı Berna Ünsal, Meral Yakar, Barbara Anna Kistler gibi ko-

münist kadınların resimlerinin bulunduğu dövizler alana alınmadı. Ayrıca mitinge katılmak isteyen bir grup kadın Mameki köprüsünde engellenirken, tertip komitesinin verdiği bilgiye göre okullarda öğrencilerin mitinge katılması okul idareleri tarafından engellendi.

Müzik dinletileri ve halaylarla son bulan miting sonrasında DTP adına konuşma yapan Songül Kök konuşmasının da 'Sayın Öcalan' dediği için gözaltına alındı.

Dersim Kadın Platformundan çekilerek biraraya gelen EKD, HKM ve HÖC'lü kadınlar ise 7 Mart günü Sanat Sokakı'nda Dünya Emekçi Kadınlar günü vesilesiyle basın açıklaması düzenlediler.

Hozat ve Ovacık

Hozat Belediyesi tarafından düzenlenen 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü kutlaması Belediye Dügün Salonu'nda yüzlerce kişinin katılımıyla gerçekleştirildi. Açılış konuşmasının ardından yapılan 1 dakikalık saygı duruşuyla başlayan etkinlik, sinevizyon, folklor gösterisi ve şiir dinletisiyle devam etti. Hozat Belediye Başkanı Cevdet Konak'ın konuşmasının ardından etkinlik müzik dinletileri ve çekilen halaylarla son buldu.

Ovacık'taki kutlama da Belediye Dügün Salonu'nda gerçekleştirildi. Açılış konuşması ile başlayan gece saygı duruşuyla devam etti. DHP, HÖC, EMEP il örgütü, DTP gibi kurumların mesajlarının da yer aldığı gece, dia gösterimi, şiir ve müzik dinletisinin ardından sona erdi.

Erzincan

8 Mart günü DHP, Partizan, Gençlik Derneği, ESP, Tuncelililer Derneği, Eğitim-Sen, SES, BES ve DTP gibi kurumların Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nü kutlamak amacıyla biraraya gelerek oluşturdukları 8 Mart Platformu tarafından bir basın açıklaması düzenledi. Eğitim-Sen önünde yapılan eylemde kadınların yaşadıkları sorunlara dikkat çekilirken, grup tarafından sık sık, "8 Mart kızıldır, kızıl kalacak", "Şan olsun 8 Mart'ı yaratana" sloganları atıldı.

Yine 8 Mart Platformu tarafından aynı günün akşamı İpek yolu Tesislerinde bir etkinlik gerçekleştirildi. Saygı duruşuyla başlayan etkinlikte sinevizyonun ardından ser-

best kürsü oluşturuldu ve kadın sorunlarına ilişkin değerlendirmeler yapıldı. Etkinlik müzik dinletisi ile sona erdi.

Malatya

Malatya'da 8 Mart kutlamaları iki ayrı grubun yaptığı basın açıklamalarıyla gerçekleştirildi.

İHD önünden postaneye kadar yürüyün DTP, EMEP, İHD ve Eğitim-Sen'li kadınlar bir basın açıklaması düzenlerken; DHP, Partizan, EKD ve HÖC'lü kadınlar ise 8 Mart günü Soykan Parkı önünde bir araya geldiler. Burada basın metninin okunmasının ardından eylem şiir ve halaylarla sona erdi.

Afyon ve Kütahya

Afyon'da 10 Mart günü Eğitim-Sen şubesinde gerçekleştirilen etkinlikte ilk çölarak basın metni okundu. Eğitim-Sen, DGH, SGD ve EMEP'in düzenlediği etkinlik dia gösterimi, şiir dinletisi ve müzik dinletisiyle sona erdi.

Kütahya'da ise Dumlupınar Üniversitesi öğrencileri 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nü çeşitli etkinliklerle kutladı. Belediye Binası önünde yapılan basın açıklaması ile başlayan etkinlik, sokak tiyatrosu ve müzik dinletisiyle devam ederken yine aynı gün bir panel gerçekleştirildi. Engellemlere rağmen gerçekleştirilen etkinliklerde emekçi kadınların emperyalizme, sömürüye ve şovenizme karşı birlikteliği vurgulandı.

Muğla

Muğla'daki kutlamalar 8 Mart günü Kuşunlu Cami önünden Sınırsızlık Meydanı'na yapılan yürüyüşle başladı. YDG, DGH, SGD, SEH, YÖGEH, HÖC ve DPG'nin katıldığı eylemde, Duvar Sahnesi tiyatro ekibi tarafından yapılan skeç gösterisi ve müzik dinletisi yer aldı. Polisin yoğun güvenlik önlemi aldığı eylem, basın açıklamasının ardından olaysız bir şekilde sona erdi.

9 Mart günü ise yine Sınırsızlık Meydanı'nda YÖGEH'in düzenlediği resim sergisi açıldı. "Kadınlar Barışı İstiyor" pankartının altına boyalarla el izi bırakılarak resim çizildi.

Avrupa'da kadınlar Rosa'nın izinde

Londra

Britanya Kadın Dayanışma Platformu (Demokratik Kadın Hareketi, Gik-Der Kadın Komisyonu, Roj Kadın Meclisi, ATİK-Yeni Kadın) tarafından düzenlenen 8 Mart kutlamaları, 11 Mart günü yoğun bir katılımı gerçekleştirildi. Etkinlik, kadın devrim şehitleri anısına saygı duruşuyla başladı ve kadın mücadelesini anlatan sinevizyon gösterimi ile devam etti. Yüz Çiçek Açsın Tiyatro Topluluğu, 'Tanya' isimli oyununu, Barbara Halk Sahnesi ise, 'Tersine Dünya' adlı komedi oyununu sergiledi. Kurum temsilcilerinin konuşmalar yaptığı etkinlikte, Koma Sersi müzik grubu sahne aldı. Etkinlik çekilen halaylarla sona erdi.

Almanya

Avrupa Demokratik Kadın Hareketi (ADKH), Atik-Yeni Kadın, Courage, Çağrı, MLPD, Ceni, Pazartesi Eylemcileri, Göçmen Kadınlar Birliği, Verdi ve Agif-Kadın Komisyonu'ndan oluşan Yürüyüş Örgütlemesi Komitesi'nin düzenlediği 8 Mart kutlamaları Almanya'da, 10 Mart günü Dortmund şehrinde gerçekleştirildi.

Eylemde "Özgürleşmek için Örgütlü Mücadele" pankartıyla yürüyün ADKH üyeleri yürüyüş boyunca Türkçe ve Almanca attıkları sloganlarla hem ataerkill kapitalist sisteme hem de Almanya'da devam eden hak gasplarına karşı seslerini yükselttiler.

Kurum temsilcilerinin konuşmalarını yaptıkları sırada Alman polisi ile çıkan tartışma hareketlilik yarattı. "Kürt bayrağı taşıyor" gerekçesiyle kimlik kontrolü yapılan bir Kürt vatandaşı çembere alan polise müdahale etmek amaçlı giden ADKH ve Courage sözcüleri, polise yapılan kontrolün yasal olmadığını aynı zamanda kamera ile çekim yapmalarının da yasal olmadığını belirtti. Kimlik kontrolü yapılan kişinin serbest bırakılmasının ardından eylem kaldığı yerden devam etti. Müzik dinletisinin ardından eylem sona erdi.

ÖNCÜ KADIN

Rojda Demir

Bir adım, bir adım daha!..

Kadının öncüleştirmesinden bahsediyoruz. Peki, öncüleştirmek istiyor muyuz? Bunun için nasıl bir adım atmak gerekiyor? Pek çoğumuz "öncüleştirmek" deyince bunun "tam" bir donanım olduğunu zannediyoruz. Çoğu zaman bu yanılsamadır bizi öncüleştirmekten alıkoyan. 'Hazır' olmak istiyoruz. Ama nasıl ve nereye kadar hazır olmak?

Saflarımızda bu 'hazır olma' isteği ve hazır oluncaya dek pasif bir bekleyiş konumunda kalmak sadece kadınlarda görülüyor. Bu hastalık erkeklerde de var: mükemmelleşmeden adım atmaktan imtina etme hastalığı. Evet bu bir hastalık. Ama bu erkeklerde kadınlardan daha farklı sebeplerle ve daha farklı biçimlerde ortaya çıkıyor. Kadınlarda yaygın sebebi, en ufak bir adım için özgüvensizlikten, reçeteler, somut rehberlik, talimatlar beklemek; erkeklerde belki de daha fazla bir mükemmeliyetçilik, ilk adımı değil ama sonrakileri engelliyor.

Savaşmak, mücadele etmek için mükemmel olmaya, çok iyi 'bilmeye' gerek var mı? Tarihimizde teorinin öneminin yaygın bir şekilde küçümsendiği uzunca dönemlerin ve bunun sonucu oluşan tahribatların karşısında bir tepki olarak özellikle de küçük burjuva aydın dokusunun etkisiyle birçok genç arkadaşımız saflarda aktif faaliyet yürütmeden ya da Halk Savaşı'na faal bir savaşçı olarak katılmadan önce sınıfın, mücadelenin ve savaşın felsefesine, teorisine, bilimine mükemmel yakın bir şekilde hakim olmak gerektiğini düşünüyorlar.

Elbette ki teorinin önemini küçümsemeyeceğiz. İnsanın neyi neden yaptığını bilmesi, yaptığı işle, amacı, yöntemi ve sonuçlarıyla ilgili olması gerekir. Başka bir deyişle, birey olabilir, insanlaşabilir ve dolayısıyla özgürleşebilir her, kendimize, insana ve emeğe yabancılaşmayı dayatan her türlü köleleştirici ve gerici düşünce, düşünce akımı ve sistemden kurtulabilmek için teoriyi önemsemeli ve dünyaya bakışımızı, eleştirel bilimsel yöntemi kavrayarak geliştirip berraklaştırmalıyız. Diğer yandan bilimsel teorik donanım, bize dar pratik algılarımızın, öznel ya da benmerkezi kavrayışlarımızın ötesinde yaşamın, dünyanın, toplumsal bir perspektifle, gerçeğin hareketi içerisinde bütünlüklü kavranabilmesinde hem kavrayış, hem yorumlama hem de değiştirme iradesini, yöntemini ortaya koyabilme noktasında yardımcı olacaktı. Kısacası teori, yaşam pratiğimizde bize yol gösterecektir.

Buna karşılık üretim, sınıf mücadelesi ve bilimsel deneyin ortaya çıkardığı bilginin bir birey tarafından bilince çıkarılması, kelimenin gerçek anlamıyla özümsemesi ya da nesnel toplumsal bilginin içselleştirilmesi, ancak o bireyin pratiği ile, bilgisini yaşamında uygulamasıyla mümkündür. Teori, yaşamda karşılaşılan güçlükler ve çelişkiler karşısında onların çözümü için mücadele içerisinde, söz konusu çelişkileri çözmek için kullanılırken bir bilgi olmaktan, özümsemiş, bilince çıkarılmış bir kavrayış düzeyine çıkabilir. Kısacası gerçek anlamda bir gelişim, donanım, pratikten kopuk bir şekilde yakalanamaz. Zira bireyin bilgisi dolayısıyla kavrayışı sınanmamış, en azından derinleşmemiştir. Teori, ancak pratikte uygulandığı, pratikte, mücadele içinde sorunlar ve çelişkiler karşısında kullanıldığı ve sınıandığı ölçüde bireye malolur. Bireyin kavrayışı ve bilinci ancak böyle keskinleşir, derinleşir.

Bazen kimi sorunları çözerken ya da kimi soruları yanıtlarken aslında cevabını biliyor olduğumuzu yeni fark eder ve buna kendimiz bile şaşarız. O bilgiyi kullanıncaya kadar bildiğimizin bile farkında değildiz. Ve gene pratik bize yeni şeyler öğretmenin yanı sıra yeni teorik çalışmalarına da gerektirir. Pratikten edindiğimiz tecrübeleri muhasebe etme, bir senteze ulaşma ihtiyacı duyar, bunu yaparken insanlık tarihinin ve proletaryanın ortak teorik, ideolojik hazinelerinden, birikiminden faydalanırız.

Bu bilgilendirme ve gelişim süreci, teori ve pratik diyalektiği hepimiz için geçerlidir. Gelişmek, donanmak, hele ki öncüleştirmek istiyorsak, bunun için mevcut bilgi birikimimizin, bilincimizin gerektirdiği ve elverdiği; "gerekli ve zorunlu" olduğunu bildiğimiz pratiğe girmek için ilk adımı atmak cüretini gösterebilmeliyiz. Zaten öncüleştirmek de, "sınıf mücadelesinin engin denizine tüm varlığımızla atılmak" cüretini ortaya koymak da bundan başka bir şey değil. Ayaklarımızı suya sokmaktan bile korkarsak bunu yapamayız.

Attığımız adımda düşebileceğimizden, yenilebileceğimizden korkuyorsak, "çok memnun" olduğumuz mevcut statükomuzu kaybetmekten korkuyorsak, adım atamayız. Kendimizi de çevremizi de değiştiremeyiz. Attığımız ilk adımda ya da sonrakilerde tabii ki düşebiliriz. Hatta düşmemiz neredeyse kaçınılmazdır. Yolumuz dümdüz, sorunsuz, çelişkisiz olsa, çelişkisiz, kavgasız, mücadelesiz bir yolda gelişimden, ilerlemekten bahsedemeyiz ki.

Mükemmel isteyelim. Hatta imkansız isteyelim. Ancak mükemmel ve imkansız; özgürlüğe ulaşmanın sınırları yoktur. Gerçekçi olalım. Adım atalım. İlerleyelim.

Yürümek için inisiyatifli ve yaratıcı olmak, kendimizi ve doğrularımızı gerçekleştirmek için cesur olmak dışında bir şeye ihtiyacımız yok. İnsanlığın kurtuluşu davasında canını feda edenlerimizin, silah elde toprağa düşenlerimizin, komünizmi kazanma azmiyle direnen ve savaşanlarımızın şanlı anıları, yaşamları bunu öğretiyor. Ocak ayının son haftasında şehitlerimizi anıyoruz. Onları anarken şunu asla unutmayalım: Onlar mükemmel değillerdi. Evet, onlar can feda biçimde sergiledikleri destansı direnişleriyle görev ve sorumluluklarını yerine getiriyorlardı. Kahramanlık, kavranan zorunluluğa uygun adımlar atmaktan öte bir şey değil. Hepimiz kahraman olabiliriz. Çoğumuz kahraman olduğunda, artık kahramanlara ihtiyaç olmayacak. Kahramanlık diye bir şey de olmayacak. Onlar önden yürüdüler. Biz de öne çıkabiliriz. Sadece cesur bir adım...

1 Mayıs ve bizi bekleyen görevler

Bu yıl kampanya tarzında ele alacağımız 1 Mayıs'ı ve 1 Mayıs çalışmalarının merkezine koyduğumuz ideolojik-politik yönelimimizi yoğunlaştırmak, hedeflerimizi halk kitleleri ile buluşturmaya dönük yoğun bir çabanın içerisinde olmalıyız. Faaliyetimizin bulunduğu her alanda çevremizdeki insanları bizlerle birlikte bu süreci örmek üzere harekete geçirmeye dönük toplantılar yapmak, ev ziyaretlerimizi yoğunlaştırmak, emekçi semtlerde standlar açarak paneller düzenleyerek 1 Mayıs'ı kitlelerin gündemine sokmak ve onlara kendimizi (siyasetimizi) taşımak, her yerelde yerelin sorunlarını 1 Mayıs'a bağlantılı bir şekilde ele alan duvar gazetelerinden faydalanmak temel araçlarımız olarak ele alınmalı

ABD'nin, Genişletilmiş Ortadoğu Projesi kapsamında, dünya halkları üzerinde estirdiği işgal ve saldırılarla emperyal imparatorluğu nu tesis etmenin adımlarını attığı, bu kapsamda köklü bir pazar mücadelesi içerisine girdiği ve bu politik-pratik hamlelerin diğer emperyalist güçlerle ABD arasındaki ve her bir emperyalist gücün bir diğeriyle olan çelişisini derinleştirdiği, bunun emperyalizmin yansömürgeleğinde kendisini çok yakıcı bir biçimde ortaya koyduğu bir konjunktürde, 77 1 Mayıs'ının 30. yıldönümünde 1 Mayıs'ı karşılamaya hazırlanıyoruz.

Başta ABD olmak üzere dünya emperyalist güçlerinin, 'küreselleşme' aldatmacası ile neo-liberal saldırı politikalarını tüm dünya proletaryası, ezilen ulus ve halklarına dayattıkları, bu noktada emperyalist güçlerin kendi aralarında tüm çelişki ve çatışmalara karşın belirli bir ortaklık içinde hareket ettikleri bu koşullarda, yaklaşan 1 Mayıs'ta alanlar, ezilen dünya halkları ve uluslarının proletarya-onun öncü örgütlülüğünün kızıl bayrağı altında proletarya enternasyonalizmi ve halkların kardeşliği şiarının ve bu şiarların somut adı olan devrim talebinin rengini vereceği bir arena olmak durumundadır. Kuşku yok ki bunun gerçekleşmesinin yegane yolu proletaryanın bilimi ışığında güne, ana müdahale etmek, kitlelerin sorunlarına çözüm üretmek onlara devrim alternatifini taşıyabilmekten, 1 Mayıs'ı ve 1 Mayıs faaliyetlerini sadece 1 Mayıs ile, dar bir çerçeveye sıkıştırılmış bir politik-pratik çalışma ile sınırlamaktan çıkartarak iktidar perspektifi ile yürütülen, kesintisiz ve yoğunlaştırılmış Maoist kitle faaliyetinin bir kesiti olarak görmekle mümkündür. Çokça üzerinde durulan, '1 Mayıs'ın 2, 3 ... Mayıslara taşınması' söyleminin işaret ettiği tam da bu reel ihtiyaçtır. Bu reel ihtiyacın yaşamla sıkı bir şekilde kucaklaşmasının önemli araçlarından biri de şüphe yok ki yaşanan somut gelişmeler içerisinde esas olanların merkezine alan ve fakat bununla birlikte diğer irili ufaklı gündemlere de müdahale eden kampanyalardır.

En genel anlamda; bir politikanın merkezi ve bütünlüklü olarak örgütlü olduğumuz, faaliyet yürüttüğümüz tüm alanlara taşınması ve bu kapsamda ortaya konan yoğunlaşmış çabaların bileşkesi olarak tanımlayabileceğimiz kampanya, başta 1 Mayıs olmak üzere önümüzdeki süreci bütünlüklü bir şekilde ele alamamızın da temel yöntemlerinden biri olmalıdır. Sürecin bu şekilde ele alınması örgütsel bütünlüğü, aynı hedefe yönelik yürüttüğümüz tüm alanlara taşınması ve bu kapsamda ortaya konan yoğunlaşmış çabaların bileşkesi olarak tanımlayabileceğimiz kampanya, başta 1 Mayıs olmak üzere önümüzdeki süreci bütünlüklü bir şekilde ele alamamızın da temel yöntemlerinden biri olmalıdır. Sürecin bu şekilde ele alınması örgütsel bütünlüğü, aynı hedefe yönelik yürüttüğümüz tüm alanlara taşınması ve bu kapsamda ortaya konan yoğunlaşmış çabaların bileşkesi olarak tanımlayabileceğimiz kampanya, başta 1 Mayıs olmak üzere önümüzdeki süreci bütünlüklü bir şekilde ele alamamızın da temel yöntemlerinden biri olmalıdır.

Bu anlamda 1 Mayıs'a yönelik faaliyetlerimizin de konusu, çerçevesi belirlenmiş, devrimci disiplin üzerinden yükselen, içeriği her türlü olumlu katkıya açık, yerellerin somut ihtiyaçlarına uyulanabilme esnekliğine sahip bir kampanya tarzında ele alınması bizler açısından esastır. 1 Mayıs özgülünde kitle faaliyetimizin bir biçimi olarak yürütülecek olan kampanyanın temel argümanları; dünya arenasında yaşanan gelişmeler, emperyalist politikalar, emperyalist güçlerin ken-

di aralarındaki dalaşlar, bu dalaşların ve pazar mücadelesinin genelde dünya proletaryası, ezilen halkları ve ezilen uluslarına, özelde ise Türkiye-Kuzey Kürdistan'daki çeşitli milliyetlerden halklara ne şekilde yansayacağı, onların yaşamında ne gibi tahribatlara-yıkımlara yol açacağı biçiminde seçilmelidir. Böylelikle kitleler kendilerini doğrudan ilgilendiren gelişmelere ilişkin bilinçlendirilerek, bu gelişmelere doğru zeminde ve önderlik altında müdahale etmeleri sağlanmalıdır. En geniş halk kitlelerine ulaşma, onlara başını emperyalist güçlerin çektiği gerici hakim sınıfları ve onların çürümeye mahkum düzenlerini teşhir ederek ülkemiz somutundaki alternatifimiz olan Yeni Demokratik Devrim'i yaşanan gelişmeler somutunda, yaşama uyarlayarak halk kitlelerine anlatmak ve sistemin saflarından kopartarak saflarımıza kazanmak temel hedefimiz olmalıdır. Bu hedefe ulaşmak için seferber etmemiz mümkün olan birçok araca sahibiz, ki bunları çoğaltma imkanına da sahibiz. Bu araçların etkin biçimde kullanılabilmesi için, kitlelere giden her bir Maoist aktivistin, öncelikle kampanyanın içeriğini kendisinin kavrayarak bilince çıkartması, elindeki araca vakıf olması olmaz ise olmazdır. Bu nesnel gerçeklikten hareketle sözünü ettiğimiz kampanyanın içeriği, üzerinde yükseldiği zemini kısaca açalım.

İçinden geçtiğimiz süreçte dünya arenasında yaşanan gelişmeler

Dünya tekellerinin ve bu tekellerin hükmettiği sömürücü sınıfların daha fazla kar amacı ile gözü doymaz bir şekilde mal ve hizmet üretimini sürekli artırma çabalarına karşın, yoksul dünya halklarının alım gücünün sürekli düşmesi; bu mal ve hizmetlere olan talebi sınırlamaktadır. Bu sınırlamaya karşı başta tekellerin olmak üzere sermaye sahiplerinin daha fazla kar etme tutkularının yol açtığı ve arz-talep dengesizliği üzerinde yükselen üretim bolluğuna karşın, dünya halklarının önemli bir bölümü temel ihtiyaç maddelerini dahi temin edememektedir. Bunun doğal bir sonucu olarak; piyasada çok fazla mal ve hizmet olmasına karşın halkın alım gücünün düşük olmasından ötürü bu mal ve hizmetlerin tüketiminin üretilen toplam ürün miktarının oldukça altında seyretmesi nedeni ile sömürü üzerine kurulu olan dünya ekonomisi sık sık kriz nöbetlerine tutulmaktadır.

Krizlerden çıkışın yolları olarak dünya halklarının üzerindeki sömürü cenderesinin daha da güçlendirilmesine, yeni pazarların açılmasına başvurulmakta, bu da emperyalistler arasında çeşitli düzey ve biçimlerde çatışmalara zemin hazırlamaktadır. 5 yılı aşkın süredir Irak'ta ve yine 6 yılı aşkın süredir Afganistan'da süregelen emperyalist işgaller, İran'ın emperyalist işgal hedefi olarak ilan edilmesi, bir süredir gözler önünde cereyan eden ABD-Rusya çekışmesi, emperyalistler içindeki ABD, AB, Şanghay Beşlisi, NATO vb gibi oluşum ve saflaşmalar bu gerçekliğin birer tezahürüdür. Mal ve hizmet üretiminin kesintisiz olarak büyüyebilmesini sağlayacak bir talebin söz konusu olmaması ve emperyalist güçlerin bu sorunu çözmek için başvurduğu yolların yarattığı saflaşma ve rakabet, dünyayı kanlı pazar dalaşları girda-

bına sürüklemektedir. Ve hiç kuşku yok ki bu rakabet ortamından ve bu ortamın yol açacağı kanlı dalaştan en çok etkilenecek olan, ezilen dünya halkları olmaktadır/olacaktır.

Türkiye-Kuzey Kürdistan özgülünde yaşanan gelişmeler

Türkiye-Kuzey Kürdistan toprakları ve halkları da emperyalist güçler ve onların sadık stratejik uşağı olan Türk hakim sınıfları tarafından yukarıda genel hatları ile değindiğimiz emperyalist çıkar dalaşına kurbanlık olarak sunulmak isteniyor. Bu kapsamda birbirinin ardı sıra yaşama geçirilen politikalar, Türkiye-Kuzey Kürdistan toprakları üzerinde yaşayan çeşitli milliyetlerden halklarımızın boğazına bir ilmek gibi geçirilmek isteniyor.

Ekomide değişen bir şey yok!

Emperyalist devletlerin, hizmetlerindeki IMF, Dünya Bankası vb mali kuruluşlar aracılığı ile dayattıkları yıkım politikasına harfiyen riayet eden Türk hakim sınıfları, "vatan-millet" edebiyatıyla "ülkeyi pazarlama"yı kendilerine görev addetmekten ve bunu açıkça beyan etmekten çekinmiyorlar. "Satmadık bir şey bırakmayacağız" diyen Maliye Bakanı Unakıtan, "Ülkemi pazarlamakla mükellefim" diyen Erdoğan, emperyalizmin uşağı Türk hakim sınıflarının duygularına tercüman oluyorlar.

Milyonlarca yoksul, orta köylü, emperyalistler ve Türk devletinin el ele salladıkları tirpanın hedefi oluyor. Artık sabahları "günaydın" sözünden önce duyar hale geldiğimiz benzin-akaryakıt zamları, artan gübre fiyatları, yükselen sulama giderleri, tavan yapan tohum giderleri, her yıl artan tarım ürünleri ithalatı, yükseltelen kotalar, tarım desteklerinin biçilmesi nedeni ile yoksul, orta köylü sattığı ürün ile üretim maliyetini bile karşılayamıyor.

İşçi, emekçinin durumu da yoksul, orta köylünün durumundan pek farklı değil. Bir yandan emekçilerin toplu sözleşme hakkına saldıran, bedeller sonucu kazanılan bu hakkı 'yasa dışı' olarak sunan devlet, öte yandan zaten sınırlı yararlanılabilen sigorta hakkını da GSS ile tümden tasfiye etme uğrında. 700 YTL'ye ulaşan aylık sınırına karşın milyonlarca işçi ve emekçiyle alay edeceğine asgari ücreti 403 YTL olarak belirleyen devlet, IMF ve Dünya Bankası'nın "asgari ücret düşürülsün, sağlık-egitim-ulaşım gibi kamu harcamaları kısılsın, elektrik başta olmak üzere enerjiye zam yapılsın" şeklindeki isteklerini ağzının suyu akar vaziyette karşılayarak, gereğini yerine getirmek için fırsat kolluyor.

Devletin topyekün saldırı seferberliği sürüyor

AB, ABD örnek alınarak hazırlanan yasalar ile hak ve özgürlük mücadelelerinin önünü kesmek, Alevilik-Süryanilik vb azınlıkta kalan inançların görmezden gelerek yok etmek, tecridi yaşamamızın rutin bir parçası yapmak isteyen devlet, Kürt ulusu ve azınlık milliyetler üzerindeki inkar ve

asimilasyon saldırılarını da aralıksız sürdürüyor. Kürt ulusuna, PKK'ye ve DTP'ye yönelik saldırılarını yoğunlaştıran Kemalist diktatörlük, tutuklamalar, gerillaya yönelik imha saldırıları, Kürt ulusundan kişilere yönelik toplu-tekil katliamlar ile Kürt ulusunu faşist-şovenist girdapta boğmayı hedefliyor. Hrant Dink cinayetinde de görüldüğü üzere bu saldırıların merkezinde Kürt ulusu olmakla birlikte, farklı renk ve tonlardaki bu saldırılar tüm ezilen uluslara ve azınlık milliyetlere yönelmiş durumdadır. Türk hakim sınıflarının, özellikle son süreçte Kerkük özelinde Güney Kürdistan'daki özerk Kürt yönetimi üzerinden koparttıkları fırtınayla da besledikleri şovenist dalganın hedefi haline gelen ezilen Kürt ulusu ve azınlık milliyetlere yönelik saldırıların süreci görülmüyor. Türk devleti'nin, PKK'nin halen süren tek yanlı ateşkes kararını bitireceğini duyurduğu Nisan ayında, Kuzey Kürdistan'daki tüm kolluk güçlerinin ve korucularının izinlerini iptal ettiğini duyurması, yaklaşan sürecin habercisi durumunda...

Yaklaşan bu sürecin karşısında aktif rol alacak olan devrimci örgüt ve kurumlara yönelik kapsamlı saldırıya girişen devlet, artan yoksulluk, işsizlik, tarımda yaşanan yıkım, yükselen şovenist dalga, ezilen ulus ve azınlık uluslara yönelik saldırılar karşısında halkın devrimci mecraya akmasını engellemeyi amaçlıyor. ABD'nin İran'a gözünü dikmiş olması da, devrimci, komünist güçlere yönelik saldırıların perde arkasında yatan bir başka neden...

Sürecin dayattığı temel görev: Hak kitleleri ile buluşmak

Yukarıda genel hatları ile ifade ettiğimiz gelişmelerin, çelişki ve çatışmaların şekil verdiği, vereceği bir süreç denk gelen bu yılki 1 Mayıs'a nitel ve nicel anlamda güçlü bir şekilde hazırlanmak bizler açısından oldukça önemli bir noktada duruyor. Bu bağlamda her bir aktivist, bulunduğu yerelde, bu yıl kampanya tarzında ele alacağımız 1 Mayıs'ı ve 1 Mayıs çalışmalarının merkezine koyduğumuz ideolojik-politik yönelimimizi, hedeflerimizi halk kitleleri ile buluşturmaya dönük yoğun bir çabanın içerisinde olmalı. Faaliyetimizin bulunduğu her alanda çevremizdeki insanları bizlerle birlikte bu süreci örmek üzere hareket geçirmeye dönük toplantılar yapmak, ev ziyaretlerimizi yoğunlaştırmak, emekçi semtlerde standlar açarak paneller düzenleyerek 1 Mayıs'ı kitlelerin gündemine sokmak ve onlara kendimizi (siyasetimizi) taşımak, her yerelde yerelin sorunlarını 1 Mayıs'a bağlantılı bir şekilde ele alan duvar gazetelerinden faydalanmak temel araçlarımız olarak ele alınmalı. 1 Mayıs özgülünde yoğunlaştıracığımız kitle faaliyetinde görevimiz kitlelerle buluşmak, 1 Mayıs'ı 2, 3, 4 ... Mayıslara taşımak, öne çıkaracağımız alternatif ise, Demokratik Halk Hareketi için mücadele, Halk Savaşı'nın meşruluğu ve zorunluluğu ve nihayetinde Yeni Demokratik Cumhuriyet olmalıdır. Görevimizi layıkıyla yerine getirmek için kollektif çalışmaya, yaratıcılığa ve devrim denizine yeni damlalar katmaya önem vererek "ciğerlerimizi zorlayalım".

GENÇ YORUM

Sinan ÇAKIROĞLU

Ülkemizde faşizmin niteliği

Emperyalist devletlerin, kapitalist tekellerin Ortadoğu'daki faaliyetlerini doğrudan zor kullanarak icra etmeye başladıkları tarihten ya da bu eğilimlerini arttırdıklarının ilk somut göstergesi olan Afganistan işgalinden buyana, yaşanan işgal ve saldırıların doğal sonucu olarak (daha önceki yazılarımızda bu doğal gelişime değinmiş bulunuyoruz) kaçınılmaz bir biçimde ülkemizde sürekli gündemde yer bulan milliyetçilik gerçeği, daha bir tartışılır hale gelmiştir. Özellikle Hırant Dink'in öldürülmesiyle son zamanlarda milliyetçi/ırkçı gürhurların kendilerinden fazlasıyla söz ettirmesi, TSK'nın gerek askeri gerek ekonomik gücünün vermiş olduğu ağırlıkla alenen siyaset arenasında sesini yükseltmesi, sadece devrimci-demokrat kamuoyu nezdinde değil, burjuva-feodal medya tarafından da faşizm gerçeğinin yer yer gündeme taşınmasına vesile olmuştur. Faşizmin ülkede kazandığı niteliğini tekil toplumsal sonuçlarına değinmeden, böylece üstyapı üzerindeki etkilerine ilişkin tartışmayı sınırlandırarak değerlendirelim.

Bilindiği gibi faşizm, emperyalizm ve proleter devrimler çağında emperyalist ya da emperyalizmin güdümünde olan devletlerin karakteristiğine ilişkin bir belirlemedir. Veyahut, Dimitrov'un ifadesiyle 'emperyalizm döneminde ortaya çıkan bir devlet biçimidir'. Gelişmiş kapitalist ülkelerde burjuva diktatörlüğü ve burjuva demokrasisi arasındaki dengenin burjuva diktatörlüğü yönünde bozulmasıyla tabandan adım adım örgütlenerek gelişen, sömürge, yarı sömürge-yarı feodal ülkelerde ise bir takım farklılıklar göstermesine rağmen tepeden örgütlenen faşizm her zaman sahnededir. Gelişmiş kapitalist ülkeler ile bizimki gibi yarı sömürge-yarı feodal ülkeler arasındaki maddi hayatın üretiliş biçimlerindeki farklılıklar faşizmin farklı niteliklere bürünmesine neden olur.

Gelişmiş kapitalist ülkelerde burjuva demokrasisi ile mevcut devlet ve toplum yapılanmasının idare edilememesi durumunda faşizm devreye girer. Dolayısıyla, burjuva diktatörlüğünün gerçek yüzü olan faşizmin kamufile edilebilmesi için, yani burjuva demokrasisinin yaşam bulması için, ne gerekir ona bakmak lazım.

Burjuva demokrasisi sosyal refah devleti diye nitelendirilen toplumsal-siyasal devlet yapılanması içinde hayat bulur. Özcesi, sosyal demokrasinin uygulandığı devletten bahsetmek gerekir. Sosyal demokrasi ise üretim sürecinde emeğin el konularının mağduriyetinin süreç sonunda (paylaşım ilişkileri içinde) kısmen de olsa telafi edilmesine dayandırılan bir düzenek demektir. Bu düzenek de esasta bir dizi aynı desteğin verilmesiyle (kimî mal ve hizmetlerin cüzi bir miktar karşılığında ya da karşılıksız sunulması) işler. Bu, sosyal demokrasinin emekçi lehine üretim ilişkileri içinde hiçbir düzenlemeye/değişikliğe tekabül etmediği anlamına gelir. Bu da üretim ilişkilerinin esas biçimlendiricisi olan mülk sahibine dokunmadan, yine üretim ilişkilerinin belirlediği paylaşım ilişkileri içinde sömürülen lehine yer açmak demek oluyor ki imkânsız gibi görünür. Tam da bu evrede devlet araya gırsen bu durum imkânlı hale gelebilir. Şöyle ki, kapitaliste dokunulmayacak ise (daha doğrusu taşıdığı bu nitelik hiçbir biçimde sarsılmayacak ise) sağlanacak sosyal sübvansiyon tüm sosyal katmanların sırtına bindirilecektir. Ki bu da, neticede ulusal sınırlar dahilinde olduğu sürece kapitaliste mal olacağına göre ve devletin kendisi de bu kaynağı yoktan var edemeyeceğine göre bu kaynak sınıfsal bazda değil, ulusal (uluslararası) bazda bir sömürü ilişkisinin sonucunda sağlanmalıdır. Demek ki bu kaynak ya doğrudan sömürge ülkelerden, ya dış ticaret hadlerini kendi lehine işleterek ya da dış yatırımlardan ve dışarıya verilen kredilerden/borçlardan elde edilen karların ülkeye aktarılmasıyla sağlanacaktır.

Türk devletinin dış pazarlardan elde edebileceği bir artı-değer yoktur. Aksine dış ticarete devamlı açık vermekte, millî gelirden önemli bir miktardan borç faizi olarak emperyalist devlet ve kuruluşlara aktarmaktadır. Öyleyse rahatlıkla sosyal devletin Türkiye-Kuzey Kürdistan'da inşa edilmesinin olanaksız olduğunu söyleyebiliriz. Başka bir ifade ile, farklı tiplerde emek sömürüsüne maruz kalan geniş halk yığınlarının öfkesi/tepkisi paylaşım ilişkileri içinde devletin devamlılığı lehine dindirilememektedir. Tam da bundan dolayı zor kullanılmalıdır ya da sopa gösterilerek sükûnet sağlanmalıdır.

Faşizme süreklilik kazandıran -bir ölçüde yukarıda bahsettiğimiz durumun sebebi de sayılabilecek- diğer hususlar dengesiz iç gelişim, iktidardan faşizmi örgütlenme gücünden dahi yoksun olan cılız bir burjuvazi ve feodalizmin varlığı (ya da endüstriyel üretimin zayıflığı)dır.* Emperyalizmin egemenliği hüküm sürerken iç dinamiklere bağlı dengeli bir gelişim ancak emperyalist kalkınma reçetelerini toptan yırtıp atmak suretiyle mümkün olabilir. Bunun içine kendi iç bütünlüğü olan bir sisteme ihtiyaç vardır. Bu sistem proletarya diktatörlüğüdür. Ülkemizde bunun ilk adımı Demokratik Halk Diktatörlüğü'dür. Bunun dışında hiç bir devlet biçimi emperyalizmin güdümünde olduğu halde tutarlı ve dengeli bir iç gelişim sağlayamaz. Sanayinin alt sektörleri arasında, tarım ile sanayi arasında ve ülkenin farklı bölgeleri arasında eşgüdümlü gelişimi sağlayamayacak olan sömürge, yarı sömürge-yarı feodal ülkeler tipik biçimde daima, mevcut sistem için tehlikeli boyutlarda olacak olan, istihdam fazlasıyla yüz yüze kalmak zorunda kalacaklardır. Sistem açısından tehlike arz eden bu durum yine faşizme 'ış' çıkartmaktadır.

İç dinamiklerinin tarumar edildiği bir ülkede; İtalya'da ya da Almanya'da olduğu gibi faşizmi iktidardan örgütleyecek bir güce erişmiş yerli burjuvazi-den bahsedilemez elbette. Öyleyse emperyalist müdahalenin yarattığı dengesizliklerin bekliliğini yapan devletin son derece hassas dengeler üzerinde kurulduğunu söyleyebiliriz. Bu hassas dengeleri de korumak zorunda olanlar yine emperyalistler olduğuna göre daima iş başında olması gereken faşizmi de baştan kendileri bina ederler. Bunun için komprador burjuvazi ile en büyük destekçisi feodalite, zaten ellerinde bulundurdıkları iktidarı yukarıdan aşağıya faşizan bir kurumsallaşma içinde organize bir biçimde revize ederler. Olağanüstü durumlar (askeri dönemler) (hakim sınıf içi çelişkilerin uzlaşmaz boyuta varması, devrimci durumun ya da devrimci hareketin kontrolden çıkması) söz konusu olmadıkça sürece faşizm, 'olağan (askeri düzen)' bir biçimde genellikle de devrimci harekete karşı başta kolluk kuvvetleri olmak üzere bütün kurum ve kuruluşlarıyla iş başındadır. Olağanüstü durumlar belirdiğinde ise ordu bir adım öne çıkar, sistemin tükanan kanallarını açar ve olağan yerini alır. En güzel örneğimiz 12 Eylül darbesidir... 'Halkın güvenliğini' ve efendilerinin oluru alan Ecevit, kendisine layık görülen koltuğun hakkını veremeyince ağabeylerinin hatırlatmasıyla karşılaştı: 'Üstünde oturduğün koltuk bizim' ve sistemin tükanan kanalları Öze(a)l lavabo çözücüsüyle açılverildi.

Toparlamak gerekirse, genelde faşizm olgusu özelde ise ülkemizde faşizmin nasıl bir nitelik kazandığı üzerine öze değinmeye çalıştık. Bu hususta daha çokça yazılabilir, ancak biz burada noktalamak durumundayız. Bitirirken, hepimizin harcı az ya da çok karmış bir faşisti bir cümleyle de olsa anmadan geçmek 'ah-devele' için değil, ama faşizmin niteliğinin daha iyi anlaşılması için faydalıdır. Ne garabet bir iş, kadrolarımız hapisteyken fikirlerimiz iktidardadır. (mealen). A.Türkes.

*Başlıca hususlar aynı gerçeğin farklı yüzleridir aslında, bu nedenle birlikte ele alıyoruz.

Hayvancılık sektörü alarm veriyor

Ankara Ticaret Odası'nın hazırladığı "Hayvancılık Raporu", hayvancılık sektörünün topyekün alarm verdiğini ortaya koyuyor. Rapora göre, 1990 yılından bu

yana nüfusta yüzde 26,9 oranında bir artış olurken, hayvan varlığı yüzde 33,7 oranında azaldı.

TÜİK, Tarım ve Köyişleri Bakanlığı, Türk Veteriner Hekimleri Birliği, Veteriner Hekimleri Derneği ile Ankara Veteriner Hekimleri Odası kaynakları baz alınarak hazırlanan raporda, 1990 yılında toplam hayvan varlığı (kanatlı hayvan hariç) 64 milyon 992 bin baş iken, 2005

yılı sonunda 43 milyon 86 bin 802 başa düşerek yüzde 33,7 azalma gösterdi.

1990 yılında 40 milyon 553 bin olan koyun sayısı yüzde 37,6 azalarak 25 milyon 304 bine, 10 milyon 977 bin olan keçi sayısı yüzde 40,5 azalarak 6 milyon 517 bine, 6 milyon 694 bin olan sığır sayısı da yüzde 45,7 azalarak 3 milyon 633'e geriledi.

Son 20 yılda başta terör nedeniyle kırsal kesimde yaşayan ve hayvancılıkla uğraşan nüfusun sektörden uzaklaşmak zorunda kalması, ülkemizdeki koyun varlığında önemli azalmaya neden oldu. 1980 yılında 48 milyon baş olan koyun varlığı, 25 milyon başa geriledi. Koyun varlığındaki 23 milyon baş civarındaki azalmanın ekonomiye maliyeti 3 milyar doları buldu.

Hayvansal protein açığı artıyor

Dengeli beslenme için bir insanın kilo başına günde 1 gram proteine ihtiyaç duyduğu ve bir kişinin ortalama olarak 35 gram protein ihtiyacını et, süt, yoğurt, peynir, yumurta gibi hayvansal ürünlerden karşılaması gerektiği belirtiliyor.

Rapora göre, gelişmiş ülkelerde kişi başına günlük 219 gram et, 950 gram süt tüketilirken, ülkemizde ise 35,6 gram et, 465 gram süt tüketiliyor. Çalışmalar, nüfusun 80 milyona ulaşacağı 2010 yılında, toplumun hayvansal protein yönünden dengeli beslenmesi için et üretiminin yüzde 300 artırılarak yılda 2 milyon 920 bin tona, süt üretiminin de yüzde 50 artırılarak yılda 16 milyon 790 bin tona çıkartılması gerekiyor.

Gemlik Gübre'de özelleştirme kısıymı devam ediyor

Yaz sürecinden bu yana sorunların yaşandığı, sürekli eylemlerin gerçekleştirildiği Gemlik Gübre'de patronun, sendikaya üye tüm işçilerin işten çıkarılacağını duyurması ile birlikte gerilim turmandı.

İşveren, amonyak fiyatlarının yükseldiğini, gübre sektöründe rekabet çitasının yükseldiğini ve üretim maliyetinin yüksek olduğunu öne sürerek fabrikanın muhtelif yerlerine astığı bildiride; 26 Mart 2007 tarihi itibarı ile sendikaya üye 207 işçinin iş akitlerinin feshedileceğini ve IGSAS örneğinde olduğu gibi üretimin durdurulacağını duyurdu. Fabrika işçileri ise bu iddiaların asılsız olduğunu, işverenin asıl amacının işyerindeki sendikal faaliyeti engellemek olduğunu dile getirerek,

"Patron, işçiler ve kısım amirleri ile bire bir konuşup sendikadan istifa eden işçilerin işlerine devam edebileceğini söyledi. Bu durum tek başına işverenin gerçek niyetini gösteriyor" dediler.

Patronun bu kararını çeşitli eylemlerle protesto eden işçiler ve aileleri, 10 Mart Cumartesi günü Gemlik Petrol-İş sendikası önünde toplanarak bir yürüyüş gerçekleştirdiler. AKP'nin Damla Dügün Salonu'nda yaptığı ve AKP Grup Başkan Vekili Faruk Çelik'in de katıldığı toplantıyı basarak protesto eylemi yapan işçiler ve aileleri, AKP İlçe Başkanı Enver Şahin'in tepki göstermesini yuhalamalar ile protesto ettiler.

‘Sendikanın yetki alması engelleniyor’

Lüleburgaz ve Gönen'deki fabrikalarının yanı sıra ülkedeki 5 ayrı bölgede bulunan depoları ile faaliyet yürüten, tamamı Fransız sermayeli Danone-Tikveşli Fabrikası'nda sendikal işçiler işten çıkartma saldırısının hedefinde.

Tek Gıda-İş Marmara ve Trakya Bölge Şubesi Teşkilatlandırma Sekreteri Göksel Şengün, Danone'de 2003 yılında örgütlenme çalışmalarına başladıklarını, fakat işverenin uzlaşmaz tutumu nedeniyle yetki alamadıklarını söyledi. Geçen süre içerisinde fabrikadaki mevcut işçi kadar üye yaptıklarını, fakat işverenin çeşitli yollarla sendikanın yetki almasına engel olduğunu belirten Şengün, "Danone, üye yaptığımız işçileri işten çıkardı, işçi sayısını fazlalaştırdı. Sendika üyesi arkadaşlarımızı, kıdem ve ihbar tazminatı ile iki maaş vererek işten çıkar-

di ve aynı koşullarda taşeron firmada tekrar işe başlattı. İşçilerin başına amir konularak, sendikacılarla bir araya gelmeleri engellendi. İşyerinde sendikalı sendikasıız ayırımı yapılarak, sendikalı işçiler sürekli gece vardiyasında çalıştırıldı. Sendikanın yetki almaması için ellerinden geleni yaptılar" dedi. Öncelikle uyarı eylemlerinin olacağını ifade eden Şengün, "Netice alana kadar, işçilerimizin cebine toplu sözleşmeyi koyana kadar eylemliklerimiz sertleşerek sürecek" şeklinde konuştu.

HALKIN

GÖZÜYLE

Cumhurbaşkanlığı Seçimleri

SORULAR

Mehmet GÜLER

Mehmet GÜLER

1- Siyasi çıkarlar yatıyor. Ne olabilir ki, tabii ki siyasi güç elde etme ve bu gücü kullanma, yani her şeyi kendi çıkarları doğrultusunda yapıyorlar.

2- Bence hiçbir anlamı yok, ama onlar için önemli bir konu. Bu tür seçimlere, siyasi güçlerini daha da pekiştirerek sağlamlaştırmak için ihtiyaç duyuyorlar.

Halil İbrahim KÜLBAĞ

1- O zaman siyasi biri olmasın, halktan birisini seçsinler. Mesela Başbakan olmayabilir. AKP'den olmayabilir. CHP'den de olmasın. Halktan birisi seçilsin. Şimdiki cumhurbaşkanı gibi. Partiler taraflıdır. Partiler-

Halil İbrahim KÜLBAĞ

den biri de olmasın, normal sıradan bir bürokrat da olabilir. Bu kadar yoğun tartışılmasının nedeni tamamen partilerin kendi çıkarlarıdır. 2- Benim için laik, Atatürkçü bir düşüncüyü ifade ediyor. Cumhurbaşkanı cumhuriyetçi biri olmalı. Gerisi benim için bir anlam ifade etmiyor.

Ali ATEŞ

1- Bence bazı gelişmeler, mesela Kürt sorununun çözümü yerine yapılan operasyonlarını halkın gözünde gizlemek içindir. Bir yandan sınıra yığılmalar yapılıyor, çatışmalar sürüyor, ki bu durum cumhurbaşkanı seçiminden daha önemli olmasına rağmen bunu gündemde tutmuyorlar. Ama cum-

Ali ATEŞ

hurbaşkanlığı seçimi etrafında fırtına kopartıyorlar. Yani kim cumhurbaşkanı olursa olsun değişen bir şey olmayacak. Gündemi bununla gizliyorlar.

2- Hiç bir anlamı yok. Kim olursa olsun. Bir de cumhurbaşkanını biz seçmiyoruz ki, sonuçta bugünkü meclis seçecek.

Seyithan ÇALIŞAN

1 -Cumhurbaşkanlığı tartışması aslında yapay olmakla beraber karşı tarafların yorumlarına kaygılarına bakıldığında ilginç hususları da barındırıyor.

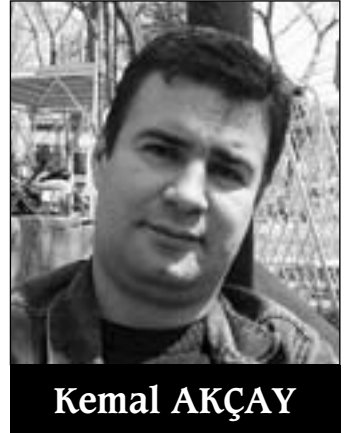
Yapay tarafı halkın ilgilendiği ekonomik, sosyal, siyasal, sorunların çözümsüz kalması ortada dururken na-

Seyithan ÇALIŞAN

sıl bu tartışmadan nemalanırım, siyasal rant elde ederim kurnazlığıyla ortada duran sorunları unutturmaktır ... Öyle ki tartışmanın boyutu kim daha çok milliyetçi, ulusalcı tartışmasına kaydırılıp gericiilik yarışmasına girilmiş. Bir defa bu tartışmada her iki tarafta da tehlikeli girişimler ortada ama daha tehlikeli daha rant kokulu eğilim için de olanın CHP olduğunu düşünüyorum.

2- Cumhurbaşkanlığı seçiminin benim için hiçbir anlamı yoktur. Benim oy verdiğim, ama yüzde 10 barajına takılan partinin millet vekili yokken, ne o mecliste başkan ne de cumhurbaşkanı beni ilgilendirmiyor. Ne o millet vekillerini ben seçtim ve orda olma-

Kemal AKÇAY

rını istiyorum, ne de o meclisten birinin cumhurbaşkanı olmasını istiyorum.

Kemal AKÇAY

1- Aslında ben politika-dan hiç anlamam, sizin sorduğunuz soruya ne cevap vereceğimi de bilemiyorum. Ben Karadenizliyim. Tayiyp'i ilk başta gözümüz tutmuştu, ama fındık fiyatlarını 7 bin liradan 2 binlere düşürdü ve şimdi o da bizim gözümüzden düştü. Sonuçta kim başbakan ya da cumhurbaşkanı olursa olsun; bu milleti değil, hep kendilerini ya da birilerini koruyor.

2- Sonuçta bu ülkenin bir cumhurbaşkanı olmak zorunda. Her halde işlerine en iyi geleni seçeceklerdir. Bence Tayyip cumhurbaşkanı olur.

YÖNELİM

Kazım Cihan

Yazarımızın yazısı elimize ulaşmadığından dolayı yayımlayamıyoruz

“Dönmeye değil, ölmeye geldik” şiarıyla destanlaştılar

Mustafa Suphi ile 14 yoldaşının Karadeniz’de faşist Kema-list diktatörlük tarafından hunharca katledilmesinden hemen sonra (1924’te) Şefik Hüsnü revizyonisti ve şürekâsı, TKP’nin önderliğini ele geçirir. TKP önderliğinin bahsi geçen iflah olmaz revizyonist şürekanın eline geçmesi aynı zamanda TKP’nin adım adım sınıf işbirlikçisi bir konuma doğru gitmesi sürecinin sinsî biçimde örülmesi demektir.

Sinsice örülen bu süreç, Büyük Proleter Kültür Devrimi’nin tüm dünyayı sarstığı ana kadar böyle devam eder. BPKD tüm dünya halklarını dalga dalga büyüyen bir kasırğa misali etkilerken, coğrafyamızdaki halkların ondan etkilenmesi ise düşünülemezdi. 68 öğrenci-gençlik, işçi-köylü hareketi, işte tam da bu noktada coşkun bir irmak gibi önderindeki bentleri bir bir yıkarak dışa vurmuştu...

Komünist önder İbrahim Kaypakkaya yoldaşın gelişim seyrinde olduğu gibi, Mahirler’in ve Denizler’in de gelişim seyri aynı döneme denk gelir. İlk başta mücadeleye atıldıkları yer, TKP’nin tipik versiyonu olan revizyonist, reformist ve parlamentarist Türkiye İşçi Partisi olur. TİP’de mücadeleye atılmaları ve akabinde, uluslararası proletaryanın büyük önderlerinin yazdığı eserlerin Türkçe çevirilerinin yavaş yavaş yapıyor olması, İbrahimler’i, Mahirler’i ve Denizler’i araştırmaya-incele-meye iter ve bunun sonucunda bazı sonuçlara varırlar. Daha doğrusu olayları-olguları kavramada yakaladıkları derinlik, TİP’in niteliğini görmede önemli bir basamak görevi görür ve gelenen noktada TİP’e karşı amansız bir ideolojik mücadele verilmeye başlanır ve TİP yöneticilerine karşı verdikleri ideolojik mücadele sonuç vermeyince daha fazla zaman kaybına mahal vermemek için TİP’le bağlarını koparırlar. Ayrışma, “sosyalist yol” ile “Millî Demokratik Devrim” yolu arasında yaşanır. Başka bir ifadeyle, politik iktidarın ele geçirilmesinin silahlı devrim yoluyla mı yoksa reform ve parlamenter yolla mı olacağına dair keskin ve net bir ayrışma üzerinde vücut bulur. Bunu takip eden günlerde ise bu sefer de, “MDD” tezini savunan anlayış içinde bir ayrışma kaçınılmaz bir hal alır. Yani “MDD” ile Demokratik Halk Devrimi tezlerini savunan görüşler arasında bir ayrışma yaşanır. Böylece Mahirler ve Denizler “MDD” görüşünü savunur ve o temelde pratik bir yönelim içine girerlerken, İbrahim, DHD tezini savunanlarla birlikte hareket eder.

Yukarda dikkat çektiğimiz sürecin kendi mecrasında belli bir olgunluğa varması, aynı zamanda 71-72 devrimci ve komünist silahlı çıkışının Türkiye-K.Kürdistan topraklarında vucut bulmasının tohumunu bizzat kendisinde cisimleştirir. Diğer bir biçimde ifade edersek, Mahir Çayan’ın ideolojik-politik önderliği altında THKP-C, Deniz Gezmiş’in ideolojik-politik önderliği altında THKO ve komünist önder İbrahim Kaypakkaya’nın ideolojik-politik önderliği altında ise uluslararası komünist hareketin Türkiye-K.Kürdistan seksiyonu olan TKP(ML) kurulus.

THKP-C ve THKO her ne kadar 71-72 devrimci ve komünist kalkışmasında önemli kilometre taşı oluşturuyor olsalar da, ideolojik olarak dayandıkları zemin, sistemi bütünlüklü olarak diyalektik materyalist bakış açısıyla ele alıp irdelleyen, eleştiren, yorumlayan ve değiştirme eylemine dönüştüren, daha doğrusu analiz-sentez babında olay ve oguları MLM bilimi ve ideolojisinin penceresinden bakıp çözüm üreten, çözüme iradesini ortaya koyan bir politik perspektiften yoksundular. Şöyleki; Mahir Çayan ve önderliğindeki THKP-C, Kemalizm, ulusal sorun, faşist Türk devletinin sınıfsal ve sosyal karakteri, devrimin yolu, kitle çizgisi, modern revizyonizme karşı tutumları, sınıf ittifakları meselesi vb. bir dizi temel konularda ciddi ideolojik sapmaları içerir. Keza üç aşağı beş yukarı benzer hatalı tespitler, Deniz Gezmiş ve önderliğindeki THKO’da da mevcuttur. Her iki devrimci önder her ne kadar MLM’den etkilenmiş olsalar da, özde küçük burjuva radikal devrimcilerdir.

Mahir ve yoldaşları küçük burjuva radikal devrimciler olmalarına rağmen kendi politik çizgilerinde ve duruşlarında tutarlı bir hat izlerler. Kan ve can bedeli devrimci değerleri geliştirmeye ve onu büyütmeğe çabalarlar. Ki Denizler’in idam edilmesini engellemek için yaptıkları eylem, devrimci dayanışmanın en güzel örneklerinden biri olarak bilincimizde tüm zeliğiyle durmaktadır. Dahası THKO kadrolarıyla birlikte üç İngiliz teknisyeninin kaçırılması ve sonuna kadar birlikte hareket etmeleri, siper yoldaşlığının en güzel örneklerinden biridir. Komünist önder Kaypakkaya’nın Nurhaklar’da katledilen Sınan Cengiller’in ihbarcısı Mustafa Mordeniz’i açığa çıkartıp ölümle cezalandırması da buna iyi bir örnektir. İşte bu türden pratik yönelimlerin bizler açısından her zaman örnek teşkil etmesi gerekmektedir. Dostlarımızla birlikte ortak iş yapma kültürünü geliştirmenin, biz Maoist komünistlerin asli görev ve sorumluluklarından biri olduğu bilince çıkarılmalıdır.

30 Mart 1972’de Mahirler’in Kızıldere’de can feda biçimde yaptığı meşale bizim meşalemizdir. Kaldıkları yer düşman kuvvetleri tarafından kuşatılıp kendilerine teslim olun çağrısı yapıldığında, Mahirler’in yanıtı tereddütsüzce olmuştur: “Biz buraya dönmeye değil, ölmeye geldik”. Büyük bir adanmışlıkla ölümlü küçültlerce yenen devrimci önder Mahir Çayan’ı ve yoldaşlarını 35. ölüm yıldönümlerinde saygıyla anıyor, anılarını ve ideallerini Halk Savaşı’nda yaşatacağımıza söz veriyoruz.

5. yılında Irak direnişi

Son bir hafta içerisinde, yani Irak’ın işgalinin 4’üncü yılında, ABD emperyalizminin yaşadığı bunalımının çarpıcı sonuçları ortaya çıktı. Ülkedeki ölü ve yaralı sayısı, göç, iç savaş, etnik kutuplaşmalar gibi trajik tablonun yanı sıra ABD’nin içinde büyük bir çatışma baş gösterdi. Bugüne kadar Irak’taki çatışmaların insan ve maddi kayıp bilançosuyla sayfalarını dolduran medya da artık ABD’nin içinde kaynayan kazana dikkat çekmeye başladı.

ABD Temsilciler Senatosu tarafından Irak’tan asker çekme tasarısı ABD’nin mevcut yönetimi içinde gedik açan vitrin gelişme oldu. Fakat bunun geri planında özellikle asker ailelerinin uzun zamandır sürdürdükleri protestolar, iflasa sürüklenen ABD sistemi ve ekonomik tahribat yatıyordu. ABD Başkanı Bush 2008 yılı için 100 milyar dolarlık Irak savaş bütçesi talep etti, fakat Senato bunun karşılığında aynı yılın baharından itibaren tedrici olarak yürürlüğe girecek bir çekilme planının onaylanması koşulunu getirdi. Emperyalizmin merkezindeki bu çatışmanın, yakın gelecekte bölgedeki dengeleri de etkilemesi ve askerler arasındaki huzursuzluğun bölgedeki direniş moral ve güç kazandırması bekleniyor.

İşte ABD yönetimini boğan tablo

ABD yönetimi başta olmak üzere işgalci güçleri köşeye sıkıştıran tablo, Irak’ın işgalinden bu yana meydana gelen sivil ve asker kayıpları, iç savaş ve Irak’taki direnişi bitirmenin imkansızlığının ortaya çıkması oldu. Bunun üzerine daha önce Irak’taki askerlerini çeken Nikaragua, İspanya, Dominik Cumhuriyeti, Honduras, Filipinler, Tayland, Yeni Zelanda, Tonga, Portekiz, Hollanda, Norveç, Ukrayna, Japonya, İtalya ve Slovakya’ya Danimarka ve Polonya da eklendi. Bu iki ülke 2007 yılı içerisinde askerlerini çekeceklerini ilan ettiler ve İngilizler de savaşın bahansızlığını kabul ederek asker sayısını azaltacağını duyurdu. Direnişi basturmada zorluk çeken ABD ise bu tecridi aşmak için Irak’a göndermeyi planladığı 20 bin yeni askeri bir türlü gönderemiyor, çünkü senato ve iç muhalefet tarafından baskı altında tutuluyor. Öte yandan özellikle Şii ve Sünni bölgesindeki büyük direniş karşısında askeri kadroların moral tahribatı bir türlü durdurulamıyor.

köyünde defnedildi.

Duceyl davasında Saddam Hüseyin’le bilikte yargılanan ve idam edilen Taha Yahsin Ramazan 1938’de Musul’da doğdu. 1956’da bir bankada memurken, henüz yasal olmadığı dönemde Baas Partisine katıldı. Partinin 1968 atılımından sonra pek çok bakanlık görevlerinde bulundu.

Ramazan, 1970’lerde Sanayi Bakanı olduğu dönemde *"Sanayiden hiçbir şey anlamıyorum ancak şunu biliyorum ki sıkı çalışmayanlar öldürülecektir"* demişti.

Gerek Saddam gerekse de kurmayları Irak halkına uyguladıkları zulüm ve

Direnşçilere de büyük destek veren bu stratejik koşullar, yüzbinleri bulan ölüm ve 4 milyona yaklaşan göçe mal olmuştu. BM gözlemcilerine göre ABD’li 3 bin 195 asker direnişçiler tarafından öldürüldü. Ancak ABD uçaklarında gazi olarak dönen ve Irak’a gönderilecek askerlere moral darbesi vuran yaralıların sayısı daha çok: 32 bin 544... İngiltere ordusu da bu ödülün payını aldı ve 134 İngiliz üniformalısı, Irak’tan tabut içinde çıktı. Diğer işgalci ortakların paylarına ise 124 tabut düşüyor.

Ancak savaşın faturası bununla sınırlı değil. BM Mülteciler Yüksek Komiserliği’nin tahminlerine göre, savaş öncesi ve savaştan bu yana 2 milyon Iraklı komşu ülkelere kaçmak zorunda kaldı. Ülke içinde evlerini terk etmek zorunda kalanların sayısı da 1 milyon 700 bini buldu.

Sadece 2006 Şubatı’nda

vahşetle ölümü çoktan haketmişlerdi ama bu cezayı demokrasi ve adalet adına işgalcileri kendi çıkarları ve planları dahilinde gerçekleştiriyorlar ve bizim karşı çıkmamız gereken nokta da burası olmadır. Emperyalizm Irak’ta yenilmiştir. “Yeni Strateji”lerine ve devasa askeri gücüne rağmen, direnen bir halka boyun eğdirilememiştir. Askeri, politik tüm planları halkların direnişine çarpıp bozuluyor. Bu idamlardan medet umanlar bunu başaramayacaktır. Çünkü Ortadoğu halklarının direnişi herhangi bir kişiyle, örgütle sınırlı tutulamayacak kadar büyük, tarihsel ve kitlesel bir direniştir.

Taha Yasin Ramazan idam edildi

Halkları milliyetler ve mezhepler temelinde birbirine düşürüp direnişi güçsüzleştirmek, mezhep çatışmalarını yaygınlaştırmak isteyen ABD emperyalizmi Saddam Hüseyin, Barzan El Tikriti ve Avad El Bender’in ardından şimdi de Taha Yasin Ramazan’ı, asarak idam ettirdi.

Yasin’in idamı Irak’ın işgal edilisinin 4. yıldönümü olan 20 Mart gününe denk getirilirken, infazın durdurulması için Taha Yasin Ramazan’ın ailesinin Devlet Başkanı Celal Talabani’ye çağrıda bulunması ise sonuç vermedi.

Ramazan’ın cenazesi Tikrit’in Avca

Hindistan’lı Maoistlerin saldırıları gericilerde tedirginlik yaratıyor

Hindistan Komünist Partisi (Maoist), Birlik Kongresi’nin ardından Hindistan egemenlerine yönelik aldığı büyük askeri saldırı kararlarına paralel olarak eylemlerine hız vermiş durumda. Hindistan’ın Chhattisgarh eyaletinin iç kısımlarında bulunan bir polis kampına yönelik Maoistlerin düzenlediği saldırıda 60’a yakın polis öldürüldü. 300 kişilik gerilla birliğinin gerçekleştirdiği bu eylem sadece Hindistan’da değil, dünya basınında da büyük yankı buldu. Nepal’de Maoistlerin iktidarı adım adım fehtettikleri bir dönemde Hindistan’da böylesi eylemlerin

gelişmesi, gericilerde büyük bir tedirginlik yaratıyor.

The Independent: Batı gerimezden gelse de, hiç kimse bu gerçeği inkar edememektedir

İngiltere’de yayımlanan günlük gazetelerden The Independent gazetesinin 16 Mart 2007 tarihli sayısında *"Maoist gerillalar Batı tarafından görmezden alınmıyor ancak şunu biliyorum ki sıkı çalışmayanlar öldürülecektir"* diye yazdı. Hindistan Basbakanı Manmohan geçen yılki bir açıklamada, *"ülkedeki iç güvenliğe*

meydan okuyan ve ülkenin yüzleştirdiği en büyük tehlike Maoist tehliktir" belirlemesinde bulunmuştu. Ayrıca ülkenin doğusunda ki, Nepal’e komşu sınır bölgesinde, büyük geniş arazide, Nepal’li Maoistler ile Hindistan’lı Maoistler arasında "Kızıl Koridor" bulunduğu da iddia ediliyor. Hindistan devleti Kaşmir’de olduğu gibi büyük askeri operasyonlar düzenlenmesine karşın, Maoistler, köylülerden örgütledikleri gerilla ve Salva Judum adındaki milis güçleriyle devlet operasyonlarına karşı koyarak devlete büyük darbeler vuruyor.

Bush’un Latin Amerika turuna halk öfkesi

ABD başkanı Bush 6 günlük Latin Amerika ziyaretinde gittiği her ülkede halkların öfkesiyle karşılandı. Bush’un bu ziyaretleri görevle geldikten sonraki ilk bölgesel ve en uzun ziyaretiydi. Bu ziyaret ayrıca son birkaç yıl içerisinde kınanın gördüğü en geniş, en büyük ve en şiddetli gösterilere de neden oldu.

Brezilya’nın Sao Paulo kentinde 8 Mart’ta başlayan ziyarete binlerce öğrenci, işçi, çevre sorunlarına duyarlı halk katılarak şehrin ticari bölgesindeki ana caddeyi kapattı. Halk “Katil Bush senden nefret ediyoruz” sloganlarıyla öfkelerini haykırdı.

Bir sonraki gün Uruguay’ın Montevideo kentinde binlerce insan yine Bush’a öfkelerini dile getirmek için alanlara çıktılar. Aynı anda Buenos Aires’te Venezuela devlet başkanı Chavez’n hitap ettiği onbinlerce insanın yer aldığı bir gösteri gerçekleşti.

Bush’un üçüncü durağı ise İsrail ve Mısır’dan sonra en çok askeri yardımların yapıldığı ve Güney Amerika ülkeleri içerisinde ABD’nin, içişlerine en fazla karıştığı ülke durumunda olan Kolombiya’ydı. 21 binden fazla asker ve 7 bin polis ziyaret süresince düzeni sağlamak için konuşlandırıldı. Binlerce gösterici polis ve zırhlı araçlara karşı görüş-

marra kentinde bir Şii türbesinin bombalanmasının ardından yaklaşık 712 bin kişi evsiz kaldı. BM örgütüne göre, evlerini terk edenlerin sayısı ayda 50 bini buluyor. Bunlara Suriye 1 milyon, Ürdün 750 bin, Türkiye-Kuzey Kürdistan, Mısır, İran ve Lübnan on biner Iraklı mülteciye ev sahipliği yapıyor. ABD’de de 466 Iraklı mülteci bulunuyor.

Kanın diyeti petrolde işler yolunda gitmiyor

Ancak ABD’nin Irak’ta uğradığı bu hezimet, ülkenin kaynaklarını kontrol altına alma ve emperyal stratejileri hayata geçirme konusundaki çabaları durdurmuyor. Irak Petrol Yasası ile yürürlüğe girecek olan Üretim Paylaşma Anlaşması Irak petrollerinin yüzde 75’ini emperyalist petrol şirketlerine bırakacak. Böylece Shell, BP, Exxon, Chevron gibi şirketler 30 yıl sürecek kontratlara imza atacaklar ve mülkiyet kağıt üzerinde Irak’ın olsa da ülke kaynaklarına bu şirketler el koyacaklar. Bu şirketler, mevcut 80 petrol sahalarının yüzde 75’ine el koymakla kalmayacak, yatırım yapma, rafineri işletme ve nakil borusu inşa etme gibi haklara sahip olarak da gelecekte çıkacak olan petrollerdeki paylarını daha da artıracaklar. Böylece 1972’de millileştirilen petrol üzerindeki hak yabancılara devrediliyor ve ekonominin yüzde 95’i petrole bağlı olan Irak’ın yıkımı tescil edilmiş oluyor.

Kürtler yenilgiyi tolare edebilir mi?

İran’da Mussadık, Mısır’da Nasır’ın millileştirme politikalarına karşı da benzer bir politika izleyen emperyalizm, bu kez işi sağlama bağlamak için El Maliki üzerindeki baskılarını artırıyor ve son barutunu kullanmak için Kürtlerin petrolden daha fazla pay alacağı yerel inisiyatife göz yumacağı mesajını veriyor. Böylece Kürtlerin ABD müttefikli olarak bölgedeki varlığı, ABD yenilgisinin yumuşatılmış bir kazanca dönüştürülmesinin sigortası olarak görülmüyor.

Yunanistan’da yasa tasarısına öfke

Yunanistan parlamentosu, hükümetin sunduğu ve eğitimde özelleştirmelerin önünü açan tartışmalı ‘Yüksek Eğitim Reformu’ yasa tasarısını kabul etti.

Hükümet bu yasayla eğitimi kamuya ait bir görev ve sorumluluk olmaktan çıkartmayı hedeflerken, kamu üniversiteleri, özel okullara dönüşecek; eğitim de pazar kurallarına göre ayarlanmış yeni bir yapılaşmayla sermayeye yüksek kârlar sağlayan bir sektör haline getiriliyor. Tasarıya karşı Yunanistan genelinde eylemler gerçekleştirilirken, Atina’da yaklaşık 40 bin kişi hayatı felç etti.

Tasarının görüşüldüğü saatlerde yasanın geri çekilmesi talebiyle meclise doğru yürüyüşe geçen kitleye polis müdahale etti. Çıkan çatışmalarda, 60 kişi göz altına alınırken, birçok kişi de yaralandı. Bu arada tasarıya karşı yaklaşık 300 fakültede haftalardır devam eden işgaller ise devam ediyor.

melerin meydana geldiği Başkanlık Sarayı’ndan iki kilometre boyunca çatışarak geri çekildi. Çatışmalar sırasında ABD bayrağı yakılırken, 324 kişi de tutuklandı.

Bush’un Latin Amerika gezisinin dördüncü durağı ise ABD sponsorlu ölüm mangaları üzerinden ABD hakimiyetinin yürütüldüğü Guatemala oldu. Bush’un Guatemala ziyareti ayrıca, hükümetin Hristiyan köktenci faşist Arena (El Salvador) partisinin dört liderini katledilmesine bulaşan Guatemala başkanı Oscar Berger için bir destek göstergesiydi. Göstermelik bir şekilde olaya karşın polislerin tutuklayan hükümet, daha sonra kirli ilişkilerin açığa çıkacağı endişesiyle tutuklanan polisleri bulundukları hapisanede öldürdü.

Bush, Latin Amerika turunun son ayağı olan Meksika’da da protesto edilirken, yüzlerce kişi polisle çatıştı.

ABD, Hindistan kökten dincileri ve ülke-mizdeki ortaçağ kalıntısı güçler süreci sa-bote etmek istemektedirler. Umutları önem-li ölçüde kırılmıştır, ama saboteye devam etmektedirler. Hem seçim öncesi, hem de sonrasında ellerinden geleni yapacaklardır. İnsiyatif bizdedir. Kitleler Anayasal Meclis'ten yana iradelerini koydular. Galebe çalan halk kitleleri olacaktır

Diplomatik görüşmelerde bulunmalk üzere İngiltere'de bulunan Nepal Komünist Partisi (Maoist) Polit Büro üyelerinden ve Enternasyonal İlişkiler Sorumlusu (kamuoyunda yoldaş Gaurav olarak tanınan) Chandra Prakash Gajurel ile bir görüşme gerçekleştirdik. Bilindiği gibi yol-daş Gaurav bundan bir kaç yıl önce Hindistan gerici devleti tarafından pasaport yarasını ihlal etmekten tutuklanmış ve daha sonra ise Hindistan'nın ulusal güvenliğini tehdit ettiği iddiasıyla bir başka eyalete nakledilerek tutukluluğu uzatılmıştı. Bu sahte gerekçelerle üç buçuk yıl politik rehine olarak tutulan Gaurav, Nepal'de NKP(M) ile diğer 7 politik parti arasında varılan anlaşmadan bir kaç ay sonra, Hindistan gerici egemen sınıfları tarafından serbest bırakıldı.

Chandra Prakash Gajurel (Gaurav) ile Nepal üzerine söyleşi (1)

Biz, kitlelere hiç bir zaman barışçıl hayeller taşımadık

Sevgili yoldaş, bu kısa zaman di-limi içinde birlikte olacağımızı ve si-zinle yüzyüze görüşebileceğimizi bekle-miyorduk, hoş geldiniz!

Hoş bulduk. Teşekkürler

Kamuoyunda şöyle bir inanç ve eğilim var. Nepal Komünist Partisi (Maoist), iktidarı toptye-kün ele geçirmek yerine burjuvazi ile uzlaşmayı ve iktidarı paylaşmayı tercih etti. Halk Kurtuluş Ordusu ve silahlar kamplara kilitlendi ve Birleşmiş Milletler denetimine ve-rildi. Bu gelişmeler hakkında ne-ler söylemek istersiniz?

Öncelikle sizinle birlikte ol-maktan büyük bir mutluluk duyuyorum. Bu görüşmeyi üç buçuk yıl önce, yani Hin-distan'da tutuklanmadan önce istemiştin, ama bu şimdi mümkün olabildi. Salverilme-mizde sizlerin; Türkiyeli yol-daşların büyük katkısı oldu-ğu biliyorum. Bu nedenle ga-zeteniz Devrimci Demokrasi aracılığı ile Türkiye-Kuzey Kür-distan halkına ve devrimcileri-ne teşekkür etmek istiyorum. Çok açıktırki, uluslararası bir dayanışma hareketi olmasaydı, Hindistan devleti ben ve diğer yoldaşlarımızı Nepal devletine teslim ederdi ve akibetimiz bel-siz olurdu. Geçen yıl Nisan ayında Nepal'de yaşanan kitlesel

alt-üst oluş sonrasında, bulunduğum hapisanede 'cezamı' tamam-lamama rağmen, tahliye edilip bırakılmak yerine, beni yargılamak üzere başka bir eyalete gönderdiler. Orada "Ulusal Güvenliği Teh-dit" maddesine dayanarak yargılamaya çalıştılar. İlgincir bu eyalet Batı-Bengal'dir ve orada hükümette bulunan sözde komünist parti-si olan Hindistan Komünist Partisi (Marksist)'tir. Bu revizyonistler, Hindistan devleti kadar azgınca Halk Savaşı'na saldırdılar. Bizi bı-rakma niyetleri yoktu. Niyetleri belliydi. Sonuçta bırakılmamızda esas olarak Nepal'de halkımızın yigit mücadelesi etkili olsa da, siz-lerin; enternasyonal çaptaki çalışmalarının çok büyük katkısı ya-detmek gerekir. Diğer başka bir şey ise, biz her daim Türkiye'de yürüttüğünüz mücadeleden büyük ilham aldık ve sizden çok şey öğrendik. DEH içinde birlikte yer almaktan onur duyduğumuz MKP'nin kurucu önderi yoldaş İbrahim Kaypakkaya ve kısa zaman önce katledilen Genel Sekreter yoldaş Cafer Cangöz, diğer 16 yol-daş ve tüm devrim şehitlerinin önünde saygıyla eğiliyorum.

Sorularınızın cevabına geçerek; olumlu kaygılarla sorular so-rulmaktadır. Teşekkür ederim. Evet, geçen yıl Nisan ayında itibar-ren Nepal'e özgü ve dünyada tamatanına karşılığı olmayan farklı taktikler benimsedik. Bu tamamen Nepal'in somut şartlarından kaynaklıdır. Her partinin, somut durumun somut tahlilini yaparak kendisine özgü taktikler benimsemesi gerektiğini düşünüyoruz. Stratejiye gelince; hedefe ulaşmak anlamında bütün gerçek komü-nist partilerin stratejileri aynıdır. Ama koşullar itibarıyla taktikler farklıdır/farklı olacaktır. Aynı şekilde taktik adı altında birçokko-münist partisi saçılmıştır. Dünya tarihinde bu örnekleri biliyo-ruz. Diğer bazılarının ise stratejiye sadık kalmak; ideolojinin safıl-ğını korumak adı altında tıkanıldıklarını da görüyoruz. İki tür reviz-yonizm vardır. Birincisi sağ revizyonizm, ikincisi dogmato revizyo-nizmdir. Devrimci görünse de sol revizyonizm ile de mücadele et-mek gerekir. HKO ve silahların kilitlendiğini sordunuz. Şunu söy-leyebilirim. Bugüne kadar düşmanın, iktidara yürüyen ve görüş-melerde bulunan komünist partilerine uygulamak istediği çeşitli politikaları oldu. Düşman politikasının özü şudur: "Silahsızlandır, dağıt ve rehabilite et" (SDR). O halde Nepal'de durum nedir tahlil edelim. Nepal'de yapılan SDR politikası mıdır, yoksa başka bir şey-

mi? Garanti ediyoruz ki Nepal'de olan (SDR) "Silahsızlandır, dağıt ve rehabilite et" politikası değildir. Biz, gerici hakim sınıflarına, 30 binden fazla HKO savaşçısının NKP (Maoist) önderliği altında ol-duğunu resmen kabul ettirdik. NKP (Maoist) yönetimi altındaki HKO'yu "Silahsızlandır, dağıt ve rehabilite et" politikası Nepal'de yoktur ve buna izin vermez. Tersine düşmana, HKO'nun, NKP (Maoist) önderliği altındaki silahlı ordu olduğunu ve Nepal'de di-ğer başka bir ordu olduğunu kabul ettirdik. HKO hala oradadır ve bu bir SDR politikası değildir. Sadece iç güçlere değil, HKO'nun Nepal'de bir başka ordu olduğunu BM gibi uluslararası gericiğe bile kabul ettirdik. HKO'nun bir bölümünün kamplarda olduğu doğrudur. Ama kamplarda bulunan savaşçılar tamamen bizim kon-trolümüz ve insiyatifimiz altındadırlar. Silahlar HKO komutanları-nın denetimini altındadır. Şu ana kadar en az iki defa savaşçılar kamplardan dışarı çıktılar. Bir keresinde karşı taraf, bize danışma-dan ve tek tarafı büyükelçi atayınca; ikincisinde ise yeterli beslen-me için gerekli yiyecek sağlanmayınca, HKO savaşçıları dışarı çı-karak protestoda bulundular. Bu bizzat parti önderliği altında ya-pıldı. Yaptığımız bütün kitle toplantılarında, karşı taraf anlaşmaya uyduğu müddetçe, ordumuzun kampta kalacağını söyledik. Dün-yaya ve halk kitlelerine şunu açıkça söyledik; karşı taraf anlaşmaya uymazsa kamplarda bulunan savaşçılarımızı orada tutmak için hiç bir sebep kalmayacaktır. Ve o koşullarda durum tamamen değişir. Bu bir kompo değildir. Komplolarla devrimin yapılamayacağını biliyoruz. Biz amaçlarımızı açık ve net bir şekilde beyan ettik ve dedik ki; karşı taraf yaptığımız anlaşmaya uymazsa, bizim için de bu anlaşmanın hükmü ve geçerliliği kalmaz. Şu anda Nepal'de sü-ren esas mücadele Geçiş Hükümeti'nin kurulması meselesidir. ABD emperyalistleri, Maoistlerin Geçiş Hükümeti'nde yer alması-nı istemiyor. Çünkü diyorlar ki; Maoistler hala eski çalışmalarına devam ediyor ve silahlıdırlar. HKO'nun kamplardan çıkmaları doğ-rultusunda bir gazeteci bana "yine silahlı mücadeleye devam ede-cek misiniz?" diye sordu. Ben de kendisine "şayet yeniden başlar-sak size bildiririz. Zira biz Halk Savaşı'na böyle başladık ve eğer ye-niden başlarsak bu bizim için bir sorun değil" dedim.

Devrimin acil hedefi 238 yıllık Monarşiyi yıkıp dağıtmaktır

Devrimin acil hedefi nedir? İzle-diğimiz bugünkü taktiklerin, Nisan 2005'teki kitle gösterileri sırasında veya sonrasında aldığımız söyleni-yor, bu doğru mudur?

Devrimin acil hedefi 238 yıllık Monarşiyi yıkıp dağıtmaktır. Nisan gösterilerinden sonra Kralın yetkileri önemli ölçüde düşürüldü-sınırlandı-rıldı. Ama bu yeterli değil. Dağıtılma-sı gerekir. Zira Monarşi emperyaliz-min ve feodalizmin ülke içindeki sembolüdür. Monarşinin yıkılması noktasında partimiz 2002 yılında, 2. Ulusal Konferansı'nda bugünkü sü-reçte izlediğimiz taktikleri karar al-tına aldı ve şimdi bunları hayata geçir-mekteyiz. O zamanlar bu taktikleri-

miz uygulanamadı. Önerilerimiz şuy-du: 1. Monarşinin dağıtılması, 2. Ge-çiş Hükümeti'nin kurulması ve 3. Anayasal Meclis seçimine gidilmesi. Bu öneriler o zamanlarda, politik par-tilerin bazıları için "vahşi kaz kovala-mak" ve bazıları için ise "hayal gör-mekle" eş anlamlıydı. Ve biz Kral Gyanendra'nın önceki Kralı (kardeşi kral Brienda) ve tüm ailesini imha et-tiği bir dönemde varolan bütün poli-tik partilere bu öneriyi yaptık. Ama dediğim gibi kabul görmedi. Ne zamanki Kral Gyanendra 2. darbesini yaptı ve politik partilerin bazı liderle-ri ve kadrolarının bir bölümünü par-maklıklar arasına gönderdi, işte o za-man bunlar, bu Monarşinin kuyruğu-na takılarak bir yere varılamayacağını anladılar. Diğer dış etkenlerin de yar-dımıyla 7 politik parti bizimle ittifaka girmeye razı oldu. Burada bir hatı-rlatmada bulunmak istiyorum; devri-min genel yasalarından biri şudur; omuzladığın davada yükün büyük bölümünü sen çekersin, diğer bir bö-lümünü ise düşmanın kendisi bunu sana tedarik eder. Yeterki çizgin doğ-ru olsun ve o çizgide ısrar et. Bu ba-kımdan Kral Gyanendra'ya teşekkür etmeliyiz.

Şimdi bu sürecin sonunda ne çı-kar, bu biraz da Anayasal Meclis se-çimleri sonunda belli olur. Biz kaza-nırsak Halk Cumhuriyeti Anayasası'nı yazacağız. Bunu açıkça ilan ettik.

Politik partiler, kullanıldıklarını anladıklarında bizimle ittifak etmek zorunda kaldılar

Diğer güçlerin etkisi nedir, neden onlarla bir-leşme ihtiyacı duyudunuz?

Bu güçlerin bazıları Nepal'in çeşitli tarihlerinde hükümette yer alan güçlerdir. 1996 yılında halk içinde etkileri vardı. Ama hükümet olduklarında, Halk Savaşı'nı ezme hareketine giriştiler ve halkın ihtiyaçlarından koptular ve böylelikle kitleler içinde etkileri azaldı. Kral'ın 2. darbesinden sonra daha da kötü duruma düştüler ve Maoistlerle ittifak ve anlaş-maya girmeden hiç bir şey yapamayacaklarını anla-dılar. Politik partiler, ABD, Hindistan ve Monarşi ta-rafından kullanıldıklarını anladılar. Bizimle ittifak et-meleri, hayatın dayatmasıdır. Kabul etmek zorunda kaldılar. Bizi sevdiklerinden değil. Bir devrimin za-ferle taçlanması için kitlelerle birleşmek ve düşma-nı bölmek önemli bir ilkedir. 7 politik parti ile anlaş-mamızı biraz da bu yönden düşünmek gerekir. Di-

ğer nedenleri zaten izah etmiştim.

Monarşi sınıflar üstümüdür, politik partiler hangi sınıfları temsil etmektedirler?

Sınıflar üstü hiç bir parti veya güç olamaz. Mo-narşi de öyle. Monarşi feodal sınıfı, Ortaçağ'ı temsil etmektedir. Özellikle Kral Gyanendra bir Ortaçağ yönetimin temsilcisidir. Uzun yıllar ABD emperya-lizmi ve Hindistan gericiği, Monarşi ile 7 politik partiyi bir arada, ittifak içinde tutmayı başardılar. Bunlar, Monarşiye silah ve diğer desteklerde bulun-dular. Bazılarımızı Hindistan devleti doğrudan tu-tukladı ve tutukladıkları bazılarımızı Nepal gerici-liğine teslim ettiler. Ancak 2005 yılında Kral darbe yapınca Nepal'in siyasi portresi ciddi değişikliğe uğradı. Hindistan başlarda Kralın iktidarının yıkıl-masına karşı çıktı. Bir süre sonra bu tutumunu de-ğiş-

tirdi ve Kral'a silah yardımını durdurdu. Bunun üze-rine Kral, silahı Çin'den almaya başladı. Yani Hin-distan gericiğininin "anayasal Monarşi ve çok partili düzen" biçimindeki iki ayaklı politikası işe yarama-dı. Bu politika çöktü. Gelişmelere uygun olarak 7 politik partinin durumunu yeniden analiz ettik. Ya-ni burjuva sınıf çizgilerine ve karakterlerine ra-ğmen koşullar onları bize gelmeye zorladı. Onlarla ittifak etmemiz onların burjuva sınıf karakterlerini görmemize engel değildir. Nepal'deki koşullar öy-lesine boyut kazanmıştır ki, Maoistlerle ittifak yapmamalıyız diyen bazı politik partilere karşı halk ayaklanmakta ve protestolara girişmektedir-ler. Onları Maoistlerle ittifaka zorluyor. Nepal'de politik durum dışardan görüldüğü gibi değildi ve farklılıklar arz ediyordu. Eski bir unsur, suyun ısısı-nı test etmek için Maoistlerle ittifak yapılmaması için sert bir açıklama yaptı ve bunun üzerine halk ayaklandı ve bu unsurun evinin önünde protesto-lar yapıldı. Durum üzerine aynı unsur kendisinin yanlış anlaşıldığı ve sözlerinin çarpıtıldığını söyle-mek zorunda kaldı. Durum budur.

Yaşamı sanatla yorumlamak

Sanat, toplumsal yaşamda dünü bugüne, bugünü yarına aktarmanın en güçlü araçlarından biridir. Geniş halk yığınlarının yaşamlarında yer edinen bir takım olguların, yorumlanıp tekrar halka sunulmasıdır. Sanat estetsize edilmiş, hayatın motorudur. O motor durduğu zaman, kitlelerin değişim ve dönüşümü zorlaşır. Bugünün kültürel dokusunun çeşitli üsluplarla yarına taşınmasının en büyük aracıdır. Sanat sadece günü değil, ileriye de görmeni ister...

Toplumsal yaşamda vazgeçilmez bir yere sahip olan sanatı, geleceğe dair atılan adımların sağlamlaştırılması için, daha bilinçli ve hizmet ettiği sınıfın karakterine uygun yorumlamak gerekir. Çünkü bugün dünya üzerinde hegemonya kuran güçlerin, feodal-burjuva kültürü belli sanatsal aktiviteler aracılığıyla yaygınlaştırdığını bilmekteyiz. Bu kültürün üretim ilişkilerine göre şekillendiğini bilmemizden dolayı, bu üretim ilişkilerini değiştirmek için yürütülen mücadele, Yeni Demokratik Halk Kültürü mücadelesiyle beslemeli, yerel motif ve figürleri evrensel değerlerle birleştirerek, yaşamın her alanında etkileşimi sağlamalıyız.

Eğer bu sistemin kendisi yozlaşmayı, çürümeyi, geriliği ve yabancılaşmayı dayatıyorsa, bilimsel kültür, sanat ve edebiyatın gelişmeler karşısında alternatif olması kaçınılmazdır. Baskı ve yoksak bir yaşam adına, bilimsel kültür sanat ve edebiyatı toplumsal yaşamdaki üretimin ilişkilerinde en üst düzeye çıkartılması,

ihtiyaçtan öte bir zorunluluktur. Egemen anlayışın amacı, Yeni Demokratik Halk Kültürü mücadelesini ve onun sanatsal icrasını engellemek olduğundan, bizlerin sokakla haşır neşirliğimiz ve bu alanları birer gösteri merkezine çevirme meşruluğumuz kaçınılmazdır. Bu etkinliğin iç boyutu, her ne kadar, halk kültürünü içerse de, mevcut demokratik hak ve taleplerden arındırarak ele almak mümkün değildir. Çünkü; feodal-burjuva kültüre karşı yürüttüğümüz çalışma esnasında, bizlere yönelen sadece bu sistemin kültürel saldırısı değil. Aynı zamanda bu yozluğu dayatan siyasal iktidarın kendisi de fiili saldırılar gerçekleştiriyor.

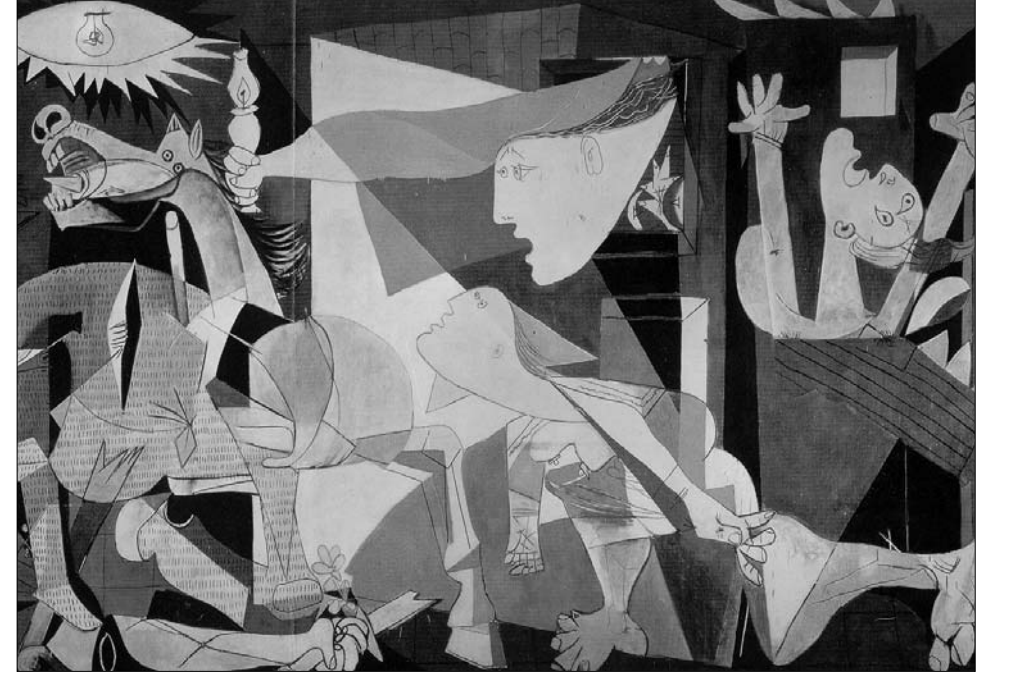
Yaptığımız sanatsal çalışmaların, içeriği siyasallaştırılmış olsa da, bu sanatın özünden ayrıldığı anlamına gelmez. Sorunun kendisi, önmüzdeki tabloyu iyileştirmek olmuş olsaydı, sorun daha farklı bakma durumumuz olurdu. Fakat iktidar erkinin genel durumu incelendiği zaman, kültürel değişimin, iktidar değişiminin ayrı ele alınamayacağını görebilmekteyiz. İşte sanatla, siyasetin birbiriyle olan sıkı bağları somut durum üzerinden ortaya çıkmaktadır. Bu bağların kurulmasında, hitap edilen kitle yapısı iyi incelendiği zaman, kurulacak dengelerin daha sağlıklı oluşması kolaylaşır.

Değişik düzeylerde ilerici rolü taşıyan kurum ve kişilerle yapacağımız çalışma, bizlerin savunusunu yaptığı yüz çiçek, yüz fikir düşüncesinin yaşamla buluşmasında etkin rol sağlaya-

caktır. Bu bizlerin salt kendimizle yetinmeyip geleceğe dair fikir zenginliğini nasıl algıladığımızı birazcıkda olsa ifade ediyor. İfade etmekle birlikte, geleceğe dair sözünü ettiğimiz baskı ve yoksak bir yaşama dair, bugünden adımların atılması, Yeni Demokrasi fikrinin kabul görürlüğü için güven vericidir.

Elbette ki, farklı düşüncelerden bahsederken, bu düşüncelerin tümünün kendilerini bizim içimizde ifade etmesinden söz etmiyoruz. Bizlerin dirsek temasında olduğumuz düşüncenin kendisi, bizlerin kabulü olan kızıl ve tonlarıdır. Fakat şunu da belirtmek gerekir ki; düşüncenin kendisi gerici de olsa, yeni iktidar döneminde bu düşüncelerin kendilerini ifade etmesi için bir saha hazırlanması ve önündeki mevcut engellerin kaldırılması için, bizler tarafından mücadele edilmelidir. Bizler yasadışı değil, özgürlüğü savunuruz. Tekilliyi değil, çoğulculuğu savunuruz. Baskıyı değil, serbestliği savunuruz. Cezai tedbirler alan tüm iktidarlara, yarattıkları ikilemlerden dolayı yapmaktadırlar. Bu amaçla bugünün yarına aktarılması ve yarınların yeni iktidar perspektifiyle yürünmesini sağlamak için, üstümüze düşen görevlerin bilinciyle, hayatımızda yaratılmak istenen yıkımların önüne geçmeliyiz.

Dünyada cereyan eden olayların birebir tanımı olmamızla birlikte, bize ait olan senaryoları hep başkaları yazıp çizip oynadı. Biz ise seyirci koltuğuna oturup kimlerin bizi nasıl anlattığı-

na baktık. Tabi ki, başkalarının bizlerin verdiği mücadeleyi kenarından da olsa anlatmaları hoş, ama bu anlatım esnasında hizmet ettikleri kesim bugün açığa sefaletle mahkum edilenler değilse, bizlerin ne kadar sağlıklı anlatıldığımızı tartışılır olur. Dışarıdan birilerinin anlatımları tüm çıplaklığı içinde barındırmadığından, tüketim kültürüne hizmet eden bir sonuca götürür. Yapılan işin içinde olmak ve onu hissederek yapmak, çalışmanın kalitesini yükseltir. Bundan dolayı gerek üretimi çoğaltmak, gerekse de halka doğru olanı ulaştırmak için, bu konularda daha fazla enerji sarfetmek zorundayız. Bu bakışın Yeni Demokratik Halk Kültürü mücadelesi ve onun sanatsal yansımasının daha geniş kitlelerle buluşmasına büyük destek sağlayacağını düşünmek gerekir. Geniş kitle yığınlarına ancak kolektif bir bilinçle ulaşılabileceğinden, bilim-

sel kültür, sanat ve edebiyat cephesinde daha büyük projeler oluşturmak için çalışmalarımızı daha bilinçli kılmalıyız.

İktidar parçalarının ürünüdür. Bizler bu parçaları doğru temellerde geliştirip, yaygınlaştırsak, bu parçaların ortak paydalarda buluşmaması için hiçbir neden yoktur. Kültürel değişim, genel anlamıyla uzun soluklu bir sürecin ürünü olarak ortaya çıkacağından, kendi iç çatışmasını yaşarken, bir takım kırılmalar ve parçalanmalar yaşanacaktır. Fakat bu parçalanma ve kırılmaların olacağını düşlerken, oluruna bırakmadan, işin öznesi olabilmeliyiz. Ancak o zaman işin merkezine koyduğumuz düşüncenin uzun vadeli yaşamla buluşmasını sağlarız. Aksi takdirde, feodal-burjuva hegemonyanın, üzerimizdeki varlığı bir karabasan gibi sürecektir.

“Emperyalizmin Oyuncusu Olmayacağız”

27 Mart ‘Dünya Tiyatro Günü’ vesilesiyle Kadıköy İskele Meydanı’nda toplanan Nazım Hikmet Kültür Merkezi (NHKM) ve Sanat Cephesi çalışanları ‘Tiyatrocular Korkmuyor’ ve ‘Emperyalizmin Oyuncusu Olmayacağız’ yazılı pankartlar açarak yaptıkları kısa tiyatro gösterileriyle ‘Dünya Tiyatro Günü’nü karşıladı. İskele Meydanı’nda yapılan basın açıklaması ve tiyatro gösterilerinin ardından Bahariye Caddesi’ne yürüyen tiyatrocular burada ve NHKM bahçesinde aynı açıklamayı yaparak, oyunlarını sergiledi. Yürüyüş sırasında ‘Yaşasın tiyatro, yaşasın sanat’ sloganı atılırken halk bildiriler dağıtıldı.

45 tiyatro ve tiyatro derneği’nin imza attığı açıklamayı okuyan Şilannaz Kambur, 27 Mart’ın tiyatrocular için bayram olmadığını, tiyatrocuların başına çorap örüldüğünü söyleyerek ‘Devlete ait salon kiralari fahiş fiyatlara çıkarıldı, oyunlar yasaklandı, özel tiyatrolara yardımın kaldırıldı. Devlet Tiyatrosu ve Şehir Tiyatrolarında yaşananlar akıl almaz bir aymazlıktır. Sistem bu kurumları gözden çıkarmıştır. Yeni yasalar hazırlanarak sözcüklerimizi ezip, yok etmeyi hesaplıyor. Özel tiyatrolar bir bir kapanacak, kurum tiyatroları çöktürülecek’ dedi.

Aşık Veysel anıldı

Anadolu’yu kent kent dolaşıp şiirlerini sazıyla seslendiren halk ozmanı Aşık Veysel Şatıroğlu ölümünün 34. yıldönümünde İstanbul ve Sivas’ta anıldı. Yunus Emre, Pir Sultan Abdal, Karacaoğlu, Emrah, Dadaloğlu gibi halk ozanlarından etkilenerek türkü yorumu ve sazda ustalaşan Veysel’in Gülhane Parkı’ndaki heykeli önünde ailesi tarafından bir etkinlik düzenlendi. Etkinlikte söz alan Veysel’in torunu Çiğdem Özer; ‘Aşık Veysel’in, bağnazlığı, hoşgörüsüzlüğü ve kavgayı hiç onaylamadığını belirterek, ‘Sevgili dedem yüreği insan sevgi-

siyle dolu, çağdaş, demokrat, cumhuriyetçi ve araştırmacı kişiliğiyle çevresine örnek olmuştur” dedi. Ekinlikte ayrıca çeşitli yörelerden gelen halk ozanları da, Aşık Veysel için yazdıkları şiirlerini saz eşliğinde okudular.

Öte yandan Aşık Veysel’in doğum yeri olan Sivas’ın Şarkışla ilçesi Sivrialan köyündeki mezarı başında da anma etkinlikleri düzenlendi. Buradaki etkinlikler Veysel’in müzeye dönüştürülen evinin gezilmesiyle sona erdi

Tiyatrocuyla tutuklama talebi

ESP’nin, Kadıköy Meydanı’nda 20 Ocak günü Irak işgalinin 4. yılında yaptığı ABD’yi protesto eyleminde keşç gösterisi yapan, Tiyatro İmge oyuncusu Ergün Demir, oyun sırasında üzerinde bulunan kuru sıkı silah nedeniyle eylem sonrası polis tarafından gözaltına alındı. Kuru sıkı silah taşımamın suç olduğu gerekçesiyle gözaltına alınarak Kadıköy İskele Polis Karakolu’na götürülen Demir, burada ifade vermeyi reddettiği için Kadıköy Cumhuriyet Başsavcılığı’na götürüldü. Polis tarafından ‘Ateşli Silahlar Kanunu’ ile ‘Toplantı ve Gösteri Yasaları’na muhalefet ettiği gerekçeleriyle,

savcılık karşısına çıkarılan Demir, savcılıkta verdiği ifadede, kuru sıkı silahı oyunda kullandığını beyan etti. Savcı, kuru sıkı silahın sanatsal bir etkinlikte kullanıldığı gerekçesiyle olayın ateşli silahlar kanununa muhalefet kapsamına girmediğini belirterek Demir’in ‘Toplantı ve Gösteri Yasalarına Muhalefet’ (2911 sayılı kanun) etmekten tutuklanmasını talep etti. Tutuklanma talebiyle mahkemeye sevk edilen Demir, mahkeme tarafından tutuksuz yargılanmak üzere serbest bırakılırken, kuru sıkı silaha da balistik incelemesi yapılma üzere emniyet tarafından el konuldu.

YÜZ FİKİR

Muzaffer Oruçoğlu

muzafferorucoglu@hotmail.com

www.muzafferorucoglu.com

Komünizm öldü

Milliyetçilik nasıl da güçlendi. Bir ulusun çıkarlarını ve değerlerini, diğer ulusların çıkarlarından ve değerlerinden üstün tutmak. Milliyetçilik öz olarak budur. Kapitalist mülk sahibinin anlayışıdır. Malım batacağına dünya batsın. Bu, bugünkü küresel tekellerin anlayışını aynı zamanda. Ben batacağıma dünya batsın. İki büyük dünya savaşının temelinde yatan anlayıştır bu. Küresel tekeller, yerel ekonomileri, kendi ekonomilerine zorla katıyorlar. Dünyayı kendilerinin egemen olduğu birlik tek bir dünya pazarına dönüştürüyor, kendi dillerini ve kültürünü bu pazara dayatıyorlar. Yokolma ve savunma psikozu içine giren uluslar, kendi egemen değerlerine, milliyetçiliğe ve dine sarılıyorlar. Bu uluslar, bu değerlerle küresel tekellerin karşısında başarı kazanma, tutunma şansına sahip değiller. Kendi ulusal çıkarlarını ve değerlerini, diğer ulusların çıkarlarından ve değerlerinden üstün gören milliyetçiliğin, dünya insanlarını, küresel tekellerin karşısında birleştirme, onu umut vadeden modern, küresel bir güce dönüştürme şansı ve yeteneği yoktur. Küresel bir güce ve anlayışa ancak, ondan daha ileri bir küresel güç ve anlayışla karşı konulabilir. Bu güç bellidir: Dünya işçi sınıfı.

Her küresel tekel merkezi, kendi çıkarlarını, dilini ve değerlerini, bir başka küresel tekel merkezinin çıkarlarından, dilinden ve değerle-

rinden üstün görür. Buna küresel tekel milliyetçiliği de diyebilirsiniz. Bunların dünya savaşları programlarının temelinde bu anlayış yatar. Sermayenin kendini dünya çapında yenden üretmemesi mi, dünya savaşını mı? Soruyu böyle sorar ve cevabı verir: Dünya savaş. İnsanın ve doğanın görülmemiş boyutlarda yıkımının temelinde bu anlayış yatmaktadır. Bu güç ve bu anlayışla, dünya çapında hesaplaşabilecek, dünyanın ruhsuz kalabalığını, tarihi korkutan, o umutsuz, ürkütücü kalabalığını birleştirip, geleceğe, büyük derinliğe taşıyabilecek bir tek güç vardır: Dünya işçi sınıfı. Kurtarıcının, kurtarıcılık misyonundan sıyrılarak, her insanı bir kurtarıcı olarak görmesi şartıyla mümkün olacaktır bu. Bu sınıfın programını tepeleyip geçen bir başka program bugüne kadar çıkmadı. Nedir bu program? Tüm biçimleriyle mülkiyete hayır, parçalanmışlığa, ulusa hayır, devlete ve aileye hayır, baskıya ve özgürlüğe hayır. Hayırlı hayır’lardan oluşan bu programın yaratıcısı tek modern, gerçek, küresel güçtür ve tüm yerel zenginliklerin, dillerin ve kültürlerin, birbirlerini özgürlük ortamında, derinlemesine özümleyerek, tek bir dünya zenginliğine, dünya diline ve kültürüne dönüşmesinden yanadır.

Ekransız çoğaldı. İnsan, erişilmez, uzak bir insanla şimdi daha kolay ilişki kurabiliyor. İnsanın dinleme, tercih yapma ve konuşma

olanakları arttı. İnsanı insana bağlayan damarlar açıldıkça, insan açılacak. Milliyetçiliğin ve dinin yükselişine rağmen, ilerlemenin genel seyri, enternasyonalizme doğrudur. Haksız savaşlara duyulan tepkinin çapı, bunu doğruluyor. İnsan parçalanıyor, aykırılıyor, giderek zor yönetilen, yönetmeyi ve yönetilmeyi daha az seven bir yaratık haline geliyor. Kolay yönetilen insan, geri insandır. İnsan, geçmişinde hiç bu denli nefret etmemiştir zorunlu çalışmadan. İnsanda kendine yaslanma ve kendini okuma eğilimi, geçmişe nazaran gelişti. İçinde bulunduğumuz dönemin yükselişleri ne olursa olsun, genel tarihsel ilerleyiş, insanın darlıktan, yerellikten, dinden, ulusal kimlikten ve milliyetçilikten kurtuluşu yönündedir.

Evet, bugün yeryüzünde iki ciddi küresel güç var. Küresel tekeller ve işçi sınıfı. Tarih, müzelerle doğru ilerlemiyor. İnsanlar, uçaktan inip kağı arabasına binmiyor. Tarih, her yeni buluşa, yeni bir müze yaparak ilerliyor. Tarih karşısında tutunamayan komünizm değil, milliyetçilik ve dindir. Mülkiyetin, devletin ve ailenin yüz yıl önceki durumunu bugünkü durumla kıyaslayın bakalım. Gelecekte, tek başına hiç kimsenin sahip olamayacağı, merkezileşmiş, büyük, küresel mülkiyetler çıktı ortaya ve bu merkezileşme, küçük ve orta mülkiyetin aleyhine devam edecektir. Hayat, sanayinin geliştiği bölgelerde, devletler topluluğunun

oluşmaya başlayacağını ve her yerel devletin, bu topluluğun küçültülmüş, basit bir karakoluna dönüşeceğini işaretlerini veriyor. Aile tutunamıyor, dağılıyor. Komünizmin maddi temelleri oluşuyor. Ve küresel kapitalist tekel, büyük korkusunu, Dünya çapında, kulakları sağır edercesine bağrarak açığa vuruyor:

“Komünizm öldü!”

Ne kadar bağırırsa bağırınsın, kaybedecek. İnsana ve doğayı yıkarak ilerleme mantığına sahip olduğu için kaybedecek. Herkesi tepeleyip geçen o bencil ‘Ben’ini, varoluşunu, zenginleşme şartını, bilme ve yaratma şartına bağladığı için kaybedecek. Yerel ile evrensel, pragmatik ile bütünselleştirici ya da engin düşünce arasındaki kavgaya sürüyor. Dünya, şimdiye kadar dış gerçekliği kendi arzularına benzetme eylemiyle yıkan kahramanlara tanık oldu, gelişmeler, dış ve iç gerçekliğe, kitlelerin yığılma ateşleriyle, engin ve özgür dünyasıyla yüklenilecek günlerin şartlarını hazırlıyor. Başta din olmak üzere tüm geri ideolojiler, varlık şartlarını, kitlelerin itaata, mamut çağından kalmış, tarih öncesi insanın korkuya dayanan muhteşem boyunu eğişine bağlarlar. Tarih, geçmişin tüm sosyalist uygulamalarını bile derinlemesini etkileyen bu geri ideolojilerin maddi temellerini, varlık şartlarını zayıflatarak ilerliyor. Gerçek yıkıcıların gücünü gösteriyor bu.

Prof.Dr. İlyas YILMAZER ile Küresel ısınmaya dair

Sıradaglar dünyanın gözbebeği yaşama yerleri olacak

UFUK ÇİZGİSİ

Bakış CAN

Yazarımızın yazısı elimize ulaşmadığından yayımlayamıyoruz

Bugünlerde dünya kamuoyunu çokça meşgul eden bir konu var; 'küresel ısınma'. Gelişen aşamada sorun dünyayı ve insan hayatını alt-üst edecek seviyeye ulaştı. Nedir küresel ısınma?

Güneşli bir karlı, soğuk günde arabanızın içerisinde. Güneş ışınları yüksek frekansta gelip camdan içeri girer. Ancak, konsülden yansıyan ışınlar düşük frekanslı olduğu için camdan dışarı çıkmaz. Arabanın içinde sıcaklık artmaya başlar. Dışarıda sıcaklık sıfırken arabanın içinde bir saat güneşte kalırsanız, sıcaklık 20 dereceyi aşar.

Aynı şekilde yüksek frekanslı güneş ışınları; atmosfer ve dışındaki gaz örtüsünü (katmanını) geçer ve yeryüzüne ulaşır. Ancak, yansıyan ışın düşük frekanslı olduğu için söz konusu gaz katmanlarını aşıp uzaya geri dönemez. Böylece yeryüzünde sıcaklık artmaya başlar. Söz konusu bu gazlar arabanın veya sebze serasının camı görevini görür. Bu gazların başında; fosil yakıtlı enerji kaynaklarının ve taşıtların çıkardığı egzoz gazı, barajların çıkardığı gazlar ve diğer endüstriyel gazlar gelir. Dünyada kendi doğal dengesi içerisinde yaklaşık 40 bin yılda bir küresel ısınma ve buzul çağı yaşanabilir. Ancak düşük boyutlu olduğu için sorunsuz atlatılır. Başka bir anlatımla yıllık ortalama ısı farkı 1,4 derece dolaylarındadır. Ancak, endüstrileşirken fosil yakıtların hunharca kullanılmasıyla atmosfer ve atmosferin dışı bu gazların oluşturduğu bir katmanla sarılır. Bu da, sıra dışı ısınmaya neden olmaktadır.

Küresel ısınmayla birlikte insanlığı kısa ve orta dönemde ne gibi tehlikeler bekliyor?

Bu felaketleri düşünmek bile istemiyorum. Ancak, yine de bazı bilgiler verelim.

-Bengaldelta, Hollanda, Güney Hindistan ve benzeri genç delta ve kıyı ülkelerinin %80'i deniz altına girer.

-Akdeniz ve daha güneyindeki benzer ülkeler susuzluktan kırılır. Toplu ölümler başlar.

-Munzur ve benzeri sıradaglar dünyanın gözbebeği yaşama yerleri olur.

-Munzur için yaptığımız projenin değeri yılda 55 milyar dolardan yılda 550 milyar dolara fırlar.

-Barajlarla katledilmemiş olan tüm ana akarsuların beslenme havzaları ulusal park ilan edilir ve koruma altına alınır. İşte bunları gördüğümüz için Munzur, Çoruh, Yeşil ırmak, Fırtına Vadisi ve diğer akarsularımızı korumak uğruna canımız pahasına çalışıyoruz. Düşman ise emperyalizmin içimizdeki uşaklarıdır.

Başta çevre ve enerji konuları olmak üzere bir çok konuda araştırmalarda bulunan, Munzur-Hasankeyf-Alliano-Yusufeli ve benzeri ulusal ve uluslararası servetleri koruma kurullarında görev alan Van YÜzüncü Yıl Üniversitesi öğretim üyesi ve Enerji Ulusal Çalışma Gurubu Başkanı Prof.Dr. İlyas YILMAZER ile 'Küresel Isınma' konusunu görüştük

Geçtiğimiz günlerde açıklanan BM raporunda küresel ısınma sorununun insan faaliyetlerinin büyük rolü olduğu belirtildi. Fakat bu insan faaliyetlerine kendi çıkarları doğrultusunda yön veren bir de sistem var kuşkusuz. Olanları ve olabilecekleri hesaba kattığımızda bu işin ana sorumlusu olarak kimleri görüyorsunuz?

Bu felaketlerin tek sorumlusu: Dünyada azgın ve rakipsiz tekelci kapitalizmdir (emperyalizmdir). Ülkemizde ise bunların uşakları olan hükümet yetkilileridir. 26 Kasım 1938'den günümüze yöneticiler emperyalistler ve onların uşakları tarafından belirlenmiştir. Bu işin sağı, solu veya askeri, sivil ve yoktur. Ülkemiz için bir kuruluş olan 1936 eğitimci okulları ve daha sonrakı köy enstitüleri 1947 yılında kapatılmaya başlandı 1950'nin başında da tamamı kapatıldı. Ja-

ponya ve Çin bu eğitim kurumlarıyla devleşti. 1974 yılında da öğretmen okulları kapatıldı. 1978 yılında Yüksek Öğretmen Okulları kapatıldı. 1982 yılında da Cuntaya kurdurulan YÖK ile de evrenkentlerde bilimin yeri filme bırakıldı. Üniversitelerde Anştayn (Einstein) olsanız emperyalistlerin dilinden 70 alamazsanız yükselmezsiniz. 24 yıldır Ziraat Fakültesi olan bir saygın evrenkentimizde dikili ağaç yok. Diğer fakülteler de farklı değildir. Bu oyun tam 2000 yıl önce Romalıların Mısırlıları köleleştirmek için uyguladığı yöntemdir.

Bir ülkede eğitim yoksa bilim de olmaz. Bilimin olmadığı yerde de özgürlükler olmaz. Başbakan olacak tek kişi Yasamay (Meclisi), Yürütme-yi (Bakanları), Yargıyı (Adalet Bakanı aracılığıyla) oluşturur ve/veya seçtirir. Kısacası faşist diktatörlükle yönetiliyoruz. Böyle bir ortamda bi-

limsel uygulamaların yaşama geçmesini bekleyemeyiz. Bunun için tek çözüm yolu kamuoyunun doğru bilgilerle donatılmasıdır. İşte bu nedenle, hiç durmadan ülkemizde ve dünyada koşuşturuyoruz. Bu mücadele sonunda kesinlikle kazanacağız. Üzüldüğüm tek şey, elde edilen nimetlerden grev kırıcı sarı sendikalar gibi bize karşı koyan uşaklar da yararlanacaklar. Her neyse, onlar da insandır deyip geçelim ve devrimci mücadelemizi bilimsel temellerde ve düzlemlerde sürdürelim. Çünkü, bu insan onuruna yakışır bir tavidir.

1992 Kiyoto (Japonya) küresel ısınmayı engelleme sözleşmesine imza atmayan başta ABD emperyalizmi sözcüleri ve uşakları bu felaketin birinci derece sorumlularıdır. Ülkemizdeki uşaklara karşı verdiğimiz mücadeleyi de kazanmak üzereyiz. Çünkü su kayayı oyar. Bu suyun sertliğinden değil, inatla akışını sürdürmesindendir.

Kanadalı astrofizikçi iki ünlü biliminsanı, küresel ısınmaya dikkati çekerek, bunun insanların yeryüzünden yok olmasına dahi yol açabileceğini belirterek, yakın zamanda ise bir çok canlı türünün yok olacağı uyarısında bulundular. Bu iddialar karşısında siz neler söylemek istersiniz?

Katılıyorum. Ancak, bilim insanları kamuoyunu yanıma almayı da mutlaka becerecektir. Yerli uşaklar da becerileceklerin içerisinde. Onlar da, erinde geçinde, onurlu yola kurban olacaklardır. Bu insanlığın bir sorunudur.

Küresel ısınmanın ülkemizdeki olası etkileri nelerdir?

Kış ayında yağmur duasına çıkılmaya başlandı. Yetmez mi?

AKP hükümetinin küresel ısınmaya yönelik kurduğu komisyonun en 'radikal' olarak tanımlanan önerisi; mesai saatlerinin bir saat öne çekilmesi oldu. Komisyon ayrıca enerji tasarrufu için sokak aydınlatmasında güneş enerjisine geçilmesi ve daha az su kullanımı için sifon depolarının 6 litreden 4 litreye düşürülmesini öneriyor. Bu konuda neler düşünüyorsunuz?

Bu çağdışı, gerici ve insanlık düşmanı kafalar ancak bu kadar yüzeysel düşünebilirler. Yüzlerce milyar dolarlık servetimiz Munzur kaynaklarını, emperyalizmin emriyle yok etmeye çalışan bu uşaklar değil mi? Dünyada eşi benzeri olma-

yan ulusal servetimiz Çoruh Vadisi'ni doğasıyla ve kültürüyle yok etmeye çalışan bu gerici kafalar değil mi? 2000 yıllık Alliano ve 12 bin yıllık Hasankeyf'i, hem de bir hiç uğruna yok etmeye çalışan bu bilimsiz kafalar değil mi? Çoruh'ta, Dicle'de ve diğer nehirlerimizde daha fazla enerji yeraltı depolama ve seldagnıklık sistemiyle onda bir maliyetine vereceğimizi dünyaya haykırmamıza ve kabul ettirmemize karşın; bu zihinsel özürülüler saldırılarını sürdürmüyorlar mı? Bu küçük beyinler, yüzeysel ve göstermelik eylemlerle kamuoyunu yanıltmaya ve kandırmaya çalışmaktadırlar. "Her koyun kendi bacağından asılır"ı dayatarak halkı koyunlaştıran bunlar değil mi? "Şeriatın kestiği parmak acımaz" diyerek kayıtsız şartsız itaati bunlar dayatmıyor mu? Barajla katledilecek Yusufeli'nin yeni yerleşim yeri için Tayyip helikopterle yer seçimi yapmış. Yanında da bir sürü dalkavuk. Oysa yerleşim yerinin seçiminde 23 ayrı mühendislik ve mimarlık disiplini çalışır. Bu bilim dallarından hiçbirisini rüyasında bile görmeyen Tayyip, yer seçimi çalışması yapıyor..! Onu da helikopterle yapıyor. Bu örnek bile bu işin ne kadar ciddiye alındığı göstermektedir? Komisyonun sunduğu öneriler gülünç, gülünç olduğu kadar ciddiyetsiz bir yaklaşımdır.

-Sizce küresel ısınmanın olumsuz sonuçlarını ortadan kaldırmak olası mıdır? Bunun için neler yapılabilir?

Elbette olasıdır. Öyle olmasa; biz neden bu dikenli, taşlı ve sarp aydınlık yolda ve bilimsel temelde her geçen gün huzumıza ivme kazandırıyoruz? Çözüm, kamuoyunun doğru bilgilendirilmesinden geçmektedir. Van'da herkesin hayal dediği devrimleri bu yaklaşımla yaşama geçirdik. Tüm Anadolu'muzda da bu başarıyı yakalayacağız. Su gibi aziz ve inatçı olunuz yeter.

Kyoto Protokolü imzalandı

Enerji Ekonomisi Derneği (EDD), Kyoto Protokolü'nün imzalanmasının, devleti ekonomik bir yükün altına sokmayacağını söyleyerek, Türk devletinin daha fazla gecikmeden protokole imza atmasını istedi.

Boğaziçi Üniversitesi Konferans Salonu'nda 20 Mart'ta basın toplantısı düzenleyen EED üyesi öğretim görevlileri, Kyoto Protokolü'nün imzalanması ile ülkenin sera gazı emisyonlarını sayısal olarak sınırlamak zorunda kalmayacağını ve ülkeye ekonomik bir yük getirmeyeceğini belirterek, protokolün acilen imzalanması

gerektiğine işaret etti.

'Fazla gecikmeden imzalanmalı'

Basın toplantısında konuşan EDD Başkanı ve Boğaziçi Üniversitesi Endüstri Mühendisliği Bölümü Öğretim Üyesi Doç. Dr. Gürkan Kumbaroğlu, ülkemizin 1990-2004 yılı dönemde karbondioksit emisyon miktarının yüzde 72.6 oranında arttığını, ülkenin eski teknolojilerle AB'nin çöplüğü haline getirilmek istendiğini belirterek, "Daha fazla gecikmeden Kyoto Protokolü'ne imza atılması gerekmektedir" şeklinde konuştu.

Barajlar protesto edildi

Nehirler, su ve yaşam için barajlara karşı eylem günü olan 14 Mart günü ülkenin çeşitli yerlerinde yapılan eylemlerde, Dersim coğrafyasında yapılan, yapımına devam edilen ve yapımı planlanan barajlar protesto edildi.

Ata Holding binası önünde ke-

fenli protesto

Barajlara karşı eylem gününde Dersim'de yapılan ve yapılması planlanan baraj projesinde yer alan Ata Holding'in binası önünde bir araya gelen Munzur Koruma Kurulu üyeleri ve İstanbul'da faaliyet yürüten Dersim dernekleri üyeleri, "Tarihi, kültürel ve doğal mirasımızın korunması için; Ata Holding Munzur'dan

elini çek" pankartı açarak, giydikleri kefenlerle barajları protesto ettiler.

Dersim'de protesto

Dersim'de Sanat Sokağı'nda bir araya gelen Dersim Kültür Derneği üyeleri de Munzur'a yapılmak istenen barajları protesto ettiler.

Dernek adına yapılan açıklamada, "Ata Holding'in barajlar projesinin ihalesinden çekilmesini, kanunsuz bir şekilde yürüttüğü faaliyetlerine son vermesini istiyoruz" denildi.

Barajlar coğrafyamızı yok etmesin

İzmir'deki Dersim dernekleri 14 Mart nehirler, su ve yaşam için barajlara karşı eylem günü vesilesiyle yaptıkları bir haftalık etkinliklerde barajlara karşı çıktılar.

İzmir'deki Dersim dernekleri, baraj-

lara karşı eylem günü vesilesiyle Ada Kültür Merkezi'nde Dersim coğrafyasını ve doğal güzelliklerini anlatan resim sergisi açtılar ve çeşitli tarihlerde Bornova Dersimliler Kültür ve Dayanışma Derneği'nde, Balçova Tunceliler Kültür ve Dayanışma Derneği'nde ve Çiğli Belediye Meclis Salonu'nda "Munzur Akmazsa" adlı belgeselin gösterimini yaptılar.

Posta aracılığıyla TBMM'ye Dersim coğrafyasının güzelliklerini içeren kartlar gönderen Dersim dernekleri üyeleri, 17 Mart günü de ADA Kültür Merkezi'nde Van Yüzcü Yıl Üniversitesi Öğretim üyesi Prof. İlyas Yılmaz'ın da katılımcı olduğu, "Barajlar sorunu ve çevreye etkileri" konulu bir panel düzenlediler.

Aynı gün Konak eski Sümerbank önünde de İzmir Tunceli Kültür ve Dayanışma Derneği üyeleri basın açıklaması yaparak barajları protesto ettiler.

KONUK YAZAR

Sırrı SAKIK*

Newroz, baskılar ve ateşkes

2007 Newroz'u öncesinde yaratılmaya çalışılan gerginlik ve kimi yerlerde Newroz'u engelleme girişimlerine karşın; genel merkezimiz ve yerel örgütlerimiz ile halkımızın öngörülü politik tutumları, şiddet ve çatışma tuzağına düşmeden Newroz'un barışçıl ve kitlesel kutlamalarla geçmesini sağladı.

Yer yer yaşanan gerginliklere karşın, milyonlarca insanın katılımı ile gerçekleşen Newroz kutlamaları, partimizin denetleyici gücü sayesinde, bir bayram şöleni düzeyinde geçti. Newroz'da halkımızın açığa çıkardığı talepler partimize de sorumluluk yüklemiştir. Parti olarak halkımızın ortaya koyduğu taleplerin savunucusu ve takipçisi olacağımızı belirtmek istiyorum.

Halkımız, 2007 Newroz'unda sosyal, kültürel, siyasal taleplerini kitlesel coşkuyla dile getirirken; yarattığı değerlere, öncülerine ve oluşturduğu kurumlara kararlılıkla sahip çıktığını da göstermiştir. Bu onurlu tutumu nedeniyle tüm halkımıza ve katkısı olan herkese teşekkürü bir borç bilmekteyiz.

Partimizin ülke sorunlarının demokratik barışçı yollarla çözümü konusunda gösterdiği özverili tutumu ve çabası sürerken, öte yandan büyük bir saldırı ve hukuk dışı uygulamalarla karşı karşıya kaldık. Bu hukuk ve yasa dışı uygulamalarla karşı sessiz kalmayacağız, demokratik ve meşru yollardan kendimizi savunma gücüne sahibiz.

Partimize yönelik baskılar son dönemlerde ciddi bir artış gösterdi. Onlarca il-ilçe binamız basıldı, yüzlerce kişi gözaltına alınırken, 4 il yöneticimizle birlikte yüzü aşkın yönetici ve üyemiz tutuklandı. Eşbaşkanlarımız dahil bir çok yöneticimiz gözaltına alındı, tutuklandı, ceza aldı.

Eşbaşkanlarımız Ahmet Türk ve Aysel Tuğluk'a 8 Mart Dünya Kadınlar Günü'nde partimiz Kadın Meclisi'nin yayınladığı bildiri nedeniyle 1.5 yıl ceza verilmesi, Hakkari Belediye Başkanımız Metin Tekçe'nin 7.5 yıl hapis cezasına çarptırılması, Diyarbakır Sur Belediye Başkanımız Abdullah Demirbaş ve belediye meclis üyelerinin görevden alınması talebiyle Danıştay'da dava açılması, Newroz konuşmaları nedeniyle, ben ve il başkanımız Doğan Erbaş'ın İstanbul'da, Eşbaşkan Yardımcılarımızdan Orhan Miroğlu'nun Ankara'da, Saadet Becerikli'nin Ardahan'da gözaltına alınıp soruşturma açılması, parti yöneticimiz Medeni Kırıcı'nın Bingöl'deki Newroz konuşması nedeniyle tutuklanması, dört büyük kentimizin il başkanlarının yaptıkları açıklamalar nedeniyle halen tutuklu bulunmaları, yüzlerce üyemizin gözaltında veya tutuklu bulunmaları nasıl açıklanabilir?

Bütün bunlar, partimize ve özgür düşünceye yönelik tahammülsüzlük ve hukuk dışı uygulamaların sonucudur. Siyasi partiler, demokrasinin vazgeçilmez temel unsurları olarak tanımlanır. Bir ülkede düşüncelerinden dolayı siyasi parti yöneticileri tutuklanıyorsa demokrasiden nasıl söz edilebilir? Anti-demokratik uygulamalar karşısında; yasama, yargı ve yürütmenin benzer yaklaşım içinde olduklarını, hukukun siyasallaştığını görmek, ülkenin geleceği adına bizi kaygılandırmaktadır.

1 Ekim 2006 tarihinde başlatılan tek tarafı ateşkesin Kürt sorununun demokratik yollardan çözümüne fırsat yarattığı, ateşkesin Türkiye demokrasi güçleri tarafından memnuniyetle karşılandığı herkesçe bilinmektedir. Ancak güvenlik güçlerinin operasyonları sürdürmesi, hükümetin açılımlarda gösterdiği isteksizlik ve sivil siyasetin gerekli rolü oynamaması yanında; Ateşkes sürecini başlatan ve sorunun çözümünde etkisi yadsınamayan PKK lideri Abdullah Öcalan'ın İmralı Cezaevi'nde zehirlendiği iddialarına tatmin edici bir yanıt verilmemesi, kalıcı bir ateşkes ve tümden silahsızlanmaya gidecek bir süreci olumsuz etkilemektedir. Ülkemizin insan hakları kuruluşları ve sivil toplum örgütlerinin talebi doğrultusunda İmralı Cezaevi'ne zehirlenme iddialarını araştırmak üzere bağımsız bir heyetin gönderilmesi ve yapılan araştırma sonuçlarını kamuoyuna herhangi bir tereddüd yer vermeyecek şekilde açıklanması gerekmektedir.

Ateşkes sürecinin devamı için; sivil toplum örgütlerinin, aydınların ve diğer demokrasi güçlerinin daha aktif bir çaba içinde olmaları, ülke barışının sağlanmasına katkı yapacaktır. Ateşkes sürecinin sona ermesi toplumda onarılmaz yaralara yol açacaktır. Ateşkes sürecinin devamı için DTP, üstüne düşen görev ve sorumluluğu ve barış misyonunu ısrarla sürdürecektir.

*DTP Eşbaşkan Yardımcısı

Ölümsüzlüğünün 10. yıldönümünde komünist önder Cüneyt Kahraman'ın (Savaş) anısına

O, gerçekleri bıkmadan usanmadan kavratmanın adıdır

1972 yılında Dersim'in Çemişgezek ilçesine bağlı Kızıl Evler Köyü'nde doğan Cüneyt yoldaş ailesinin proletarya partisine yakın olmasından kaynaklı daha küçük yaşlarda devrimci düşüncelerle tanıştı. 12 Eylül askeri faşist cuntasının kölelerini yakması ve babasını tutuklamasının ardından Manisi Akhisar'da akrabalarının yanına yerleşmek zorunda kaldı. Burada öncü ile ilişkilerini kesmeden, canla başla elinden geldiğince onlara yardımcı oldu. Cüneyt yoldaş keskinleşen bilinciyle daha küçük olmasına rağmen halk ordusu saflarına katıldı ve 'savaş, savaşarak öğrenilir' şiarının en canlı ve yakıcı tanığı olarak Türkiye-Kuzey Kürdistan devrim tarihine adını yazdırdı.

Cüneyt yoldaş, halk ordusuna katıldığı günden itibaren kendisini mücadeleye geliştirmeye adanmıştı. Aldığı görev ve sorumlulukları layıkıyla yerine getirmek için bıkmadan, usanmadan tüm enerjisini seferber ederdi. Kendisini geliştirmenin yanı sıra yoldaşlarını ve partisini de geliştirmeye özen gösteren komünist kadrolardandı. Diğer bir deyişle devrimci ve komünist yaşam biçimini yaşamın olduğu her alanda içselleştiren ve o iç dönüşüme süreklilik kazandıran bir önder, bir neferdi.

Bu diyalektik bütünlüğü yakaladığı için yoldaşları, halkı ve devrimci dostları tarafından sevilip sayılırdı. Mücadele içindeki duruşu, engelleri ve zorlukları tek tek aşma ve üstesinden gelme azmiyle de belirgin biçimde öne çıkmış, unutulmayacak devrimci şahsiyetlerden biri olmayı başarmıştır.

Yukarıda bahsettiğimiz özelliklerinden dolayı Halk Savaşı'nı geliştirmek için sürekli çabalayan biri olarak öne atılmıştı. Proletaryanın öncü örgütünün çok değerli siyasi komiseri ve halk ordusunun yiğit bir komutanı olarak faaliyet yürüttüğü bölgelerde düşmana kök söktürdü. MLM bilimi ve ideolojisi rehberliğinde sınıf mücadelesinin kızgın ateşinde tereddütsüzce yürüdü, pişti ve çikileşti. Gelişim seyri dikkate alındığında bunun ne kadar gerçekçi olduğu açık biçimde görülür. Çünkü 21 yaşında MK üyeliğine ve 24 yaşında da Genel Sekreterliğ'e seçilmiştir.

Bir gerilla birliğini siyasi ve askeri olarak komuta ettiği bir muharebede ağır yaralanan Cüneyt Kahraman, ciğerlerinden ve vücudunun değişik yerlerinden ölümcül yaralar aldı. İşte bu özgün durumdan dolayı bir süreliğine gerilla bölgesinden uzak kaldı. Tedavi amaçlı yurt dışındayken görev ve sorumluluklarını yerine getirmekten bir an dahi geri durmadı. Bu özgün durumu fırsat bilip kendisini ideolojik, siyasi, örgütsel vb. nokta-

larda daha bir yetkinleştirdi. Yakaladığı bu kavrayış derinliğiyle olay ve olguları çözmeye çalıştı ve "her alanda ciğerlerini zorla" şiarıyla tekrardan gerilla bölgesine döndü. Gerilla bölgesine dönüşüyle birlikte Proletarya Partisi için hayatı konulara yoğunlaştı. Bir başka tanımlamayla yaşamın olduğu her yerde çeşitli renklere ve tonlara bürünmüş burjuva ideolojisine karşı mücadelenin startını verdi ve o doğrultuda da çabaladı. Proletarya partisi içindeki ideolojik zaaf ve kırılmaları karşı MLM bilimi ve ideolojisi ışığında cüretle ideolojik mücadeleyi yoğunlaştırdı. Bu perspektifle burjuva ideolojisinin her ton ve rengiyle MLM ideoloji arasına kalın çizgiler çekti, bunu yaparken de Öncü'nün üzerinde yükseldiği tarihsel köklerine sıkı sıkıya sarıldı ve onun bugünle bağını kuran yönelimle sürece yüklendi. İşte Kongre Hazırlık Konferansı bu zemin üzerinde ele alındı ve iradeleştirildi.

Komünist önder Cüneyt Kahraman yoldaş önderliğinde startı verilen Kongre Hazırlık Konferansı, ilk gündemini örgüt içine sızmış düşman unsurlarını bir bir açığa çıkartıp etkisizleştirmek üzerinde yoğunlaştırdı. Çünkü Proletarya Partisi için bu varlık-yokluk meselesi durumundaydı. Karşı-devrimci unsurlar açığa çıkartılıp etkisizleştirilmediği sürece politik iktidar yürüyüşünü de sağlam ve emin adımlarla yürütmek olanaksızdı. İşte bu bilimsel öngörü ışığında karşı-devrimci hücre elemanları, Cüneyt Kahraman'ın büyük katkısıyla tek tek açığa çıkartıldı. Elde edilen bu başarıdan hemen sonra sızmalardan üzerinde barındıkları ve kendilerine alan açtıkları ideolojik, siyasi, örgütsel, kültürel vb. noktalarındaki kırılmaları ve zaafı düzeltmek için tüm örgüt seferber olurken, Cüneyt yoldaş da bu mücadelenin en ön saflarında yer aldı. Bu kapsamda "Ann ve anıdır" şiarıyla MLM ideolojisi ve bilimini örgütün tüm ya-

pisına egemen kılacak bir düzeltme hareketi başlatıldı.

Cüneyt Kahraman Çemişgezek'te faşist T.C'nin kolluk güçleriyle 14 Mart'ta girdiği ve 3 gün süren çatışmada yedi yoldaşıyla birlikte 16 Mart 1997'de ölümsüzleşti. Şehit düştüğünde Maoist öncünün dördüncü Genel Sekreteriydi.

O'nun şahsiyetinde cisimleşen temel olgulardan biri; en elverişsiz koşullarda parlak geleceğe uzanma azmi, bilimsel inancı ve Maoist ideolojide bilimsel ısrardır. 10. ölümsüzlük yıldönümünde Cüneyt Kahraman'ın genel geçer biçimde, üstün körü değil, yaşamı, ideolojisi, zorluklar karşısında ki yılmaz kararlılığı, öncüye ve halkına olan bağlılığını bilince çıkartıp rehber edinerek, devrimi iletirye götürmenin silahı yapmak, bu perspektifle pratiğe yüklemek büyük öneme sahiptir.

Cüneyt yoldaş şöyle diyordu: "Eğer bugünlere birileri kalkıp da unutmaya/unutturmaya çalışacak olursa, açlığın kemiğe yapıştırdığı deriyi inkar sofrasına katmaya çalışıp o çalkantı ve coşkuyla çarpan yüreklerini müthiş iradeyle ve o iradeyi ortaya çıkartıp etkinleştiren bilinçleriyle halkına mutlu bir geleceği armağan edebilmek için durmaktan çekinmediklerinin üstünü ölü toprağıyla örtmeye çalışırsa; onları bilimin cenderesinde ezmekten geri durmayın".

O; ideoloji, siyaset, strateji, taktik, örgüt, pratik bütünlüğüdür.

O; komünist önderler Kaykapkaya, Cihan, Çelik, Cangöz gibi Marksizm-Leninizm-Maoizm'in rehberliğinde kazanmak için savaşıma pratiğinin örneklerinden birdir.

O; gerçekleri bıkmadan usanmadan kavratmanın adıdır.

O; yalın ateş gençlerimize savaş çağrısıdır.

O; cins aynına göre sınıflandırmanın amansız düşmanıdır.

O; zindanlardaki yoldaş sıcaklığı, yoldaşlık bilincini Munzurlar'ın doruklarına taşımanın en canlı ruhudur.

O'nun adı; önder ve önderliği putlaştırılanların eleştirisi, en elverişsiz koşullara rağmen zafere kilitlenme perspektifiyle devrime ve proletaryanın öcüsüne bağlılıktır.

O'nun adı; başta Kürt ulusu olmak üzere diğer azınlık milliyetlere karşı uygulanan milli baskının amansız düşmanı ve ulusların kendi kaderini tayin etmenin bayrağıdır.

Ölümü rezil rüsva eden güzel komşum Hrant

Anadolu'nun kadim halkı olan Ermeni halkının tarihinden, yaşamından ve uğradığı lanetli soykırımdan bahsedilince nereden, nasıl başlayacağımı ve neyi nasıl ifade edeceğimi hep birbirine karıştırırım.

İsimleri, köyleri değiştirilen, tarihi, mitolojisi yok edilen, yarattığı devasa uğraşlı olan sanatı çalınan, mezarlarında ölümlerinin dahi rahat yatmasına fırsat verilmeyen adı yasaklanmış Fırat ve Dicle arasındaki sıkışan Batı Ermenistan'ın yerli tarihini neresine dokunsam acaba?

Ninova'nın (Musul) kuzeyinde Ararat ve Munzur arasında tehcir ve zorla göç ettirilen Ermeni kitlelerinin yaşadığı ızdırıp, uğradığı insanlık dışı vahşetler; küçükken büyüklerimiz tarafından bir korku filmi gibi anlatılırdı. Yaşlı Hago'ların ölüm karşısında inleyişi, işken-ceyle öldürülen iki yaşındaki Dikran'ların, öldürülmeden önce tecavüze uğrayan Arusya'ların ve anaların yaşadığı ızdırabı nasıl ifade edebiliriz?

Ne oldu bize? Yoksa ağır ve ateşli bir hastalıktan sonra gördüğümüz kötü bir düş mü?

Çatışsız evlerin yurdu olan Batı Ermenistan'a ne oldu da ismi anılırken tıpkı

masallardaki "bir varmış bir yokmuş" sözü gibi tarih mi oldu? Sahiden ne oldu bize? Siz yok edilirken, bizim insanlığımız kaçıp hangi yavru karıncanın yüreğine sığınmıştı? Şimdi yerimden yurdumdan uzak soğuk bir ülkede mülteciyken, yüregim bir volkan gibi yanarken, beynimde depremler olurken ve acılar bir aç fare gibi ruhumu kemirirken elbette bu sorulara cevap veremem! Ama sanki o suçu işlemiş gibi kendimi suçlu hissediyorum. Çünkü sizi hep yalnız bıraktık.

Sevgili komşum Hrant;

Yazının başlığını "güzel komşum" ibaresiyle ifade ederken acamım süslü cümle kurmak değildi. Dedelerimizin sizin ipekli kumaşlarınızı alırken komşuydular. Biz Dersim'in Malatya'ya sınır olan Çemişgezek ilçesindeydik. Dedelerimizin alış-veriş ve komşuluk ilişkileri o lanet olası soykırım kabusu gelene kadar sürüp gitmişti. Ondan sonra zaman aramıza kara bir yılan gibi girdi, ne birbirimizi görme bilirdik ne de acılarımızı paylaşabiliydik.

Köyümüzde karşı karşıya olan kiliselerin sökülün taşlarını, kiliselerin altındaki kayalıklardan çıkan insan iskeletleri ve kafataslarını unutamıyorum. Düşündüm acaba o insanların acıları ve sevinçleri nasıldı? Çocuklarının başlarını okşamaya

bile kıyamayan bu güzel insanlar nasıl evlatlarını Fırat kıyılarına aç akbabalara yem olarak bıraktılar?

Katledildiğin zaman herkes kendine göre etkilendi ya da karşı çıktığı şeyleri dillendirdi. Kimisi yırtık ayakkabısını, kimisi katledildiği yeri bir ana şefkatiyle kucaklamamın, kimi anti-faşist gösteriye dönüşen kitlelerin öfke selini dillendirdi. Elbette bunların her birinin kendi içinde ve kendisine göre önemi vardır. Ama benim için "Hepimiz Ermeniyiz, hepimiz Hrant Dink'iz" sloganı en anlamlı olanıydı. Çünkü bazıları tarafından küfürle özdeşleştirilen Ermeni kelimesi bir sevgi ve sahiplenmeye dönüştü. Halklar arasındaki kardeşlik ve ortak mücadele azmi mihenk taşı oldu. Zülmü rezil rüsva ettin, celladı bile utandırdın. Cenazende seni sloganlarla uğurlamayı çok isterdim, ama ülkemizi sadece elimizden almakla yetinmediler, oraları bize yabancılaştırdılar.

Hiç unutmuyorum 12 Eylül faşist cuntası yeni gelmişti, bizde bir grup öğrenci ilk kez köyümüzün dışına çıkarak Çemişgezek'te ortaokulu basmıştık. Ezan sesini ilk kez orda duymuştum ve bu bana komik gelmişti. Garipsemiş ve gülmüştüm. İlk ve unutulmaz dayacağımı da o zaman yemiştim. İlerleyen günlerde

"zorunlu din dersi" adı altında bizi zorla müslümanlaştırmaya çalıştılar. Dualar bize zorla ezberletiliyordu. Bilmeyenler horlanıp dövülüyor ve sınıfta bırakılıyor. O zaman ben de tüm zekamı zorlayarak zar zor Fatiha Suresi'ni ezberlemiştim. Ve en kolay olan Fatiha Suresi'nden başka sureyi ezberlemeyi beceremedim.

Sevgili güzel komşum!

Bugün yurdumuzdan uzağız ama birgün yine birbirimizden alış-veriş yapacağız. O topraklar zulmün, acının, sömürünün beşiği değil, çeşitli milliyetlerden halkın zengin ve kardeşçe mozaiki olacak. Buna inancım tamdır. Armenak'ların (Orhan Bakır), Manuel Demir'lerin, Nubar Yalım'ların ve Hrant Dink'lerin isimleri halklar arası kardeşliğin bahçesinde en nadide çiçekler olarak anılacaklardır.

Hidayet AYBAR/STUTT GART

Krizin eşiğindeki dünya ekonomisi

Dünya ekonomisinde gözle görülür biçimde kendini gösteren son eğilim aslında “küresel” denilen ekonominin makus talihi olarak addedebileceğimiz yine-yeni-yeniden bir kriz döngüsüne işaret ediyor. Yaşanan gelişmeler artık, ne arz ile talebin Adam Smith ve ardıllarının sözünü ettiği gibi “görünmez bir el tarafından düzenlendiği” savını, ne de Fransız J. Baptist Say’ın “her arz kendi talebini yaratır” savını destekler nitelikte. Aksine bunun tam tersi bir gelişim seyri sonunda yaşanan, kapitalist üretimin en önemli koşulu olan yatırımları artırma yetisinin içiş edilemesi sonucu, sermayenin üretken niteliğinin dumura uğratılarak asalak bir karakter edinmesidir. Emperyalizm aşamasıyla doruk noktasına varan bu eğilime paralel olarak, burjuva iktisatçıların da artık kabul ettiği, kronikleşen bu krizi yönetebilmek çabalarının ön plana çıktığını gözlemleyebilmekteyiz. Mal ve hizmet üretiminin kesintisiz olarak büyüyebilmesini sağlayacak bir talep söz konusu olmadığının için, aşırı üretim bolluğu içinde yaşanan ekonomik krizlerin dünyayı kanlı pazar dalaşlarına sürüklediğine tarih tanıklık etmiştir. Çünkü Marks; üretim için ortaya sürülen kapitalin artması söz konusuysen, sabit kapitalin işçi ücretlerine ayrılan kısımdan daha hızlı büyüyeceğini kanıtlamış ve sonraki yıllarda bu durumun kapitalizmi, üretici ürüne pazar bulamama bunalımına sürükleyeceğini ortaya koymuştu. Öyle ya, üretimi artırmak kolay olsa da pazarı büyümek aynı derecede kolay yahut mümkün değildir. Bu temel gelişkinin içinden doğan bir başka çelişki de, bugün dünyanın piyasalarının suni dengesini sürekli bozma potansiyeli taşıyan “aşırı birikim” durumudur. Yukarıda açıkladığımız temel nedenden ötürü emperyalizm aşamasının bir karakteristiği olarak sermayenin asırlaşması, tefeci karakter kazanarak para oyunlarıyla kazanç sağlama eğiliminin gelişmesi durumudur söz konusu olan. Bu durum Lenin’in sentezlediği “meta ihracının yerine sermaye ihracının ön plana çıkması” gerçeğini de teyit eder bir durumdur. Ama söz konusu olan tek düze bir sermaye ihracı değildir. Elbette ki problem yoğunlaşan sermayenin spekülâtif bir hareket tarzı izlemesinden ileri gelmektedir. Büyük şirketlerin ellerindeki karları tekrar üretime yatırmalarının önünde engel teşkil eden “kann düşme eğilimi” onları dolaşım alanına, borsaya, “artı değer” üretmek yerine faiz ve rant sömürüsüne, yani kısacası başkasının biriktirdiğine el koymaya sürüklüyor. Bu durum sermayenin asalak ve spekülâtif niteliğini giderek tırmandırıyor ve bu aşırı birikimin emilme sorunu ciddi tehlikelere de kapı açıyor.

Bugün yaşanan gelişmeler dünya ekonomisinin nasıl diken üstünde olduğunu, dünya ekonomisinin motor gücü durumundaki ülkelerde yaşanan durgunluk riskinin dahi diğer ülkeleri nasıl etkisi altına aldığını gösteriyor. Son günlerde ABD’de ve Japonya’da yaşanan iki durumu kastediyoruz. Her iki durum da aşırı sermayenin nereye, nasıl angaje edileceği temel meselesinden ileri

gelmektedir. Parasına çok düşük faiz isteyen Japonya’dan alınan kredilerin yüksek faizli para birimlerine yatırılmasıyla başlayan “carry trade” tehlikesi TC ekonomisini sarmaya yetiyor. “Çünkü Japonya’dan yüzde 0,5 faizle borç alıp Türkiye’de yüzde 20 faizle yatıran uluslararası büyük yatırımcıların Japon Yen’indeki pozisyonlarının bir bölümünü kapatmak için Türkiye’deki varlıklarında da satış yapması, borsa ve dövizde dalgalanmaya neden oluyor. (Milliyet, 15 mart 2007)” Bu duruma ek olarak ABD’de yaşanan yeni bir gelişme yine piyasaları hareketlendirirken, dünya ekonomisinde de ciddi bir resesyona yol açacağı kaygısıyla endişeyle karşılandı. Düşük geliri kesime yüksek faizlerle verilen “subprime mortgage” kredilerinin geri dönüşünün olmaması hem insanları evinden edecek, hem de ABD ekonomisini sarsacak çapta bir gelişme. Müşterilerine bu şekilde kredi veren kuruluşlar birer birer iflas bayrağını çekerken bu durum İstanbul Borsası’nda dahi şimdiden tedirginliğe yol açtı ve borsanın düşmesine neden oldu. “Esas tehlike, bu alenen riskli kredileri veren firmaların, risklerini paylaşmak için, bu kredileri tahvil çevirerek, mali piyasalarda satıyor olmaları. Böylece, büyük bankaları, ABD borsasını ve dolayısıyla diğer küresel borsaları sarsacak bir zincirleme kriz ihtimali yüksek ve yakın bir tehlike olarak kapıda duruyor.” (dünya piyasaları yine dalgalandı’ Milliyet 15 Mart 2007)

Emperyalist çelişkiler derinleşiyor

Özellikle Japonya ve Çin’in dolar rezervlerini hızla azaltmaya çalışması emperyalistler arası dalaşı da kızıştıracağı benziyor. Yakın zamana kadar ABD ekonomisinin başını ağrıtan Japonya’daki süregelen kriz halen devam ediyor. İhracat yapısı itibarıyla birbirine benzeyen bu iki ülkeden Japonya’nın Yen’i devalüe ederek ihracat yoluyla stoklarını tüketmesinin önüne geçmek için ABD başkanları geçmiş yıllarda bu ülkeyi sık sık ziyaret ediyorlardı. Öyle ki; Japonya’nın kendi para birimi üzerinden yapacağı bir devalüasyonla stok fazlasını tüketme yoluna gitmesi özellikle elektronik ve otomotiv sektöründe ABD’yi zor duruma düşürecekti. Şimdilerde de ABD’nin başını özellikle Çin ağrıtmaktadır. Muazzam iç pazarıyla şimdilik kendini yaşanan krizlerden muaf tutma potansiyeli olan bu ülkenin 1 trilyon dolarlık birikimini nasıl kullanacağı ABD açısından ciddi önem taşıyor. Elindeki dolar birikimini bugüne kadar ABD hazinesi bonolarına yatıran Çin’in bu birikimini daha karlı alanlara kaydırma yöneliminde olması ABD’yi rahatsız ediyor. “Dev dış ticaret fazlasına sahip olan Çin, bu birikimini petrol, madencilik gibi daha stratejik alanlara yönlendirmeye çalışıyor. Orta Asya’dan Ortadoğu’ya ve Orta Afrika’ya kadar bütün enerji alanlarında güç kazanırken, ABD’nin bu bölgelerdeki askeri hareketliliği aslında Çin’in ekonomik yatırımlarını sabote etmeyi amaçlıyor. (İbrahim Karagül 16

Mart)” Bu durum yukarıda da sözünü ettiğimiz gibi yaşanan dalaşı daha da kızıştırarak bir rol oynuyor. 11 Eylül’ün ardından hemen gündeme gelen Afganistan işgaliyle başlayan sürecin Şanghay Beşlisi’nin, Çin ve Rusya ittifakının önünü kesme amaçlı olduğu gerçeği unutulmamalıdır.

Bir yarı-sömürge ülke gerçekliği

Sermayenin spekülâtif ve tefeci bir karakter kazanması yine emperyalizm evresinin bir temel karakteristiği sonucu ortaya çıkan “eşitsiz gelişim” nedeniyle yeni evreye “ilkel bir sermaye birikiminden yoksun” olarak girmiş yarı-sömürge ülkelerin ekonomilerini de tepeden tırnağa etkileme kapasitesine haizdir. Eşitsiz gelişim yasasına paralel seyrederen dünya ekonomisinde yaşanan gelişmeler, emperyalist-kapitalist ülkelerle onların sömürgeleri arasındaki makası giderek açarken, öte yandan bu ikinci kategorideki ülke ekonomilerinin dengelerinin de tamamen “sıcak paranın” hareket tarzına bağlı olduğunu gözler önüne seriyor.

Son dönemde ülkeye yoğun bir sermaye girişi olduğundan dem vuran Türk egemenlerinin söylemleri göz boyama amaçlıdır. Öyle ki orta yerde apaçık duran bir gerçek vardır ki, o da şudur: Sermaye sömürmek ve daha fazlasını götürmek için gelir. Ve daha şimdiden ulu orta ifade edemedikleri ancak kaygısını duydukları bir gerçek var: Sermayenin ülkede eninde sonunda yapacağı kar transferi sonucunda ortaya çıkacak olan döviz giderinin nasıl karşılanacağı sorunu. 2007 sonunda öngörülen 60 milyar dolarlık yabancı yatırımın başlatacağı kar transferi sonucunda 5-10 milyar dolarlık bir döviz gideri sorunu bile ülke ekonomisini tepe takla edebilecek bir tehlike olarak orta yerde durmaktadır. Bu söz konusu yabancı yatırımın da istihdamda bir katkısının olmaması gerçekliği, yani üretime dönük değil, asalak karakterde olma gerçekliği de ayan beyan ortadadır. Bu nedenle açıkça söylemek gerekirse hükümetin dilinden düşürmediği ekonomideki büyüme masalları aslında büyüyen bir kriz riskinden öte bir anlam ifade etmemektedir. Çünkü yabancı sermaye girişi yüksek olan ülkelerin aynı zamanda cari hesapları da açık veren ülkeler olduğu gerçeği orta yerdedir, bu gerçeklik göz ardı edilmektedir. Bu tür ülkelerdeki kısa vadeli büyümelerin hemen bir krizle tepe takla olduğu defaten gördük, göreceğiz.

Esas işlevi yarı-sömürge ülkelerin ekonomilerini uluslararası mali sermayenin kullanımına açmak olan IMF politikalarının ülkeye mali istikrar, refah getireceği yalanı büyük bir balon gibi patlamıştır. Tıpkı adına küreselleşme dedikleri; uluslararası sermayenin dolaşımının önündeki tüm ekonomik, siyasi, hukuki engellerin kaldırılmasından, esasta sömürge, yarı-sömürge ülkelerin tasarruflarını emperyalizmin sınırsız talanına açmaktan başka bir şey olmayan o

göz boyayıcı balonun patlaması misali patlamıştır bu söylemler de. “Yapısal reform” adı altında dayatılan IMF politikalarının emperyalizme bağımlılığı daha da derinleştirmekten ve halkı sefalete sürüklemekten başka bir şeye yaramadığı ortadadır. Görüldüğü gibi ekonomik bağımlılık siyasi bağımlılığı, siyasi bağımlılık da ekonomik bağımlılığı getirmektedir. Bugün Türk hakim sınıflarının gerek iç politikada, gerekse de uluslararası arenada emperyalist efendilerinden bağımsız bir hareket tarzı izleyememelerinin başka türlü bir açıklaması olabilir mi? Kısaca söylemek gerekirse; neo-liberal ekonomik politikalar dedikleri ve uygulamaya çalıştıkları sürecin özü; ülkenin bütün kaynaklarının emperyalistlerin ihtiyaçları doğrultusunda özelleştirilmesi ve ülkenin kendini sermayenin sınırsız talanına uygun hale getirmek için ekonomik, kurumsal, hukuksal, siyasi düzenlemelere gitmesi şeklinde sirayet eden bağımlılık politikalarının yaşama geçirilme çabasıdır başka bir şey değildir.

Bugünlerde ülkemizde 6. gözden geçirme çalışmalarını sürdüren IMF heyeti yeni direktifler veriyor. Özellikle, teşvik kapsamının genişletilmesi, geçici işçilerin kadroya alınması gibi yük getirecek yeni adımlar atılmaması gerektiğinin de iki yıldır özelleştirme gelirinin de oldukça azaldığının altı çizilerek, sürdürülebilir maliyet ve fiyat politikası için elektrikte yüzde 10’un üzerinde zammı ihtiyaç olduğu ifade ediliyor. Bu basit isteklerde dahi halkın cebindeki iç kuruşa göz dikerek ekonomik düzenin tesis edilmesi çabası kendini ele veriyor.

Yaşanan duruma paralel görevlerimiz

Öncelikle vurgulamalıyız ki; bu yaşananlar emperyalizmin açısından hiç de şaşırtıcı ve yeni değildir. Emperyalizmin, kapitalizmin çürüyen aşaması olarak sürekli krizlere gebe olduğu gerçeği, aynı zamanda devrimin de nesnel zemindir. Sorun; nesnel olanın içinde öznel olanın, yani devrimci durumun uygunluğu içinde devrimci hareketin, özdele proletaryanın örgütlenebilmesi ve emperyalist zincirin her bir halkasında öncü rolünü oynayabilmesindedir. Emperyalist zincirin zayıf halkası konumundaki yarı-sömürge ülkelerde yüksek olan devrimci durum, her zaman devrimci hareketin gelişip serpilmesinin zeminini de var eder. Elbette yaşanan krizlerin yükünün halka yüklenmesi onların yaşam koşullarını olumsuz yönde etkileyecek ve onların alternatif arayışlarını hızlandıracaktır. Çözüm kendi çamurunda debelenen bu sistemin köklü değişimiyle, yani bir alt üst oluşa mümkündür. Bu alternatifin ülkemizdeki ilk seyri Demokratik Halk Devrimi yönündedir. Unutmayalım ki; zayıf halkaların kopuşu bir bütün olarak emperyalizmin tarih sahnesinden silineceği yolu da döşeyecektir. Her yönüyle emperyalizmin stratejik zayıf halkası olan ülkemizde Yeni Demokratik Devrim mücadelesini yükseltelim; örgütleyelim, örgütlenelim.

Çetin, yaptığı açıklamada yasanın tüketicilere danışılmadan IMF istekleri doğrultusunda hazırlandığını belirtirler “Ev sahibi olmayan tüketiciler kira ödeyip ev sahibi olmayı hayal etti. Ancak bu hayal, ancak hayal olarak kalacak. Tersine bu sistemde ev alanlar ciddi tüketici hak ihlalleriyle karşılaşacak ve pirince giderken evdeki bulgurdan da olacak” diyerek yasayı eleştirdi.

Hükümetin, tüketicileri ‘kümesteki kaz’ gibi gördüğünü kaydeden Çetin, “Başbakan Yardımcısı dahi ayda 1.300 YTL tasarruf edemeyen sisteme girmesin demektir. Sayın Ba-

kan’a soruyoruz; yasayı kimin için hazırladınız? Kimin aylık 1.300 YTL geliri var? Nüfusun 4’te 1’i açlık sınırının altında yaşarken bu sistemde nasıl konut sahibi olacak? Yasa ile emekli sandığı ve işsizlik fonunda biriken paraların bu sisteme aktarılması düşünüülüyor. İnşaat sektörüne ve yabancı yatırımcıya kaynak aktarılıyor böylelikle” dedi.

Çetin konuşmasının devamında yasanın getireceği risklere ilişkin şu açıklamada bulundu: “Gerçek konut değeri ve ekspertiz değeri arasındaki fark, konutların kıymet takdirini için yerli uzman bulunmaması, konutun yüzde 25’inin tüketicinin ödemesi, ödenen faizin gelir vergisi matrahından düşülmemesi, masraflar ve sigorta giderleri. Mevcut konut kredisi kullananlar da otomatikman yasa kapsamına alınmakta, değer artış kazancından muafiyet de düşülmemektedir.”

MAYA

Arif BİLGİN

Irak işgal altında bir mezarlığa dönüşürken

Saddam’ın Firdevs Meydanı’ndaki heykelini deviren Iraklı eski halterci Kadim el Cuburi “Bildığın, tanıdığın şeytan, bimedığın şeytandan daha iyidir, yaptığımdan pişmanım, Amerika daha beter” diyor. Saddam’ın kendi işaretinden onca insan öldürmesine karşın, onu arıyor şimdi Cuburi’ler!

Hassan Elmi, Somali’li bir göçmen, 37 yaşında 6 çocuk babası. İzlediği bir Newroz gösterisi dikkatini çakmış. “Somali için, Irak için, Kürtler için, bütün baskı altındaki halklar için, baskı altındaki halklara özgürlük günü” diyorum, heycanlanıyor. Kualsırsız Almancasına el ve mimik hareketlerini katarak o kanlı mezbahadan nasıl kaçıp kurtulduğunu anlatıyor: “İnsanlar tavuk gibi birbirlerini kesiyorlar, açlık, susuzluk, hastalık, felaket!” “İnsanlar berbat, pis sular için birbirini boğazlıyorlar. Afrika artık yaşanmaz oldu, insanlar, hayvanlar, bitkiler, her şey ölüyor” diyor Elmi. Bunu emperyalistlerin yarattığını biliyor, “Amerika yapıyor ha” diyor dindar Somali’li. Alkolden söz edilince ifteti ellenmiş gibi ürken Elmi’ye, “Bu felakette dini siyasallaştırmanın da rolü yok mu” diyorum. “Var var, ama ne yapacaksın ki birinden yana olmak zorundasın, emperyalistlerden yana olmayız ki.” Doğru söylüyor, tam bir açmaz. Her karşılaştığımızda gözleri çapaklı, yorgun görürüm onu. Belli ki Somali anıları uyutmuyor geceleri.

Beni de uyku tutmaz çoğu geceler. Bomba alevleri içinde havada uçuşan kıvrırcık saçlı kara gözlü çocukların çılgınlıklarıyla kan-ter içinde uyanırım. Kerbela’da Hüseyin’in bedduası mı tuttu! Çöl ortasında uçaklı bir kum tepeciğinin ardından yavrusunu göğsüne bastırarak işgalci askerlerin namlularına bakan o Iraklı gelinin gözlerindeki dehşeti unutamam. Binlerce sivilin arasında patlayan bombalar her akşam bir de benim yüreğimde ve zihnimde patlayıverir. Bir de Bağdat’ın, Basra’nın, Necef’in, Kerbela’nın, Tikrit’in, Fel-luce’nin, Kerkük’ün, Musul’un yani kentlerin dışındaki insanları düşünürüm. Onların kanlı öyküsüne kimse tanık olamaz, bir kayda felan da geçmezler. Zaten “can kaybı”, “bilanço” kayıtlarını da Batılılar tutuyor morglar üzerinden. O yüzden sayılar karma karışık ve muhtelif. Reuter Haber Ajansı’nın BM, ABD ve İngiliz akademisyenlerinin yer aldığı “Irak Body Count” girişimi ve ABD Savunma Bakanlığı (Pentagon) verilerine dayanarak verdiği haberde 20 Mart 2003’ten bu yana 64 bin sivil, 6 bin 254 Iraklı polis ve asker, 3 bin 197 Amerikan askeri, 134 İngiliz askeri, 124 diğer ülkelerin askeri ölmüş. Buna göre sadece 2006 yılında 34 bin 500 sivil hayatını kaybetmiş. Bunlar morg kayıtları ve hükümet açıklamalarına dayanıyor. Aynı raporda 2 milyon Iraklı ülkeyi terk etmiş, 1 milyon 700 bin kişi de kaçmış.

Oysa Cornell Üniversitesi uzmanı Dr. Gideon Bolya’nın UNICEF verilerine dayanarak hazırladığı raporda, 20 Mart 2003’ten bu yana toplam can kaybı 1 milyon, ölen ABD askeri 3 bin 218, eski Irak Ordusu ve direnişçilerin toplam kaybı 40 bin, geri kalanlar ise şiddetin ortasında kalan siviler.

ABD’nin Johns Hopkins Üniversitesi Bloomberg Kamu Sağlığı Okulu uzmanlarının Irak’ta yaptıkları ve 6 ay önce The Lancet dergisinde yayımlanan araştırmalarında ise toplam can kaybı 655 bin olarak açıklandı ve bu sayı dünyanın gündemine oturdu.

“Savaşta Son Komisyonu” adlı sivil toplum örgütü ise her 24 Iraklıdan birinin öldüğünü ve sayının 1 milyonun üzerinde olduğunu söylüyor.

ABD ekonomisi hızla askerileşiyor. Diğer sektörlerdeki istihdam 1 milyon 200 bin azalırken, askeri sanayideki istihdam 1 milyon 700 bin arttı. Nazi ekonomisine benzer bir dönüşüm yaşanıyor. Bush, 2008 yılı bütçesinden askeri harcamalara toplam 716,5 milyar dolar ayrılmasını istedi. Bunun 481,4 milyar doları genel savunma bütçesi, 235,1 milyar doları da Irak ve Afganistan’daki savaş için istiyor. Bush genel savunma bütçesinde % 11,3 artış öngörürken, sivil harcamalarda istenen artış sadece % 1. Bu bütçe, önceki dönemlerin indirgenmiş dolar değerlerine göre bütün savaş dönemi bütçelerinden yüksek. Örneğin: Johnson’ın Vietnam Savaşı’nı sürdürmek için istediği bütçe 1968’de 428 milyar, Reagan’ın soğuk savaş döneminde, 1985’te istediği bütçe ise 453 milyar dolardı. ABD Temsilciler Meclisi’nin 1 yıl içinde askerlerin Irak’tan çekilmesi kararını umursamıyor, tıpkı BM’ye yaptığı gibi.

Korsan Colombo’nun petrol ve silah tekelsizi şımarık torunları yalnızca ABD ekonomisini askerileştirmiyor, dünya ekonomisini de buna zorluyorlar. Bütün dünyada silahlanma yarışı hızlandı. İnsanların ekmeğnden, suyundan, ilacından, giysisinden kısıp kısıp silahlara yatırıyorlar. Bir yandan bütün halklar daha çok yoksullaştırılır, her yerde sistem daha da baskıcı dönüşümler yaşarken, bazı ülkeler de tam bir insan mezarlığına dönüşüyor.

İşgalin dördüncü yılında ayaklar altında ezilen yalnızca Irak halkları değil, bütün insanlığın geleceğidir. Yalnızca bazı ülkeler mezarlığa dönüşmüyor, ötesinde bütün bir insanlığın ve bütün bir kürenin felaketi gözüküyor. Kendi geleceği için bu haydutluğa delurdurma insanlığın gücü yetmeyecek mi?

‘Morhgage Yasası bir tuzak’

Tüketiciyi Koruma Derneği İstanbul Şubesi, Mortgage Yasası’nın tüketicileri mağdur edeceği ni söyleyerek, tüketicileri dikkatli olmaya çağırdı.

‘Kira öder gibi ev sahibi olunacak’ temasıyla kamuoyuna sunulan Mortgage Yasası hakkında bilgi veren TükoDer Genel Başkan Yardımcısı Ali

Devrimci Demokrasi

Halk için

ADANA : Dr. Ali Montesoglu Cad. M. Rüştü Ünal'dı İhvanı Kat:3 No:56 Kuruköprü-Seyhan/ADANA
İZMİR : 853. Sok. Bilen İhvanı No: 27 Kat:8/802 Konak/İzmir Tel-Fax: : (0332) 482 01 63
KARTAL : İstasyon Cad. Pinar İhvanı Kat:2 Daire:18 KARTAL Tel-Fax: (0216) 389 65 63
MERSİN : Hastane Cad. 5111 Sok. Eren Örlün İhvanı No:718 Kat:3
ELAZIG : İcadiye Mah. Yakup Şevki Cad. No:8 Kat:1 Daire:1 Tel-Fax: (0424) 212 34 42
MALATYA : Dabakhan mah. Boztepe Cad. Babacan İhvanı Kat:4 No:28 Tel: (0422) 323 06 97
KONYA : Gazi Alemşah Mah. Tahirpaşa Sok. No: 3 Daire: 102 Tel-Fax: : (0332) 351 59 55
DIYARBAKIR : İskender Paşa Mah. İnönü Cad. MA-GÜL İhvanı Kat:3 No: 109 Diğirapı/Diyarbakır Tel: (0412) 228 22 92
ATINA : Spinoza Soku:21 10453 İskaria GREECE/Yunanistan e-mail: yunanistan_devrimcidemokrasi@yahoo.com.tr
YD TEMSİLCİLİĞİ : Kaiser-Wilhelm Str. 275 47169 Duisburg/DEUTSCHLAND Tel: 0049 175 642 00 27- e-mail: devrimcidemokrasiyurdisi@hotmail.com

Newroz Piroz Bu!

DHP:

Halkın Devrimci Demokrasi

ADANA : Dr. Ali Mentegölu Cad. M. Rüştü Ünal'dı İlhani Kat:3 No:56 Kurucöprü-Seyhan/ADANA
İZMİR : 853. Sok. Bilen İlhani No: 27 Kat:8/802 Konak/İzmir Tel-Fax: : (0232) 462 01 63
KARTAL : İstasyon Cad. Pinar İlhani Kat:2 Daire:18 KARTAL Tel-Fax: (0216) 389 65 63
MERSİN : Hastane Cad. 5111 Sok. Eren Örlün İlhani No:718 Kat:3
ELAZIG : İcadıye Mah. Yakup Şevki Cad. No:8 Kat:1 Daire:1 Tel-Fax: (0424) 212 34 42
MALATYA : Dabaklıane mah. Boztepe Cad. Babacan İlhani Kat:4 No:28 Tel: (0422) 323 06 97
KONYA : Gazi Alparslan Mah. Tahirpaşa Sok. No: 3 Daire: 102 Tel-Fax: : (0332) 351 59 55
DİYARBAKIR : İskender Paşa Mah. İnönü Cad. PAZGUL İlhani Kat:3 No: 109 Diğilası/Diyarbakır Tel: (0412) 228 22 92
ATINA : Spilou trkoupi 21 10453 İskaria GREECE/Yunanistan e-mail: yunanistan_devrimcidemokrasi@yahoo.com.tr
YD TEMSİLCİLİĞİ : Kaiser-Wilhelm Str. 275 47169 Duisburg/DEUTSCHLAND Tel: 0049 175 642 00 27- e-mail: devrimcidemokrasiyurdisi@hotmail.com

DHP:

**Türkiye-Ku-
zey Kürdis-
tan ve yurt-
dışında mil-
yonlarca ki-
şi Demirci
Kawa'nın
yaktığı
Newroz ate-
şini harla-
yarak, za-
limlere kar-
şı mücade-
lenin süre-
ceğini hay-
kırdı**

İki ayrı Newroz ne anlama geliyor?

Devrimci Demokrasi

Newroz Piroz Bu!

*

DHP:

Türkiye-Ku-
zey Kürdis-
tan ve yurt-
dışında mil-
yonlarca ki-
şi Demirci
Kawa'nın
yaktığı
Newroz ate-
şini harla-
yarak, za-
limlere kar-
şı mücade-
lenin süre-
ceğini hay-
kırdı

İki ayrı Newroz ne anlama geliyor?

KARDELEN BASIM-YAYIM REKLAM GÖSTERİ ORGANİZASYON LIMITED ŞİRKETİ • Sahibi ve Yazışmaları Müdürü: Hakan ERTEN
Yayın Türü: Yaygın Süreli • Yönetim Yeri: Katip Mustafa Çelebi Mah. Tel Sok. No:20 Daire:2 Beyoğlu/İstanbul Tel:(0212) 243 9192

Teknik Hazırlık-Kardelen Yayıncılık Adres: Mahmut Şevket Paşa Mah. Sivas Sok. No:2 Kat:3 Okmeydanı/İSTANBUL Tel:(0212) 238 37 76 Faks:(0212) 238 37 96 • Baskı: Gün Matbaacılık Adres: Sefaköy Telsizler Mev. Akasya Sok. No:23/A Küçükçekmece/İST. Tel(0212) 580 63 75• DAĞITIM: YAY-SAT

D e m o k r a s i D e v r i m l e G e l e c e k

BÜROLAR

Devlet tarafından yaratılan gerin havaya ve kutlamaların haf-ta içine gelmesine rağmen katılımların yüksek olduğu kutlamalarda, birçok yerde polis tarafından kitleye müdahalede bulunuldu. Başta İstanbul, Diyarbakır, Mersin, Van, Malatya, Adana, İzmir, Bursa olmak üzere, 35 ilde kitlesel gösterilerle kutlanan Newroz sonrası yüzlerce kişi devletin kolluk kuvvetleri tarafından gözaltına alındı. Akşam saatlerinde ise çoğu emekçi semtinde ateşler yakılarak eylemler yapıldı.

İstanbul

Kazlıçeşme Meydanı'nda binlerce kişinin katılımıyla gerçekleşen Newroz kutlamasında Grup Munzur, Rojin, Ozan Ferhat, Koma Jihat ve Koma Rewşen sahne aldı. Katılımın yüksek olduğu kutlamada polis provokasyonu nedeniyle olaylı anlar yaşandı. Kutlama öncesinde polis ile kısa süreli bir gerginlik yaşanırken, kutlamanın ardından dağılan kitleye polisin saldırması sonucu çatışma çıktı, onlarca kişi gözaltına alındı. Ayrıca DTP'li Sırrı Sakık, Doğan Erbaş ve 7 kişilik tertip komitesi de gözaltına alındı.

Yakılan ateşler geceyi

aydınlattı

Newroz'u kutlamak için İstanbul'un Karayolları, 1 Mayıs, Gülsuyu, Kurfalı, Esenyali gibi birçok semtinde de ateşler yakıldı.

22 Mart akşamı Gaziosmanpaşa Karayolları semtinde bir araya gelen DHP'liler ateşler yakarak Newroz'u kutladılar. Devrim şehitleri adına yapılan saygı duruşuyla başlayan kutlamalar, Newroz ateşi etrafında çekilen halaylarla devam etti. Sık sık 'Newroz piroz be', 'Biji bratiya gelan' ve 'Newroz ateşi Halk Savaşı'yla büyüyor' sloganlarının atıldığı kutlama, olaysız bir şekilde sona erdi. Anadolu Yakası'nda da, Kurfalı, Esenyali, Gülsuyu, 1 Mayıs mahallelerinde DHP, Partizan, ESP, DTP, EMEP, SDP, Ahnteri, PDD ve BDSP gibi kurumların üyeleri ateşler yakarak Newroz'u kutladılar.

Amed

Elazığ yolu üzerinde bulunan Fuar Alanı'nda yapılan Newroz kutlamalarına yüz binlerce kişi katıldı. Rojamed Müzik Gurubu ve Ermeni sanatçı İlia Simonia'nın müzik dinletisi sunduğu mitingin sona ermesini ardından dağılan kitleye gaz bombalarıyla saldıran polis, onlarca kişiyi gözaltına aldı.

Ankara

Abdi İpekçi Parkı'nda, 25 Mart günü yapılan mitingte DTP, EMEP, SDP, DHP, ESP, İHD, ÇHD, KESK Şubeler Platformu ile birçok demokratik kitle örgütünün üyeleri bir araya gelerek Newroz'u kutladı. Katılımcı kurumların temsilcilerinin konuşmalar yaptığı miting Koma Dilan'ın verdiği müzik dinletisiyle sona erdi.

Hacettepe Üniversitesi Beytepe Kampusu'nda DGH, Gençlik Derneği, Tüm-İGD ve Ekim Gençliği üyeleri 22 Mart günü ateş yakıp halay çekerek Newroz'u kutladılar.

İzmir

Önceki sene olayların yaşandığı Gündoğdu Meydanı'nda kutlama yapılmasına izin verilmeyince, Newroz kutlaması Buca ilçesinde yine binlerce kişinin katılımıyla gerçekleştirildi.

İlk olarak alana gelen kitleye polisin saldırması sonucu tertip komitesinden bir kişi de dahil olmak üzere çok sayıda kişi gözaltına alındı. Ancak polisin tüm engelleme çabalarına rağmen katılımın yüksek olduğu

Avrupa'da Newroz coşkusu

ADHK, ADGH ve ADKH yaptıkları ortak açıklamayla, insanlığın her tarihsel dönem ve çağda, kendi geleceğini karartmak isteyen zalimlere karşı canları pahasına verdiği mücadelelerle bu günlere

miting kurum temsilcilerinin yaptığı konuşmalarından müzik eşliğinde çekilen halaylarla sona erdi.

Konya

DTP'nin organize ettiği ve binlerce kişinin katıldığı kutlamada, Koma Avaz ve Koma Xelikan'ın verdiği müzik dinletisi ile Newroz ateşi etrafında halaylar çekilmesi-nin ardından miting sona erdi.

Mitingden hemen sonra aralarında DTP İl Başkanı Muzaffer Küçüküyıldız'ın da bulunduğu 13 kişi göz altına alındı. Tutuklanma talebiyle bir sonraki gün mahkemeye sevk edilen 13 kişi serbest bırakıldı.

Malatya

Cemal Gürsel Mahallesi'nde bir araya gelen DHP, Partizan ve HÖC üyeleri ateşler yakıp halaylar çekerek Newroz'u kutladılar. Cemal Gürsel minibüs durağı önünde toplandıktan sonra, "Yaşasın Halkların Kardeşliği-Newroz Piroz Be!" pankartıyla yapılan yürüyüşün ardından, ateş yakılarak mahalle halkıyla birlikte halaylar çekildi.

Eskişehir

Anadolu Üniversitesi Yunus Emre Kampusu'nda, DGH, DTP Gençliği, SDG ve SGD üyeleri düzenledikleri etkinlikle Newroz'u kutladılar. Müzik dinletisi verilen ve ortak bir açıklama yapılan etkinliğe, Gençlik Derneği, Öğrenci Kolektifleri, Ekim gençliği, DPG ve EHP de destek verdi.

geldiğini belirterek, dünya gençliğine karşı Newroz'un isyanını kuşanmak gerektiğini belirttiler.

Paris

Türk, Kürt ve Fransız emekçileri Paris'te 17 Mart günü Newroz'u kutladı. Basile Meydanı'nda toplanarak yürüyen binlerce kişi, Nation Meydanı'ndaki mitinge katıldı. Türkiye-Kuzey Kürdistan-

Afyon

İzmir'de yapılacak Newroz kutlamaları-na katılmaları polis tarafından engellenen DGH, SGD, YÖGEH ve EMEP üyeleri, Afyon Kocatepe Üniversitesi ANS Merkez Kampusu'nda Newroz'u kutladılar. Kutlama sırasında bir gurubun 'tekbir' getirerek devrimci demokrat öğrencilerin üzerine yürümesi üzerine yaşanan gerginlik, eylemcilerin kararlı tutumu ve okul yönetiminin araya girmesi ile büyümeden sona erdi.

Bursa

DTP, DHP, ESP, EMEP ve SDP'nin organize ettiği kutlamalar Gökdere Bulvarında yapıldı. İlçelerden gelen katılımcıların engellenmesi nedeniyle geç başlayan miting, söylenen türküler eşliğinde çekilen halaylarla sona erdi.

Elazığ

Geçen iki yılda olduğu gibi bu yıl da iki ayrı kutlamanın yapıldığı Elazığ'da, DTP ve EMEP, valiliğin belirlemiş olduğu miting alanı olan İstasyon Meydanı'nda yaptıkları etkinlikle Newroz'u kutlarken, DHP ve HÖC ise akşam saatlerinde Fevzi Çakmak Mahallesi'nde etkinlik düzenledi. Davul zurna eşliğinde çekilen halaylarla başlayan Fevzi Çakmak Mahallesi'ndeki kutlamalar, Newroz ateşinin yakılmasının ardından Grup Umuda Türkü'nün verdiği dinleti ile son buldu.

Dersim

Newroz mitingi 'w' harfine takılınca,

lı örgütlerden MKP, TKP/ML, MLKP, TKİP ve TİKB'nin Fransızca, Türkçe ve Kürtçe "Yaşasın Newroz" pankartı ile katıldığı mitingde, ADHK, ATİK, AVEG-Kon, BİR-KAR, Yaşanacak Dünya Gazetesi'nin imzasını taşıyan, "Biji Newroz" başlıklı bildiri okundu ve yoğun şekilde dağıtıldı.

Londra

DHP: 'Newroz Piroz Be!'

Demokratik Haklar Platformu, Newroz dolayısıyla yazılı bir açıklama yayınladı. Egemen sınıfların bugün de Newroz'un devrimci, ilerci ve yurtsever güçlerce başkaldırı ve isyan ruhuyla kutlanmasını engellemek istedikleri ve altını boşaltmak istedikleri belirtilen açıklamada, *"Newroz; Türk hakim sınıflarının inkar ve imha politikalarının ifadesidir. Bahar bayramı adı altında, resmi törenlerle devlet erkanının yaptığı kutlamalar, halkımızın bilincini muğlaklaştırma çabasından başka bir şey değildir"* denildi.

Açıklamada, devletin ırkçı, şovenist karakteri karşısında İbrahim Kaypakkaya'nın ülke özgülünde çizmiş olduğu tüm uluslara ve azınlıklara kendi kaderini tayin hakkı, tam hak eşitliği talebi ve halkların kardeşliği şianının daha gör haykırılması gerektiği be-

Dersim'de Newroz, "Şovenizme Karşı Halkların Kardeşliği Mitingi" adı altında kutlandı. Kışla Meydanı'nda yapılan kutlamada DHP adına konuşan Murat Kur konuşmasını, "Biz kazanacağız, halk kazanacak, Halk Savaşı kazanacak" sözleriyle bitirdi. DHP'liler sık sık, "Önderimiz İbrahim Kaypakkaya", "Ağa patron devletini yıkacağız, halk iktidarı kuracağız", "Kürt halkına özgürlük Halk Savaşı ile gelecek" ve "Yaşasın halkların kardeşliği" şeklinde sloganlar atıllar.

Urfa

Newroz kutlamalarından sanatçılar İl-kay Akkaya, Xemgin Birhat ve Koma Xewin sahne aldılar. Kutlama nedeniyle birçok kişi gözaltına alındı, dört kişi tutuklanarak Urfa E tipi kapalı hapishanesine gönderildi. Xemgin Birhat da, 'Blind Apo' türküsünü söylediği için örgüt propagandası yaptığı gerekçesiyle mahkemeye çıkarıldı.

Londra YÇKM, Fed-Bir, ATİK-LK, Halkevi, Kurdish Derneği, Gik-Der, Day-Mer tarafından 21 Mart akşamı yapılan yürüyüşle Newroz kutlandı. Londra'nın Wood Green bölgesinde toplanarak Haringay bölgesinde bulunan Kurdish Derneği önüne yürüyen kitle, yürüyüş boyunca Türkçe, İngilizce ve Kürtçe "Yaşasın Newroz", "Yaşasın halkların kardeşliği" ve "Yaşasın devrimci dayanışma" sloganları attı.

MKP militanları Newroz'u selamladı

Maoist Komünist Partisi (MKP) militanları 21 Mart gecesi Ümraniye 1 Mayıs Mahallesi'nde yaptıkları eylemle Newroz'u selamladılar.

Karakol Durağı önünde toplanan militanlar, "Maoist Komünist Partisi/Halk Kurtuluş Ordusu" pankartı açarak, yola attıkları molotoflarla caddeyi trafiğe kapatarak, yürüyüş yaptılar. Yürüyüş boyunca "Yaşasın partimiz Maoist Komünist Partisi", "Faşistlerin korkusu Halk Kurtuluş Ordusu", "Yaşasın Newroz, Newroz piroz be", "MKP'nin hedefi patron ağa devleti" sloganları atan militanlar, Çeşme Durağı'nda mahalle halkına yaptıkları ajitasyon konuşmalarının ardından

eylemlerine son verdiler.

Militanlar jandarmayla çatıştı

Sarıgazi'de Newroz kutlaması yapan MKP, TKP/ML, MLKP ve TEKP/L militanları ile jandarma arasında çatışma çıktı.

21 Mart akşamı Demokrasi Caddesi üzerinde yapılmak istenen kutlamaya müdahale eden jandarmaya molotof kokteyli ve taşlarla yanıt veren militanlar, ara sokaklarda çatışmaya devam etti. Çatışmalar sırasında molotofların isabet ettiği bir akrep hafif şekilde hasar görürken, üç jandarma da atılan molotof ve taşlar nedeniyle yaralandı.

Demokratik kurumların tavrı üzerine kısa bir değini

Elazığ'da çalışmalarına başladığımızın 3. yılında da Newroz'da önceki yıllar gibi bir ayrışma yaşadık. Elbetteki bu ayrışmada her hareketin olduğu gibi bizim de payımız var. Biz hatalarımızla yüzleşecek bir konumda olduğumuza inanıyoruz. Elazığ'da tarihsel günlerin karşılanmasında tam olarak bir birlik sağlanamadı. Her defasında ayrışma, tartışmaların kaçınma politikası izlendi. Elazığ'da geçen yıl yaşanan 1 Mayıs pratiği bu bağlamda önemli dersler içermektedir... 1 Mayıs günü meydana bir saate yakın beklemeimize rağmen geleceğini söyleyen dostlarımız yürüyüş alanındaki yerlerini almamışlardı... Yürüyüş onlarsız başlama kararı alındı. Bu karara alan-da bulunan sendikali dostlar da katıldılar. Yürüyüş saldırı olunca asıl suçlular da devrimci kurumlar oldular. Adımızı provokatöre çıkaran, saldırının faturasını bizlere kesen de bu dostlarımızdı. Oysa saldırıda bedel ödeyen, tutuklanan, kurumsal çalışmaları aksayan bizlerdik. Üç devrimci kurumun 11 aktivisti 2,5 ay hapse kaldı.

Bunları niye anlıttık. Çünkü bu sene bizden habersiz adeta yangından mal kaçırır gibi Newroz başvurusunu yapan dostlarımızın temel dayanakları bu tür argümanlardı. Dostlarımız da iyi bilirler, faşizm ilerci kurum ve partilere her dönem saldırmıştır. Bu onların stratejik çıkarlarını koruma politikasından kaynaklanmaktadır. Kaldı ki biz sistemin so-palan konumunda olan kolluk güçleriyle di-dişme oyunu oynayan maceraperestler değiliz, Demokratik Halk İktidarı perspektifi ile mücadele eden, temel mücadele taktiklerini

düşmanın yönelimi ve kendi gücümüze göre belirleyen, devrimin bilimsel yürüyüşünde kendi misyonunu yerine getirmeye çalışan, meşru devrimci-demokratik kurumlarız. Yani dostlarımızın iddia ettiği gibi ne kendilerinin gerçekleştirdiği yasal miting için, 'yasalılar aşağıda, biz yukarıdayız' dedik, ne de sınıf mücadelesinin bir parçası olarak saldırılara karşı koyma görevimizi geçtik. Biz yasaların boşluğundan yararlanmayı hiçbir zaman küçümsemedik. Programımızda belirtildiği gibi, "yasaların izin verdiği yere kadar yasalarla, yasaların sınırladığı yerdens sonra da yasalara rağmen" bir eylem çizgisi izleriz... Birileri bizi tanımama, yok sayma politikası izleyerek bir yerlere varacağını sanırlarsa da fena halde yanlış olacaklardır. Bu sekte, ben merkezci tarz halk güçlerine zarar verecektir. Önemli tarih-

sel günlerde yakalanamayan birliklilikler halk kitlelerinde güvensizlik yaratmaktadır. Hiçbir kurum bu ülke tarihinde onurlu bir yer sahibi olan devrimci kurumları dışlama hakkına sahip değildir. Egemenlerin umutsuzluğu alternatifsizliği dayattığı, örgütsüz, bireyci yaşamı kutsadığı bir dönemde ortak tarihi günlerde birliği değil, parçalılığı dayatmak halklarımızın bilincinde azımsanmayacak bir etki bırakarak karamsar-tasfiyecici ideolojilere kan taşıyacaktır. Ülkemiz devrimci hareketinin tarihinde yaşanan çatışmaların nasıl bir bütün olarak devrim cephesine zarar verdiğini devrim tarihi bilinci olanlar iyi bilirler. Herkesin sürece yeniden bakmasını umuyoruz.

Elazığ Demokratik Haklar Platformu